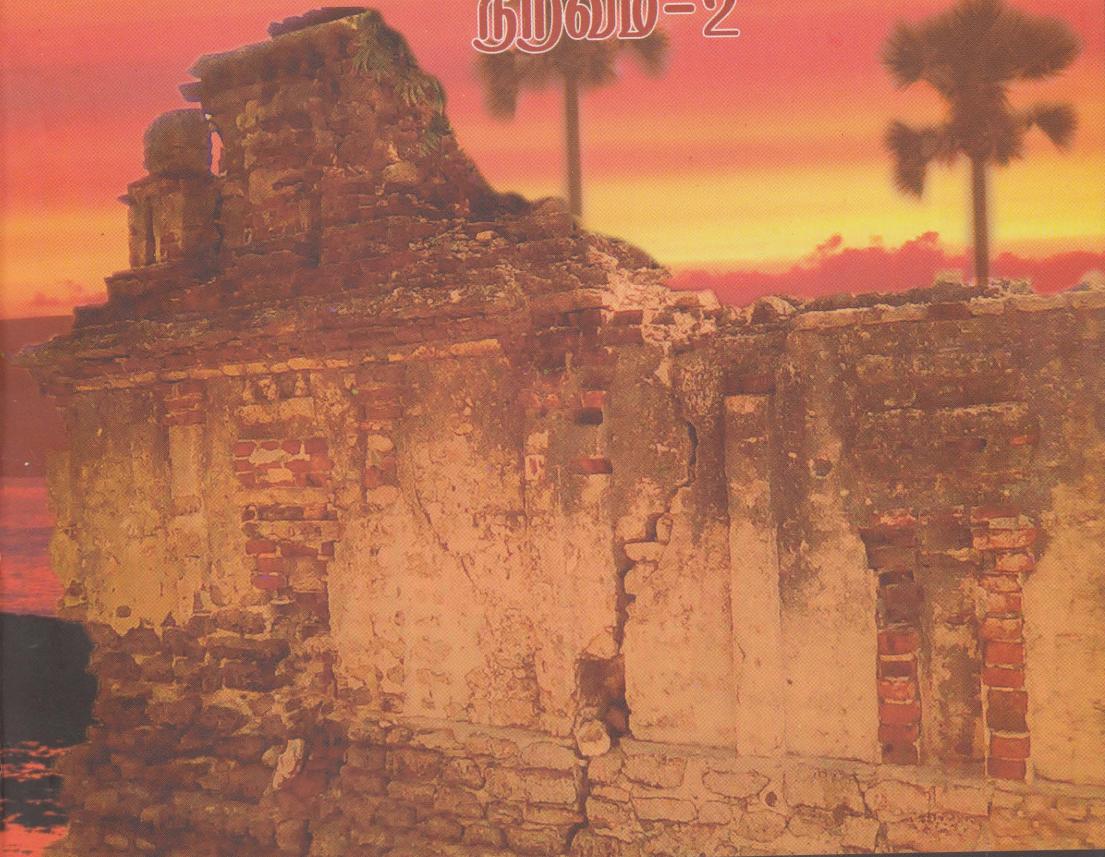

புந்துணர் நூல்* - 2

மண்ணித்தலை சிவன் ஆஸயம் (சோழர் காலத்துக்குரியது)

வெளியீடு
கலாசாரப் பேரவை
இறைத்துச் செயலகம்
புநகரி
2012

କୁଟୁଳେ

ପୃଷ୍ଠା - 2

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମତ୍ତ କନ୍ଦମ୍ପାର୍ ଲେଖକ
ପ୍ରମତ୍ତ କନ୍ଦମ୍ପାର୍

முந்துணர்

நறவம் - 2

வெளியீடு:
பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
பூநகரி.
2012

சஞ்சிகையின் பெயர்	:	பூந்துணர்
அட்டைப்படம்	:	திரு.பா.முகுந்தன், நி.தி.உதவியாளர்.
பதிப்புரிமை	:	பூநகரி பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
முதலாவது பதிப்பு	:	செப்ரெம்பர் 2012
பிரதிகள்	:	500
பக்கங்கள்	:	100
வெளியீடு	:	பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவை, பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
அச்சுப் பதிப்பு	:	கீர்த்தி பிறிண்டரஸ்.சித்தன்கேணி.

நுழைவாயிலில்

1. மலர்க்குமு	iv
2. பிரதேச கீதம்	v
3. வாழ்த்துச் செய்திகள்	vii-xiii
4. மலர்க்குமுவினரின் மனாங்களிலிருந்து.....	xiv
5. தேன்கூடு	1-2
6. அவிழ்த்துப்பார்.....	3-4
7. கரியாலை நாகபடுவான் கிராம அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்கு	5-8
8. மறக்கமுடியவில்லையே.....	9-11
9. விதியின் விளையாட்டு	12-15
10. சரியான கட்டளையிட்டால்.....!!!	16
11. பூநகரி காவுஷக்கலைஞருடன்.....	17-19
12. பூந்தண்ணரனும் புது மலரே!	20-21
13. சாம்பல் பூத்த சங்கதிகள் சில	22-24
14. மனதில் பூத்தவளே.....	25
15. கிளிவெநாச்சி மாவட்டத்திலுள்ள சிறுவர், பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் ஒரு பார்வை.	26-29
16. தனியே ஒரு பறவை பூமியில் அலைகிறது	30
17. பாம்புக்கடி வைத்தியங்கள்	31-38
18. பூநகர் பிரதேச மண் கமழ் பழுமொழிகள்	39
19. முஸ்லீம்களின் திருமண சடங்கு	40-41
20. பூநகரி வளாங்களும் எதிர்கால திட்டங்களும் - ஆலோசனை	42-45

21.	கல்லா?? !!! மனிதனா? ?!!!	46
22.	நாட்டார் பாடல் - மழை வேண்டி	47
23.	பதிவுகளும் பசிர்வுகளும்	48
24.	பூநகரி இடப்பெயர்களும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவமும்	49-54
25.	என்றோ விதைத்தத்து	45-59
26.	நாட்டார் வழக்காற்றியலும் பூநகரியும்	60-71
27.	முழங்காவில் ஸீ செல்வயோக சித்திவிநாயகர் ஆலய வரலாறு	72-76
28.	பூநகரி பிரதேச கலைநகரி விருது பெறுவோர் விபரம்	77-82
29.	கலாசார விழா - 2012 கட்டுரைப் போட்டி முதவுகள்	83-84
30.	உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்	85

மலர்க்குழு

திரு. K.S. வசந்தகுமார்
பிரதேச செயலரும், கலாசார பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

திரு. கு. சிவலிங்கம்
நிர்வாக உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

திருமதி. றஜனி நரேந்திரா
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
கலாசாரப் பேரவை செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

திரு. செ. சுரேந்திரா
பதில் சமூக சேவை உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

திரு. பொன். தில்லைநாதன்
கலாசார பேரவை நிர்வாக உறுப்பினர், பூநகரி.

பிரதேச கீதம் - புநகரி

சந்தம் :- தனனதன தனனதன தனன தான
தானதன தானதன தானா !

ପଲ୍ଲବୀ

பசுமை பொங்கி பசிதூரத்தும் வயலும் - தெங்கு
பனைகள் அரண் அமைக்க நீஞரும் கடலும்
சிந்து நடை கலை மலியும் தலமும் - கொண்டு
நந்ததமும் பூநகரியின் புகழு ஒளிநிரும்

അന്ത്യപല്ലവി

வாழிய பூநகரி வளமுடன் வாழிய
வையகம் போற்ற வளர்ந்தெல்லை ஆங்க!

சுரணாங்கள்

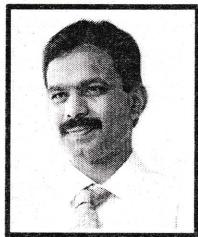
சோழர்குலக் கறுநிலமாம் அன்று எங்கள்
தொல்பெருமை சொல்லும் கோட்டை இன்று !
வாழும் கல்வி கேள்வி ஞானம் வென்று தமிழ்
வாசம் வயல் கடவில் இன்றூம் உண்டு (வாழிய)

பரம்பரை மருவும், வழிபாடும் - பார்க்கவ
பார்த்தல், கைமருந்து, கிராம வாழ்வும்
இறங்குதுறை கேந்திரமுக்கியமும் - கொண்ட
இயற்கையோடு இணைந்தும் வாழ்வு நிமிரும் ! (வாழிய)

பூநகரி மொட்டைக் கறுப்பன் என்றால் - இன்றும்
பொன் மலையாய் குவியும் மணல் கண்டால்
ஊரின் புகழ்..... உலகறியும் தன்னால் - நாங்கள்
உயர முயன்றுமைத்திடுவோம் இன் நாள் (வாழிய)

ஆக்கம்:
த.ஜயசீலன்

வாழ்த்துச்-செய்தி

பூநகரீயன் வாழ்வம் வரலாறும் சிறப்புற்கும்

இலங்கையின் வரலாற்றிற் பூநகரிக்கு என்று தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. அதைப் போல தமிழரின் வரலாற்றிலும் பூநகரிக்குச் சிறப்பிடமுண்டு. இந்தச்சிறப்பிற்கான அடையாளங்களை இன்றும் நாம் பூநகரிப்பிரதேசத்தில் காணமுடியும். பூநகரி மன்னித்தலைச் சிவன் கோவிலும், நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட்சான்றுகளும், நாணயங்களும் இவற்றைத் தெளிவுறுத்துவன. பல்லவராயன்கட்டுப் பகுதி இன்னொரு வரலாற்று மையம். மேலும் வரலாற்றாய்வாளர்களின் கவனமும் ஆய்வுகளும் பூநகரி பிரதேசத்தின் மீது வலுவாக இருப்பதையும் இங்கே நாம் குறிப்பிடலாம். அந்துடன், ஓல்லாந்தரினால் கட்டப்பட்ட கோட்டையும் இந்தப் பிரதேசத்தின் அமைவிட முக்கியத்தவத்துக்கும் வரலாற்று முக்கியத்தவத்திற்கும் இன்னொரு சான்றாகும்.

பூநகரி ஒரு பாரம்பரியம் மிக்க பிரதேசம். இயற்கை வளங்களும் அழகும் நிறைந்த ஒரு நல்ல அமைவிடம். கடலும் வயல்வெளிகளும் பணங்கூடல்களும் தென்னாந்தோப்புகளும் மக்கள் குடியிருப்புகளும் காடும் என அமைந்திருக்கும் பூநகரி, மிக நீண்டகாலமாகவே மக்கள் வாழ்ந்த ஒரு வரலாற்றிடமாக உள்ளது. இதன் காரணமாக இந்தப் பிரதேசத்திற்கான வரலாற்றுச் சிறப்புகள் பல உருவாகியிருக்கின்றன.

இதற்குக்காரணம் பூநகரி பிரதேசத்திற்கு ஒரு காலம் வளமூட்டும்படி அமைந்திருந்த ஆற்றுப்படுக்கைகளாகும். குடமுருப்பி ஆறு, மண்டைக் கல்லாறு, கலவரப்பாறு போன்ற ஆறுகளின் வண்டல் மன்னின்தப்பிரதேசத்தை வளப்படுத்தியது. இதன்காரணமாக இங்கே விவசாயச்செய்கை செழித்திருந்தது. முக்கியமாக பூநகரிக்கே சிறப்பு அடையாளத்தைத் தரும் மொட்டைக்கறுப்பன், பச்சைப்பெருமாள் போன்ற நெற்களின் விளைவு இங்கேதான் இருந்திருக்கின்றது. விவசாயச் செய்கையையும், கால்நடை வளர்ப்பையும் மேற்கொண்ட மக்கள் பூநகரியில் இருந்திருக்கின்றனர். இவர்களோடு கடல் வளத்தைப் பயன்படுத்தித் தொழில் செய்வோரும் பூநகரியை வளப்படுத்தியிருக்கின்றனர். கூடவே பனை வளத்தைப் பயன்படுத்தித் தொழிலில் ஈடுபடுவோரும் இருந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு இயற்கை

வளாங்களைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் வாழ்கையைக் கட்டமைத்த மக்கள் திரட்சி காலப்போக்கில் ஒரு அரசு கட்டமைப்பையும் கொண்டிருந்திருக்கிறது. குறிப்பாக சோழர்காலத்தில் பூநகரிப் பிரதேசம் சிறப்படைந்திருந்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

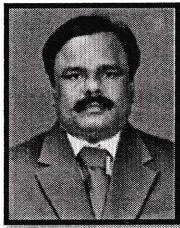
இத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட பூநகரியில் சிறிய அளவிலான துறைமுகமும் (நாகதேவன்துறை) இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் இவையெல்லாம் ஜரோப்பியரின் வருகையோடு மாற்றமடையத் தொடங்கிவிட்டன. யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டைத் தம்முடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதற்காக அவர்கள் பூநகரியில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டியுள்ளனர். இந்தக் கோட்டையின் சிறைகள் இன்றும் உள்ளதை நாம் காணலாம்.

பின்னாளில் பூநகரிப்பிரதேசத்தின் நீர்வளத்தை இடைமறித்து பலகுளங்கள் முற்பகுதியில் கட்டப்பட்டமையினால் இன்று இந்தப் பிரதேசம் நீர்ப்பற்றாக்குறையும் வரட்சியும் மிகக் கிடமாக மாறியுள்ளது. ஆனால், இதை மாற்றியமைக்கும் நடவடிக்கையில் நாம் முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தியுள்ளோம். இதன்மூலம் ஜரோப் பியச் சந்தைகள் வரையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பூநகரி மொட்டைக்கறுப்பனையும், பச்சைப் பெருமானையும் மேலும் நாம் பெருக்குவோம்.

அத்துடன், பாரம்பரியம் மிகக் பூநகரியின் கலாசார முன்னேற்றத்துக்கும் பாரம்பரியத் தன்மைக்கும் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் நாம் முழுமையான பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றோம். இந்த வகையில் பிரதேசத்தின் கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்துவதிலும் அவர்களுடைய பங்களிப்புகளை பதிவு செய்து வெளிப்படுத்துவதிலும் இந்தக் கலாசார மலரும் விழாவும் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. இந்த வகையில் பூந்துணர் என்ற பெயரில் வெளியிடப்படும் பிரதேசத்தின் கலாசார மலருக்கும் பிரதேச கலாசார விழாவுக்கும் இந்த மலரின் உருவாக்கத்திலும் கலாசார விழாவின் சிறப்புக்கும் பங்களிக்கும் அனைவருக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி

முருகேச சந்திரகுமார்,
பாராஞ்சமன்ற உறுப்பினர்,
பாராஞ்சமன்றக் குழுக்களின் பிரதித்தலைவர்.

வாழ்த்துச்செய்தி

பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் “பூந்துணர்” சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச் சஞ்சிகையானது பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், இடப் பெயர்கள், பழுமொழிகள், தொல்லியல் வரலாறுகள், உணவு நடைமுறைகள், கைவைத்திய முறைகள், நாட்டார் நடைமுறைகள், ஆலயங்களின் அற்புத்த தன்மைகள் போன்ற விடயங்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கி வெளியிடப்படும் இம் முயற்சியானது, இப் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் பண்பாடு, கலை, கலாசாரத்தினை காலம் காலமாக சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணம் என்பதில் எதுவித ஜயமும் இல்லை.

காலத்தின் தேவையறிந்து மன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் இச் செயற்பாடானது இளம் எழுத்தாளர்களிற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் என்பதுடன் எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் ஒரு வரலாற்று பதிவாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

மேலும் இப் பூந்துணர் சஞ்சிகையானது ஆலமரம் போல் தழைத்து அறுகு போல் வேறுன்றி எமது சமூகத்திற்கு மணம் பறப்ப வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல கிறைவனை வேண்டி, இச் செயற்பாட்டினை மன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலருக்கும் கலாசார உத்தியோகத்தருக்கும் மற்றும் ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சி. சத்தியசீலன்,
செயலாளர்,
கல்வி பண்பாட்டவுவல்கள்
வினாயாட்டுத்துறை அமைச்சர்,
வடமாகாணம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

“பூந்துணர்” மலர்ந்து மணம் பறவட்டும்

கிளிரெநாச்சி மாவட்டத்தின் தொன்மை வரலாற்றை நிர்ணபணம் செய்ய உதவும் பல்வேறு வரலாற்றுத் தடயங்களுடன் நீண்ட பாரம்பரிய வாழ்விடமாக இருந்து வரும் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலை பண்பாட்டு விழுமிய பேஞ்சுகையை ஆவணப்படுத்தும் பணியில் தன்னை இணைத்து இவ்வாண்டும் வெளிவரும் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் சுஞ்சிகையான “பூந்துணர்” பல்வேறு இலக்கிய, வரலாற்று, பண்பாட்டு ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவருவது கண்டு நான் பேருவகை அடைகின்றேன்.

பிரதேச வாழ்வியலில் கிராமிய சமூக அமைப்பின் பண்புகளால் நிறைந்து மகிழ்ச்சி பொங்க வாழ்ந்து வரும் இப்பிரதேச மக்களின் பல்வேறுபட்ட ஆளுமைத் திறன்களை வெளிக்கொண்டு வரும் வகையில் வருடாவருடம் இச்சஞ்சிகை வெளிவருவது மூலம் இப்பிரதேச கலை, இலக்கிய, வரலாற்றுப் படைப்புகளை ஆவணப்படுத்துவது பாராட்டுக்குரியது. இதனை தொடர்ந்து வெளிவரக் காரணமாகவுள் ள பூநகரி பிரதேச கலாச்சார பேரவையின் தலைவர் திரு. சு. வசந்தகுமார் அவர்களையும் அதன் உறுப்பினர்களையும் பாராட்டுவதுடன் இவ்விதமுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. றாபவதி கேதீஸ்வரன்,
அரசாங்க அதிபர்,
கிளிரெநாச்சி மாவட்டம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

காட்டு விலங்கினையும் இடியையும், மின்னலையும், புயலையும், பாம்பையும் கண்டு ஆதிமனிதன் கலங்கினான். இதன் காரணமாக அவன் இயற்கையை வழிபடத்தொடர்கினான். காலஞ்செல்லஸ் செல்ல இயற்கை அழகை இரசிக்கத்தலைப்பட்டான். இதன் விளைவாக சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் அவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. காவியங்களும், காப்பியங்களும் தோன்றின. நடனங்களும், நாட்டியங்களும் உருவாக்கம் பெற்றன. இசைக்கருவிகளும், இசை வழவங்களும் தோற்றம் பெற்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பல தோற்றம் பெற்றன.

காலப்போக்கில் உலகில் பல நாகரீகங்கள் தோன்றின. அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்துவமான பண்பாட்டுக் கோலங்களும் அமையப்பெற்றன. அவ்வகையில் பல நூற்றாண்டுக்குட்கு முன்பு தோற்றம் பெற்ற தமிழ்ப் பண்பாடு போற்றுவதற்குரியதொன்றாக மினிர்ந்தது. காலஞ்செல்லஸ்செல்ல அபரிமிதமான வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் பெற்றது.

ஆனால், காலப்போக்கில் எமது பண்பாட்டுகோலங்கள் நலிவற்றன. கேள்விக்குறியாகி உள்ளன. எனவே அவற்றை மீண்டும் புத்தனர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டியது எம் அனைவரதும் தலையாய கடமையாகும். இப்பணியை முன்னெண்டுப்பதில் எம் பிரதேச செயலகங்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுகின்றன. இவ்வரிசையில் எம் பூநகரிப் பிரதேச செயலகம் பண்பாட்டு விழாவை வழுமைபோல் இவ்வாண்டிலும் எழுச்சியுடன் கொண்டாடவிருப்பதோடு, அதன்நினைவாக இம் முறையும் மலரொன்று வெளியிடவிருப்பதையிட்டும் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். விழா சிற்பாக நடந்திட வேண்டுமெனவும் பூந்துணர் மலர்ந்து இனிய காய்களிகளைத் தந்திட வேண்டுமெனவும் மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

செ. பிரைநிவாஸன்,
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
கிளிநூச்சி மாவட்டம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

களனி நிலங்களும், கத்தும் கடல்களும், காய்கறி விளையும் தோட்டங்களும், காலம் சொல்லும் கட்டபங்களும், புதைபொருள் நிறையும் புராதன இடங்களும், பண்பாடாளிரும் பாமரர் கூட்டமும், கலைகள் சிந்தும் கலைஞர் குழாமும் விரவிநிற்கும் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் இரண்டாவது கலாசாரவிழா 04.10.2012 அரங்கேறுகின்றது.

தொடர்ந்து வந்த துண்பியல் நிகழ்வுகள் பழப்படியாய் மந்து போக, இன்பியல் நிகழ்வுகள் கொடிகொடியாய் மக்களிடையே பற்றிப்பரவுவதற்கு வேண்டிய செயற்பாடுகளில் எமது பிரதேசப் பணிகள் முன்னெடுக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே.

மனிதமனாங்களுக்கு ஆறுதலும், ஆத்ம சுகமும் பெறுவதற்கு துணைநிற்கும் கருவி சாதனாங்களுள் கலைகளின் பாங்கு மக்த்தானது. தற்கால சூழலில் எழுத்தாளர், ரசிகர், கூத்தாளர், நாடகக் கலைஞர், பண்ணிசையாளர், வில்லிசையாளர், புராணபடனம் சொல்வோர் முதலான கலைகள் - கலைஞர்கள் மக்களிடையே அருகிய நிலையில் செல்கின்றது. மேற்படி கலைகள் காலப்போக்கில் காட்சிப் பொருளாகுமோ என்ற அச்சம் கலைகளைக் காப்போர்களிடையே நிலவுகின்றது.

தரமான எழுத்து வெளிவருவதற்கான வாய்புக்கள் குறைவாகவே காணப்படும் வாசிப்பு ஆர்வம் அதைவிட அருகியே வருகின்றது. இந்நிலையில் சிறந்த எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் ஊக்கவிக்குமுகமாக எமது பகுதியில் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கி ஊக்கவிக்கின்ற செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபெട்டு வருகின்றோம்.

இந்தவகையில் கலை, கலாசார, பண்பாடுகளின் இருப்பையும் பேணி, கலைஞர்களின் தீற்றங்களை வளர்வது செய்வதற்கும் எமது பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் “பூந்துணர்” சுஞ்சிகை உறுதுணையாகவுள்ளது.

நெல்பொலியும் பூமியிலே கலைகளும் பொலிந்து சிறப்புற பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை என்றென்றும் கரம் கொடுக்கும் என்று கூறி நிறைவேறுகின்றேன்.

திரு.க.ச.வசந்தகுமார்,
பிரதேச செயலரும், கலாசாரப் பேரவையின் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

வாழ்த்துச்செய்தி

முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய இனிய நிலங்களைக்கொண்ட பூநகரி பிரதேச சபையின் பெருநிலப்பறப்பில் பூநகரி பிரதேச செயலகத்தின் இரண்டாவது கலாசார பெருவிழா, பனங்காய் பலகாரம் பனையோலைப்பெட்டியில் பரிமாறும் பண்பாடு பேணப்பட்டு நடைபெறவள்ளது. பனங்களிலிப்பட்டு சுவைக்கும் நன் நாள் எப் போது? அதனை பகிரங் கப் படுத் தும் தினம் ஒன் று பிரகடனப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

பூநகரியில் இறந்து போன, மறந்து போன சம்பவங்கள் பலவள்ளன. பழமையும், புதுமையும் கலந்த சமூகத்தினை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு தற்போதைய முதியவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. அதனோர் அங்கமே இவ் அடையாள விழா. குடாநாட்டிலிருந்து பேரூந்தில் பூநகரி பாடசாலைகளை நோக்கி பண்யம் செய்யும் மாணவர்கள், தலையில்லா வீடுகளுக்கு தலை கொடுக்கும் அரசாங்கம், தனியார் நிறுவனங்கள் பூநகரியில் வாழும் தமிழ்மொழி பேசும் அனைவருக்கும் கல்லாலான மனைகளில் வாழும் நன்னாட்கள் தோற்றம் பெற்று வரப்படுகின்றது.

பனையும் பனங்காடும் சார்ந்த மூல்லை பெருநிலப்பறப்பை கட்டிக்காக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு இன்றைய தலைமுறையிடம் இருப்பாகவுள்ளது. பல்கலைக்கழகம் செல்லும் போது பனங்காய்ப்பிட்டினை கரண்டியால் சாப்பிட்டு விட்டு செல்வது உடற்பலமும், நாகரீகமும் சார்ந்த இயற்கை பொருளாதாரம் கொண்ட சமூகம் ஒன்றை கலாசார ரீதியாக கட்டி வளர்க்க இவ் கலாசார வைபவம் ஞாபகழுடுவதாக, நினைவுட்டுவதாக அமைகின்றது.

உணவில் பனை, உடையில் பழமை, உறையுளில் கல்லான வசதியான மனைகள், பழக்கவழக்கத்தில் தமிழ் ஒழுக்கம், வாழ்வு முறையில் அவரவர் சமயக்கட்டுப்பாடும் ஓய்வு நேரத்தை பழமையும், புதுமையும் சார்ந்த சுத்துக்கள், விளையாட்டுக்கள், பூஜை படனங்கள் கற்றறிந்து ஒலித்தல், வாழுதல் என்பன கலாசார பெரு விழாவில் நாமெடுக்கும் சுத்தியப்பிரமாணமாகும் என First Man in the Poonakary aria பூநகரியின் முதல் மரிதன் என்ற வகையிலும் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள் அனைவரும் கடைப்பிடித்து நீரினை பகிர்ந்தருந்தி வாழும் கலாசார நிறைவுவாழ்வு பெற இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மீள்குடியேற்ற உறவுகளுக்கு ஊட்ட வேண்டிய பண்பாட்டினை பிரதேச செயலாளர் K.S.வசந்தகுமார் தலைமையிலான கலாசார பேரவை குழுவினர், கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி R.நரேந்திரா ஆகியோரது கலைத்தொண்டினை பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. பொ. சிறீஸ்கந்தராசா,
தவிசாளர், பிரதேச சபை, பூநகரி.

மலர்க் குழுவினரின் மனங்களிலிருந்து.....

பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் நடாத்தப்படும் இரண்டாவது கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு பூந்துறை நறவம் - 02 சுஞ்சிக்கையை வெளியீடு செய்வதைப் பொறுத்திட்சீ அடைகின்றோம்.

பூந்துறை சுஞ்சிக்கையானது பூநகர் பூராதனத்தை விபரித்து ஆவணப்படுத்துவதுடன் வளர்ந்து வரும் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களின் வளர்நிலைக்களமாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றது.

அதாவது பூநகரிப் பிரதேசமானது புதுமைமிகு சிறப்புக்களையும் தொன்மைகளையும், பாரம்பரியங்களையும் தன்னகப்படுத்தி தனித்துவமான பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட தனித்துவங்கள் அன்மைக்காலமாக வீசகின்ற நவீனத்துவ காற்றுக்களினால் அள்ளுகின்ற, அலையுண்டு, ஆதாரிப்பார் எவருமின்றி அவற்றியுகின்றது. எனவே அடுத்த சந்ததி அறிய வேண்டிய சங்கத்தினை அழுகாக எடுத்தியம்பும் தன்மை ஒப்புந்துறை சுஞ்சிக்கைக்கு இண்டு என்பது வெள்ளிட.

எமது கிருபி பினை தொடர்ந்து தொலையாது பேணுவதற்கும், ஆவணப்படுத்துவதற்கும் பூந்துறை என்றும் துகைநிற்கும் என்பது இறுதி.

பூநகர் வாழ் மக்களே! அறிஞர்களே! கவிஞர்களே! எழுத்தாளர்களே! கலைஞர்களே! மாணவர்களே! மற்றும் முதாதையர்களே! பூநகரின் சிறப்புக்களை தீக்குகளைனாத்தும் திகழசீசய்வதற்கும் முனைப்படன் எழுத!

தங்கள் தங்கள் திறங்க்களை, தாம் அறிந்தவற்றை, அனைவரும் அறிவதற்கு எழுத்தாயி பூந்துறை கூவி அகழுக்கின்றோம். குவலயம் போற்றும் குடும்பமாய் வாழ்வோம்.

தொடர்ந்தும் படைப்புக்களால் பூந்துறை தேன் சொட்டும் என்ற சுவரி, இம்மலருக்கான ஆக்கங்கள் தந்துதவிய அனைவருக்கும் எமது கலாசாரப் பேரவையின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்தும் தங்கள் ஆதாரவினை நாடு நிற்கின்றோம்.

தங்களின் இச்சுஞ்சிக்கை தொடர்பான விமர்சனங்கள் நிச்சயம் எம்மை வீறுவகட போடகவேக்கும்.

நன்றி

மலர்க் குழுவினர்,

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,

பூநகரி.

தேன் சுடு

ஒன்றே உலகம் எனக் கொள்வோம்!
அங்கே ஒற்றுமையைக் கண்டிடுவோம்!
ஒருவனே தேவன் என்று உணர்ந்திடுவோம்!
ஒற்றுமையான வாழ்வுதனை கண்டுணர்வோம்!

சின்னஞ்சிறிய ஏறும்புகளும் ஒன்றின்
பின் ஒன்றாக சென்றிடுமாம்!
உணவு சேர்ப்பதிலும் தமக்குள்
ஒற்றுமை உண்டு என்பதை உணர்ந்திடுமாம்!
காகங்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடியே
உணவை பகிர்ந்தும் உண்டிடுமாம்!

ஒன்றே உலகம் எனக் கொள்வோம்!
அங்கே ஒற்றுமையைக் கண்டிடுவோம்!
ஒருவனே தேவன் என்று உணர்ந்திடுவோம்!
ஒற்றுமையான வாழ்வுதனை கண்டுணர்வோம்!

சின்னஞ்சிறிய ஏறும்புகளும் ஒன்றின்
பின் ஒன்றாக சென்றிடுமாம்!
உணவு சேர்ப்பதிலும் தமக்குள்
ஒற்றுமை உண்டு என்பதை உணர்ந்திடுமாம்!
காகங்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடியே
உணவை பகிர்ந்தும் உண்டிடுமாம்!

சிறிய தேனீக்களும் சேர்ந்து பெரிய
தேன் கூட்டடையே அமைத்திடுமாம்!
இனிய கூட்டிற்கு ஏற்ந்தவரையும் கலைத்து

கலைத்து வலி எடுக்க கொட்டிடுமாம்!
ஒற்றுமையின் பலத்தை உணர்த்திடவே
ஒரு கூட்டினில் ஓராயிரம் தேனீக்கள் வாழ்ந்திடுமாம்!

வேற்றுமைகளை களைந்தே ஏறிந்திடுவோம்!
ஒன்று கூடியே உண்டு மகிழ்ந்திடுவோம்!
ஒற்றுமையின் பலத்தால் வாழ்வில் பல
உயர்வுகள் கண்டும் மகிழ்ந்திடுவோம்!

உறவுகளில் பகை வளர்ந்திட்டால்
உள்ளங்கள் எல்லாம் சாம்பல் மேடாகும்!
உறவுகளுக்குள் ஒற்றுமை நுழைந்திட்டால்
உள்ளங்களில் எல்லாம் உவகை பொங்கிடும்!

கழுத்தறுப்புக்கள் தொடர்ந்து கொண்டால்
கலைங்கள் தான் தோற்றும் பெறும்!
கராங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்திட்டால்
மனங்களில் எல்லாம் அமைதி வரும்!

நாதியற்று வாழும் நாங்கள் எல்லாம்
சாதி, மத பேதங்களை களைந்திடுவோம்!
சாந்தி! சமாதானம்! வேண்டியே
ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்திடுவோம்!

ஆக்கம்:
மாதகவூரான்.

அவிழ்த்துப்பார்

1. நெற்றியில் சுட்டி நேரே கொடிச்சிவால் நானுகால் சிலம்பு நடுவேயிற்று மறையன் மாமணும் மருமகணும் முன்று மூக்குண்டு முகத்தாறு கண்ணுண்டு நாலுநாக்குண்டு நடக்கும் கால் பத்துண்டு அது என்ன?
மாடு - இரண்டு
மனிதன் - ஒன்று
வண்டில் மாடு
2. ஆறு சேலை அடர்ப்படர உடுத்தும் வீரவான் குண்டி வெளியில், அது என்ன?
பனம்பழும்
3. ஆனைக்கும் எட்டாது குதிரைக்கும் எட்டாது மங்களா தேவிக்கு மாரளவு தண்ணீ அதுஎன்ன?
வள்ளாம்
4. தச்சன் வெட்டா மரம், தாழ் பூட்டாமரம் தண்ணீக்க கிடந்து மிதக்குது அது என்ன?
முதலை
5. மூன்று மூக்குண்டு மூவாறு கண் உண்டு நான்கு நாக்கு உண்டு, நடக்கக்கால் பதினான்று அது என்ன?
2 மாடு பூட்டி மனிதன் கலப்பையுடன் உழுவது.
6. கறியக் கறிதின்ன, கறியுடையாள மகள் கூச்சு என்ற கறிய முறியப்பாய்ந்தாள் கறி, அது என்ன?
கீரை - ஆடுதகவல் -

இ.பொன்னையா,
வயது 77,
பிள்ளையார் நகர், பூநகரி.

1. ஆறுமாத ஊறணி
அயல்கொண்ட வெள்ளனரி
ஏரும் கலப்பையும்
இல்லாத வேளாள்ளை, அது என்ன?

உப்பு

2. முள்ளா முள்ளியுக்கே
முக்கிஞவத் தண்டுக்குள்ளே
கோணியல் பட்டுக்குள்ளே
வெங்கலாங் ருண்டு - அது என்ன?

பலாக்கொட்டை

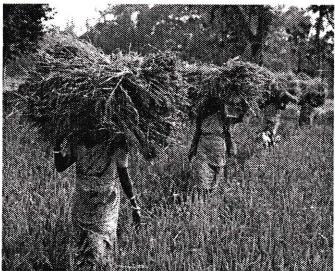
3. நான் இருப்பது சங்கு சமுத்திர தாழ்விலே
நீ இருப்பது குண்டல மண்டலப் பற்றையிலே
அந்திக்கு வாரும் சந்திப்போமா? அது என்ன?
மீனும், புளியம்பழுமும்

4. தச்சன் வெட்ட தவிடு பறக்கத்
தையிலி அம்மா ஏறிக்குதிக்க
ஆனைக்கும் எட்டா குதிரைக்கும் எட்டா
மாங்களா தேவிக்கு அரைமட்டுந்தண்ணி அது என்ன?
தோணி

5. நீரோடி நிலம் பிளந்து
நிலத்து வாழை குருத்தெறிந்து
காரோடும் பட்டணத்தில்
காய் தின்னலாம் பழம் தின்ன ஏலாது அது என்ன?
முருங்கைக்காய்

தகவல் - கா.கார்த்திகேசு,
பூநகரி.

கரியாலைநாகபடுவான் கிராம அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்கு.

பெண் என்பவள் பின் தூங்கி முன் எழு வேண்டும் என ஒரு கருத்து கிராமப்புறங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் அர்த்தம் அவள் காலையில் நேரத்துடன் எழுந்து காலை உணவு தயாரித்தல் முதல் குழந்தைகளை பாடசாலைக்குத் தயார்படுத்தல், கணவனின் தேவைகளை நிறைவேற்றல், பெற்றோரின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது என தொடர்ச்சியாக வீட்டுப்பணிகளில் ஈடுபட்டு இரவு நேரம் வரை உழைத்து குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் சேவை செய்து அவர்கள் அனைவரும் தூங்கச் சென்ற பின்னரே அவள் தூங்கச் செல்ல வேண்டும். இத்தனை தூரம் அவள் தன்னலம் கருதாமல் சேவை செய்தாலும் அவள் உழைப்பு மதிப்பற்ற ஒன்றாகவே கருத்தப்படுகின்றது.

வீட்டு வேலைகளுக்கு வரையறையோ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேலை நேரங்களோ வேலை நியதிகளோ கிடையாது. பெண்கள் ஓரே விதமான திரும்பத் திரும்ப சலிப்பட்டும் முடிவேயில்லாத வீட்டு வேலைகளின் தன்மை பற்றி பெண்கள் உணர்கிறார்கள். வீட்டுவேலைகள் எனும் போது சமையல், வீட்டுப்பராமரிப்பு, உடை கழுவல், வீட்டைச்சுத்தப்படுத்தல், குழந்தை வளர்ப்பு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான வீட்டு வேலைகள் உழைப்பே என 1970களுக்கு முன்பே ஆராயப்பட்டு அதற்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என பெண்ணியல் வாதிகள் கோரிக்கை எழுப்பியுள்ளனர். எனினும் எமது கிராமத்தில் வீட்டு வேலைகள் பற்றிய மதிப்பீடு வேறுபட்டதாக உள்ளது. குறிப்பாக தமிழ்ச் சமூகத்தில் வீட்டு வேலைகள் என்பது ஒரு உழைப்பு என பெண்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமல் இருப்பது வருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

கிராமத்தின் அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்கினை நோக்கின் ஆணினுடைய உழைப்பு சக்தியை பெண் உருவாக்குகின்றாள். பெண்களின் இவ்வாறான செயற்பாட்டில் இரட்டைத்தன்மை காணப்படுகின்றது. தனது குடும்பத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுடன் தனது சமூகத்தையும் ஒட்டுமொத்த கிராமத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யும் நடவடிக்கையாகவே உள்ளது.

சகல வேலைகளையும் பெண்களே மேற்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக ஆண்கள் தோட்டத்தில் நீர் பாய்ச்சுதல், பாத்திகள் அமைத்தல், வரம்பு கட்டுதல் போன்றவற்றை குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் செய்துமுடித்துவிட்டு தம்வீடு சென் றுவிடுவர். ஆனால் பெண் கள் ஆண் களால் வெட்டப்பட்ட மரங் களையும், பற் றைகளையும் அகற்றல், களை பிடிங் குதல் அறுவடைசெய்தல், களஞ்சியப்படுத்தல் பராமரித்தல் வித்துக்கள், விதைகளை உடனடி நுகர் வுக்கு பயன் படுத்தல் போன் றவற் றை பெண் களே மேற்கொள்கின்றனர்.

பணப்பயிர் உற்பத்தியிலும் வீட்டுநுகர்வுக்காக உணவுப்பயிர்களை பயிரிடுவதிலும் காலநடைவளர்ப்பிலும், மேலதிக வருமானத்திற்காக குடிசைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபெடுவதிலும் எமது கிராம பெண்கள் அதிக அக்கறை காட்டுவோராக உள்ளனர். கரியாலைநாகபடுவான் குளம் இக்கிராம பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இன்று கரியாலை அபிவிருத்தித் திட்டப் பண்ணையில் வேலைசெய்வோர், வேலைகொள் வோர் ஆகியோர் பெரும் பாலும் பெண் களே ஆவர். கரியாலைநாகபடுவான் கிராமத்தில் இரண்டு மட்பாண்ட கைத்தொழிற்சாலைகள் காணப்படுகின்றன. இம்மட்பாண்ட கைத்தொழில் குடும்ப தொழிலாக காணப்பட்டாலும் அங்கு பெண்களின் பங்களிப்பு கணிசமானதாக உள்ளது. சூலைகாரருக்குத் தேவையான விறகு, தண்ணீர் என்பவற்றை நீண்டதாரம் சென்று பெண்கள் கொண்டு வருகின்றனர்.

எமது கிராமத்தில் காடுகள் அதிகம். எனவே பெண்கள் காடுகளுக்கு சென்று விறகு பொறுக்குதல் விறகு வெட்டி விற்றல், காடுகளில் உள்ள பாலை, இலந்தை,

நாவல் பழங்களை பிடுங்கி உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்றல் கச்சான், கடலை போன்றவற்றை எமது ஊரிலும், அயற்கிராமங்களிலும் விற்றல் போன்ற செயற்பாடுகளினால் வருமானத்தைப் பெற்று தமது குடும்ப தேவையை பூர்த்தி செய்வதுடன் கிராமிய அபிவிருத்திக்கும் பங்களிப்பு செய்கின்றனர்.

சுயதொழில் முயற்சியாக பாய் இழைத்தல், பெட்டி, கடகம் இழைத்தல் மற்றும் பணை ஓலையுடன் தொடர்புட்ட ஏனைய கைவினைப் பொருட்களையும் உற்பத்திசெய்து உள்ளூர், வெளியூர் சந்தைகளில் விற்று வருமானம் திரட்டிக் கொள்கின்றனர்.

பருவகாலத் தொழிலாக பணங்கிழங்கு, ஓழியல் போன்ற பொருட்களையும் விற்பணை செய்கின்றார்கள்.

குடும்பத் தேவைக்காக மட்டுமல்லாமல் வருமானம் ஈட்டும் நோக்குடனும் உணவு தயாரித்தல் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கிராமத்தில் சிறிய சிறிய வியாபார நிலையங்களை திறந்தும் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்கின்றார்கள்.

அரசு மற்றும் அரச்சார்பற்ற நிறுவனங்களில் வேலை செய்வோராக பெண்களின் பங்கு கணிசமான அளவுக்கு உள்ளது.

தையல்கள் என வாணிக்கப்படும் பெண்கள் ஆடைகளை தைத்தும் தம் குடும்ப வருமானத்தையும், மேலதிக வருமானத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

மின்சார வசதி இல்லாத போதும் ஆடைகளை ஸ்திரி போடுவதற்கான சிரட்டைகளை ஏரித்து சலவையகங்களுக்கு விற்று தமது குடும்ப வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

கோழிவளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, மாடு வளர்ப்பு போன்றவற்றின் மூலம் பெரும்பாலான பெண்தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் தமக்கு தேவையான வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

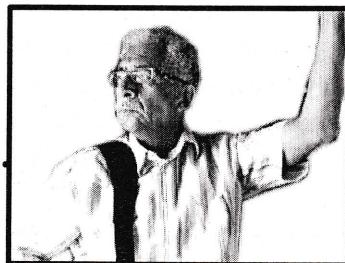
எமது கிராமப் பெண்கள் கண்ணிவைடி அகற்றும் மனித நேய பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மாதர் சங்கம் போன்ற நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்கள் சேமிப்பு,கடன் வழங்கல் போன்ற வங்கி செயற்பாடுகளின் மூலம் கிராமிய அபிவிருத்திக்கு உதவுகின்றனர்.

பெண்கள் குடும்பத்தில் ஆரோக்கியமான உணவினை சமைத்து குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு வழங்கி அதன்மூலம் ஆரோக்கியமான தொழிலாளர் படை உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே இங்கு பெண்கள் மனைகரமாக செயற்படுகின்றார்கள்.

தொகுத்து நோக்குகின்றபோது கரியாலைநாகபடுவான் கிராமிய அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவுக்கு உள்ளது. மேலும் இங்குள்ள பெண் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களை முழுமையாக அடையாளம் கண்டு அவர்களின் சமூக,பொருளாதார அந்தஸ்துகளை மேலும் விரிவடையச் செய்தால் இக்கிராமம் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தனக்கென ஓர் இடத்தை வகிக்கும் என்பது நிச்சயம்.

நாகலிங்கம் விஜயதர்ச்சினி,
கரியாலைநாகபடுவான்.

மறக்கமுடியவில்லையே.....

வாடாதிருக்கும் பூநகரே உன்னை தேடாதிருக்க முடியவில்லை
காட்டைக் கடலைக் கதிர் வயலை காணாதிருக்க முடியவில்லை
கோட்டையுடனே குளக்கட்டைப் பார்க்காதிருக்க முடியவில்லை
அடைக்கல் அன்னை ஆலயத்தை நெஞ்சால் மறக்க முடியவில்லை

பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சேவையை சொல்ல முடியவில்லை
நாகதேவன் துறைமுகத்தின் வரலாற்றை மறக்க முடியவில்லை
நல்லூரால் சென்ற பயணிகளின் இறப்பை மறக்க முடியவில்லை
முனியப்பர் ஆலய மணிச்சத்தம் கேட்காதிருக்க முடியவில்லை

மன்னித்தலையின் மணல்கும்பம் மனதால் மறக்க முடியவில்லை
நிரைரநிரையான பனை மரங்கள் என்னால் என்ன முடியவில்லை
ஒழியலும் கிழங்கும் பனம்பழமும் இன்று உன்னை முடியவில்லை
கல்லடிக்கோபுர கடலழைகை என்றும் பார்க்க முடியவில்லை

பாலைத்வான் அந்தோனியை தொட்டு வணங்க முடியவில்லை
பாலாவியில் ஜயனாரை போற்றாதிருக்க முடியவில்லை
வதைநகர் நிலையூற்ற அன்னானை என்னாதிருக்க முடியவில்லை
கிராஞ்சிக்கள்ளையும் இளநீரையும் குழித்து மகிழ முடியவில்லை

மகாவித்தியாலயத்தின் மகிழ்வினை மறக்க முடியவில்லை
மன்னார் சங்குப்பிட்டி பாதையினால் பயணம் செய்ய முடியவில்லை
முன்னாள் அதிபர் ஆசிரியர்கள் எங்கே என்று முடியவில்லை
என்னால் அங்கு சென்றிடாமல் இங்கே இருக்க முடியவில்லை

ஆலமரத்தின் அழுகுகளை எண்ணி எழுத முடியவில்லை
விமுதினில் ஊஞ்சல் ஆடியதனை இன்றும் மறக்க முடியவில்லை
ஆலையில் நெல் குற்றியதை அடியடன் மறக்க முடியவில்லை

ஆனாடவேண இதை மனதுக்குள் அடக்கி வைக்க முடியவில்லை
ஆரியம்பொந்தில் உப்பளத்தில் உப்பினை அள்ள முடியவில்லை
செல்லையாதீவு அம்மனையே சென்று பார்க்க முடியவில்லை
அந்தாய் தம்பிராய் காவாய்க்குளம் வீதியால் நான்வர முடியவில்லை
கரிக்கட்டு குள கந்தனாரை கண்டுகளிக்க முடியவில்லை

மருத்துவ மனையினை நினைக்கையிலே கண்ணீர் அடக்க முடியவில்லை
பிரதேச சபையின் செயற்பாட்டை பின்னுக்குத்தள் முடியவில்லை
உதவி அரச அதிபர்களின் உதவிகளை மறக்க முடியவில்லை
கிராம சேவை அலுவலர்கள் சேவையை சொல்ல முடியவில்லை

புனர்வாழ்வுக்கழுக அலுவலகம் பிறந்ததை மறக்க முடியவில்லை
விவசாயக்கட்டாத் தினைனக்களத்தை விபரித்து எழுத முடியவில்லை
பனை தென்னை சங்ததின் பக்கம் செல்ல முடியவில்லை
கடலவர் சமாச பரிமாண வளர்ச்சியை மறக்க முடியவில்லை

நாலாம் கட்டை மரவள்ளிக்கிழங்கை உண்ணாதிருக்க முடியவில்லை
பள்ளிக்குடா கடற்கரை மணல்மீது படுத்து உறங்க முடியவில்லை
நகரக்குளத்தின் மரக்கறியைச் சுவைத்து உண்ண முடியவில்லை
வெட்டுக்காட்டுத் தோங்காயை வேண்டிச்சமைக்க முடியவில்லை

குடமுருட்டி ஆற்றுமண்ணில் கல்லுகள் அறுக்க முடியவில்லை
மண்டைக்கல்லாற்றினையே மறந்து வாழ முடியவில்லை
கருமாரி செக்காலை செம்பன்குன்றால் சேர்ந்து போக முடியவில்லை
பல்லாய் மாதா ஆலயத்தை பார்க்கத்தானே முடியவில்லை

ஞானிமடம் வில்லழியும் நடந்து போக முடியவில்லை
பரந்தன் பூநகர் தொடும்பாதை வழியால் செல்ல முடியவில்லை
பன்னிரெண்டாம் கட்டைக் கயுப்பழுத்தைக் குத்து உண்ண முடியவில்லை
திக்குவில் பாலையும் தயிரையும் திண்டு துலைக்க முடியவில்லை

தொண்ணுாற்றொன்றில் ஜயபுரத்தில் வாழுந்ததை மறக்க முடியவில்லை
நாகபடுவான் குளக்கட்டால் நடந்து செல்ல முடியவில்லை
சோலைவழியால் நாச்சிக்குடாச் சந்திசெல்ல முடியவில்லை
பல்லவராயன் எனுசூரைப் பார்க்கத்தானே முடியவில்லை

நொச்சிமுனையை நெஞ்சுக்குள்ளே நினைக்காதிருக்க முடியவில்லை
நாச்சிக்குடா கடற்பரப்பால் நடந்து பார்க்க முடியவில்லை
கல்லாம் பரவை நன்றீரை குடித்து மகிழ முடியவில்லை
இரணைத்தாயின் மடியினிலே இருந்து ஆற முடியவில்லை

துயிலுமில்லம் வரைசெல்லத்துக்கம் தாங்க முடியவில்லை
பயிலும் கல்விக்கூடாங்கள் பலதைக் காண முடியவில்லை
இரணைதீவின் வடிவழைகை இன்று பார்க்க முடியவில்லை
குமுழனையால் யானைகளை தூரத்திக்கலைக்க முடியவில்லை

சித்தன்குறிச்சியில் சிறந்த நெல்லை விதைத்துப்பார்க்க முடியவில்லை
செட்டியார்குறிச்சியில் கட்டிய மாட்டினை அவிழ்க்கத்தானே முடியவில்லை
கொல்லர்குறிச்சியில் எல்லோரையும் பார்த்து பேச முடியவில்லை
கரையார்குறிச்சியில் இருந்த எவ்வரையும் கண்ணால் பார்க்க முடியவில்லை

முழங்காவில் பிள்ளையார் திருவிழாவை முழுதாய் மறக்க முடியவில்லை
நாச்சிக்குடா யாகப்பர் திருநாளை ஆழியில் பார்க்க முடியவில்லை
தபாற்கந்தோர் சென்று வருவதற்குத்தடைகள் தாண்ட முடியவில்லை
முழங்காவில் ஏற்றம் வரைசெல்ல என்னால் இன்று முடியவில்லை

இராசநாயகம் ஜயாவுடன் பேசாதிருக்க முடியவில்லை
பாலசுப்பிரமணியத்தாரை பார்க்காதிருக்க முடியவில்லை
வீரபாண்டிய முனைவரையும் விரைந்து செல்ல முடியவில்லை
வேரவில் சகாயத்தாரைச் சென்று பார்க்க முடியவில்லை

ஜெகமீட்பர் விளையாட்டு வீரர்களை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை
வெற்றி பெற்ற கேட்யாங்களை என்னால் எண்ண முடியவில்லை
சிந்தாத்துரையின் கல்லறையில் கண்ணரீ சிந்த முடியவில்லை
சோதியின் செயல்கள் யானையுமே சொல்லில் வடிக்க முடியவில்லை

யோசப் பிரான்சீஸ்,
58வயது,
பள்ளிக்குடா, பூநகரி.

விதியின்

விளையாட்டு

அஷ்வினிக்கு அன்று முழுவதும் தூக்கமே வரவில்லை..... தனது படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்து தனது வாழ்க்கையின் கடந்தகால நிகழ்வுகளின் சுவடுகளையும் தான்பட்ட அவமானங்களையும் தனது கிளைமக்காதலையும் மறக்கமுடியாது துவண்டுபோய் அழுது அழுது தூக்கத்தை கெடுத்தவன்னைப் புரண்டாள்.

அஷ்வினி ஒரு கிராமத்தில் மிகவும் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவள். மிகவும் கஸ்ரப்பட்டு தனது வாழ்க்கையில் முன்னேறியவள். அவளை மட்டும் விதி விட்டுவைக்குமா என்ன. இவளது வாழ்க்கையிலும் விதி தனது விளையாட்டைக் காட்டியது.

அவளது தந்தை ஒரு கடற்தொழிலாளி தாயும் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்வதற்கு போவாள். அவளுக்கு ஒரு தம்பியும் மூன்றுதங்கையுமாக மொத்தம் ஏழுபேர். இவர்கள் ஏழைக்குடும்பமாக இருந்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் மதித்து நடக்கும் நல்ல குடும்பம்.

இவளது பெற்றோர் தமது கஸ்ரத்தையும் பார்க்காமல் தனது பிள்ளைகளை நன்றாக கல்வி கற்பிக்கவேண்டும் என பாடுப்படார்கள். அஷ்வினி குடும்பத்தில் மூத்தபிள்ளை சிறுவயதிலேயே பொறுப்பாக நடந்துகொள்பவள். தனது பெற்றோரின் கஸ்ரத்தை உணர்ந்தவள்.

அஷ்வினி வளர்ந்து பாலர் பாடசாலையில் கல்விகற்கும் போதே நல்லதிறமையும் நற்பண்புகளையும் கொண்டவளாக விளங்கினாள். வளரும்

பயிரை முனையிலே தெரியும் என்னும் பழமொழிக்கிணாங்க எல்லோராலும் பாராட்டுப் பெற்றவள். இவள் வளர்ந்து ஒருவயதை அடைந்ததும் பெற்றோர் தமது ஊரில் உள்ள சிறிய பாடசாலையில் தனது மகளை சேர்த்து நன்றாகக் கற்பிக்க முடியாதன்று அயல் ஊரிலுள்ள பெரிய பாடசாலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டும் பலரின் அவமானத்திற்கும் மத்தியில் தமது பிள்ளையை பாடசாலையில் இணைத்தார்கள். அஷ்வினி தரம் ஒன்றிலிருந்தே மிகவும் திறமையாக கல்விகற்று ஆசிரியர், அதிபர் எல்லோரிடமும் நல்லமதிப்பை பெற்றாள். இருந்தும் இவளது சக மாணவர்கள், அதிகளவாக அவர்கள் பெரிய கிடத்து பிள்ளைகள் அவர்கள் இவள்மீது பொறாமைப்பட்டு அவ்வப்போது அவளை அவமானப்படுத்தி அழுவைத்த வண்ணமே இருப்பார்கள். எனினும் இவள் இவை எதையும் பொருட்படுத்தாது தனது கல்வியிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தாள்.

ஒருமாதிரி க.பொ.த சாதாரண தரத்தை அடைந்து பரீட்சை எழுதினாள். சிலகாலங்களின் பின் பெறுபேறுகள் வந்து சேர்ந்தது. அஷ்வினி எல்லாப்பாடங்களிலும் திறமைச்சித்தியைப் பெற்று பாடசாகைக்கும், ஊருக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பெருமை சேர்த்தாள். இதனால் இவள் குடும்பத்தை ஒதுக்கிவைத்திருந்த உறவுகள் எல்லோரும் ஓரளவேனும் இவர்களோடு சேர்ந்து நடந்தனர். இவளது குடும்பத்தையும் தலைநிமிஸ்ந்து பார்த்தனர். இவளது திறமையாலும் இவள்மீது மற்றவர்கள் வைத்திருக்கும் மதிப்பையும் மரியாதையையும் கண்டு இவளது சகோதரங்களும் கல்வியை சிறப்பாகக் கற்றனர்.

இதன்பிறகுதான் இவளது இந்த இனிமையான குடும்பத்தின் மீதும் விதி விளையாடியது. இவளது வாழ்க்கையும் ரணாகளமாகியது. அஷ்வினி க.பொ.த சாதாரண தரத்தை நிறைவு செய்து உயர்தர படிப்புக்காக பலரது ஆலோசனையுடன் விஞ்ஞானப்பிரிவை தெரிவு செய்தாள். அங்கும் தனது கல்வியை சிறப்புடன் தொடர்ந்தாள். அந்தக்காலப்பகுதியில்தான் இவளது சக மாணவனான அனுராஜ்சும் இவளுடன் அறிமுகமானான். இவன் இவளது திறமை, அமைதி, அடக்கம் என்பவற்றைப்பார்த்து இவளைக் காதலிக்க

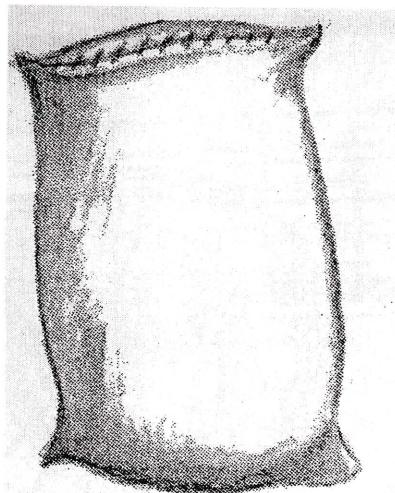
ஆழம்பித்தான். இதை அவன் அஷ்வினிக்கு தெரியப்படுத்தினான். ஆனால் அவள் இதற்கு சம்மதிக்க மறுத்தாள். தனது குடும்ப நிலைமை, உங்களுடைய குடும்பமும் குடும்ப அந்தஸ்தும் ஒருநாளும் பொருந்தாது. இது ஒருநாளும் சாத்தியப்படாது என அவனுக்கு எடுத்துச்சொன்னாள். அவன் இதை ஏற்க மறுத்து தான் சாகப் போவதாக மிரட்டினான். அவள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது மனமிரங்கி சம்மதித்தாள். இரண்டு இளம் சிட்டுகளின் காதலும் விண்ணில் சிறகடித்து சுதந்திரமாய் பறக்கும்பறவையின் வாழ்க்கை போன்று இனிமையாய் புதுலூலகில் வலம் வருவது போன்று இருவரும் மிகவும் சுந்தோக்ஷமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இந்த உலகம் எதைத்தான் மறைக்கும். இவர்களது காதல் அனுராச்சின் குடும்பத்தவர்களுக்கு தெரியவந்தது. அவர்கள் பயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள். பணக்கார வீட்டுப்பையனை வளைச்சு பிழித்திடலாம் என்று நினைச்சிட்டாள் போல, இவர்களது அந்தஸ்தென்ன? எங்களது குடும்ப கெளரவத்திற்கு இது பொருந்தாதுமா கடைசிவரையும் இது நடக்காது. நடக்கவும் விடமாட்டம் என்று என்று கொதிசுக் கத்தினார்கள். அஷ்வினியின் குடும்பத்தாருக்கும் மிரட்டல் விட்டனர். இவளது தந்தை இவளுக்கு எவ்வளவோ சொன்னார். இவள் இதனை அனுராச்சிடம் சொன்னாள். அவன் பயப்பிடாதே என்னை நம்பு நீ இல்லை என்றால் நான் சாவன் என மீண்டும் மீண்டும் மிரட்டினான். இவள் ஒன்றும் செய்வதறியாது மத்தளம் போன்று இருபக்கத்தாலும் அழிபட்டு தவித்தாள். சிலநாட்களின் பின் தந்தை வேலைக்கு செல்லும் போது அனுராச குடும்பத்தினரின் திட்டப்படி யாரோ ஒருவரால் அஷ்வினியின் தந்தை மண்டையில் தாக்கப்பட்டு உயிரிழுந்தார்.

இதனால் இவளது குடும்பம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் 3 மாதங்களின் பின் இவள் பலரது ஆறுதல்களினாலும், தேற்றுதல்களினாலும் ஓரளவு மீண்டும் உயர்தர பரிசை எழுதினாள். பெறுபேறும் சில காலத்தில் வந்தது. இவள் வைத்தியராக தெரிவானாள். இருந்தும் தன்னை இந்நறிலைமைக்கு ஆளாக்கி எல்லோரது பாராட்டையும் பெறவைத்த தந்தை தனது சுந்தோசத்தை பார்க்க இல்லை என துவண்டாள்.

இவளுக்கு இந்த பழைய நினைவுகளை கிளரிய அந்த நாள் இவனது அன்பான காதலன் தனக்காக இன்றும் காத்திருந்து அன்று இவள் தனது வைத்திய பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது தன்னிடம் வந்து மன்னிப்பு கேட்டு தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறும் நடந்ததை மறந்து தனது குடும்பத்தைமன்னிக்குமாறும் கேட்டு அழுதான். அவனது பழையகாதல் நினைவுகள் மீண்டும் மீண்டும் வர அவள் முடிவெடுக்க முடியாது தவித்தாள். திடீரன தனது தாய் அஷ்வினி நேரமாகுதம்மா எழும்பவில்லையா வேலைக்கு போகவில்லையா என கூப்பிடத்தான் விழந்து விட்டதை உணர்ந்து தனது காதலன் ஒரு பாவமும் செய்யவில்லை. அப்பா இவனை நான் ஏற்றுக்கொள்வதையிட்டு கோவிக்கமாட்டார். என உறுதியான முடிவெடுத்து நாளை பதில் சொல்வதாக நேற்று சொன்னவள் இன்று சம்மதம் சொல்வதாக தந்தையிடம் மனதினால் மன்னிப்பு கேட்டுவிட்டு உறுதியான முடிவோடு படுக்கையைவிட்டு அஷ்வினி எழுந்தாள்.....

மேகலா தவராசா,
கறுக்காம் தீவு, பூநகரி.

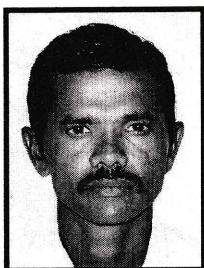
இளையன்

சுரியான கட்டளை இட்டால்.....!!!

தூரத்தே தெரியும் வானம்
 நாளை எம்மை அண்மிக்கலாம்
 கண்சிமிட்டும் விண்மீன்கள்
 அழகுதரும் அணியாகலாம்
 சுட்டெரிக்கும் சூரியன் - பணித்துளியாய்
 இதம் சிந்தலாம்
 குளிரதரும் சந்திரனும் - கண்
 கூச இமை மூடலாம்
 மழைத்துளியும் மலர் சொரியலாம்
 பூவில் இருந்து புயல் எழலாம்
 நெஞ்சுப்பிளும் கடல் அலை எழலாம்
 காற்றையும் சிறைப்பிழக்கலாம் - அதனை
 கைகளாலும் அள்ளி வீசலாம்
 வயலிலும் முத்து விளையலாம்
 இயந்திரமயம் வியாபிக்கலாம்
 மனிதரும் சிலையாகலாம் - இயந்திர
 மனிதனே வாழ்வை கொண்டு நடத்தலாம்
 புதுமைகள் பல வேண்டும் நான்
 மனிதன் அதை வெல்லும்வரை - அவை
 மனிதனை வெல்லும் முன்
 அன்பு என்பது என்ன.....? ஆர்ப்பாட்ட
 உலகம் தான் எங்கே.....?
 மாரியாதை என்ன விலை? மானிடம் தான் நிலைத்துள்ளதா?
 வாழ்கின்றோமா....? இல்லை
 தொழில் நுட்பம் எம்மை வாழ வைக்கின்றதா? அல்லது
 வாழவிடுவதில்லையா? விடைதான் புரியவில்லை - எனக்கும்
 தேடுகின்றேன் தொழில்நுட்பத்தை - நிச்சயம்
 சுரியான கட்டளை இட்டால்
 சுரியான விடை கிடைக்கும்

மேகலா தவராசா,
 கறுக்காய் தீவு. பூநகரி.

பூநகரி கலைஞர் காவடிக்குமார் மணம் திறந்து பேசகிறார்

பூநகரிப் பிரதேச கலைச் செயற்பாட்டிலே காவடிக்கலை சிறந்து விளங்குகின்றது. மிகுந்த பொருளாதார சிக்கல் களுக்கு மத்தியிலும் காவடிகளைக் கட்டி வழங்குவதுடன், பழைய வழிபாட்டு மரபுகளைப் பாதுகாத்து வரும் பூநகரி காவடிக்கலைஞரான ஆறுமுகம் ஆனந்தராசா பற்றிய தகவல்கள் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. காவடிக்குமார் என்றால் தான் இக்கலைஞரை அனைவருக்கும் தெரியும் இக்கலைஞர் இத்துறையில் தான் நுழைந்த அனுபவத்தினை தனது பேச்சு வழக்குப்பாணியில் தெரிவித்திருந்தார். அவர் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் அப்படியே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முழுப்பெயர் : ஆறுமுகம் ஆனந்தராசா

வயது : 14.07.1967

முகவரி : 5ம் குறுக்கு, பிள்ளையார் நகர், பள்ளிக்குடா, பூநகரி.

ஆறுமுகம் இந்திராணி என்பவர்களுக்கு வந்து உதித்த இரண்டாவது மகனான ஆனந்தராசா ஆகியநான் எனது பிறப்பிடமான 4ம் கட்டை பூநகரியில் வசித்து வந்தேன். எமது குடும்பம் பெரிய குடும்பமும், கஸ்டமும் நிறைந்த குடும்பம். அவ்வேளை எனது அம்மாவான இந்திராணி, தோட்டத்தில் இரவு நேரத்தில் நித்திரை செய்த வேளை கண்டங்கருவளை என்று சொல்லப்படும் கொழிய விசமுடைய பாம்பு எனது தங்கச்சி ஜீவமலர் மூன்று மாதக்குமுந்தை அம்மா அவரையும் வைத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தபொழுது எனது அம்மாவை அந்தப் பாம்பு தீண்டியது. நான் உடனே அம்மாவை யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றேன். அங்கு அவர் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

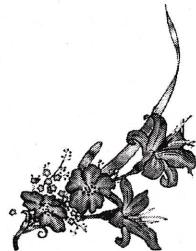
எனது அம்மாவுக்கு பங்குணி மாதம் முதலாம் திங்கள் பாம்பு தீண்டியது. எனது அம்மா பங்குணி வேள்வியான மூன்றாம் திங்கள் அம்மா உயிருடன் வீடு தீரும்ப வேண்டும்என்று நூற்றி எட்டு (108) தேங்காய் அழத்து காவடி எடுப்பேன், என்று பூநகரியில் உள்ள நல்லூர் மேளாய் முருகன் கோயிலில் நேர்ந்தேன். அவ்வாறே எனது அம்மா உயிருடன் வீடு தீரும்பி வந்தார். நான் உடனே அப்பாவிடம் கூறினேன், “காவடி எடுக்க வேண்டும், எனக்கு காவடி வாங்கிக் கொண்டு வாங்கோ என்று. அப்பா உடனடியாக சாவகச்சேரி சென்று அவ்வூரில் ஒரு பழழுய காவடி ஒன்று வாங்கி வந்தார். நான் அதைக்கொண்டு காவடி ஆடி 14வயதில் தீ மிதித்து காவடி எடுத்து எனது அம்மாவின் நேர்த்தியை செய்து முடித்தேன். நான் பிறந்த ஆண்டு 1967, காவடி எடுத்த ஆண்டு 1981, நேர்த்தி முடிந்ததும் எனது மனதில் “அடுத்தவருடம் வேள்விக்கு எனக்கென்று சொந்த காவடிகட்டி நேர்த்தி செய்வேன்” என்று மனதில் ஆர்வமும் தன்றும்பிக்கையும் உண்டானது. நான் வீடுவந்து அக்காவடியைப் பார்த்து ஓர் பலகை எடுத்து அதேபோல்கீரி அதை வெட்டி சீவி ஓர் காவடியை இணக்கினேன். இப்படி ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றாக இணக்கி ஓவது வருடம் எனது பத்து காவடி நேர்த்திக்காகக் கொடுத்தேன். இப்படியே நானுக்கு நாளாக பெருகிக் கொண்டு வந்தன. திருவிழாவிற்காக பொறிக்கடவை கண்ணகை அம்பாள் ஆலயத்திற்கு காவடிகள் கொண்டு சென்றேன். கிளிநொச்சி கந்தசாமி கோயிலில் இருந்து ஒரு பறவைக்காவடி வந்து கொண்டிருந்தது. அக்காவடி புனிதமான காவடியும் அக்காலத்தில் புதினமான காவடியும் ஆகும். நான் பறவைக்காவடி மரத்தைப்பார்த்து இதேமாதிரி நானும் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து, அந்தக் கோயிலால் வந்து செல்லப்பா அருச்சணை என்ற ஜயாவிடம் கூறினேன். எனக்கு ஒரு செற் பனைமரம் அழித்து தரச்சொல்லி அவர் மரம் வெட்டித்தந்தார். இப்போது அவரும் இறந்து விட்டார். கிராஞ்சி எனும் ஊரில் இளந்தாரி கோயில் நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம் என்ற கோயில்களுக்கு என் கற்பனையால் கட்டிய காவடி ஒரு அண்ணாதான் நேர்ந்த நேர்த்தியை செய்வதற்கு பறவைக்காவடி எடுத்தார். அதற்கு பிறகு எனக்கு என்று 5செற் பறவைக் காவடி மரமும் 75 ஆட்டக் காவடிகளும் வைத்திருந்தேன். அக்காவடிகளினால் உழைத்து எனக்கென்று ஒரு உழவியந்திரம் எடுத்து அதில் கோயில்களுக்கு காவடிகள் கொண்டு செல்வேன்.

நான் திருமணம் முடித்து 2 பிள்ளைகள். எனக்கு மக்களாலே காவடிக்குமார் என்று பெயர் வைத்து அவர்கள் அப்பெயரையே சொல்லி கூப்பிடுவார்கள். எனது சொந்தப்பெயரைச் சொன்னால் யாருக்கும் தெரியாது விளாங்காது. காவடிக்குமார் என்றால் தான் விளாங்கும். இவ்வளவு காவடிகளையும் யுத்தம் காரணமாகச் கொண்டு சென்று வட்டுவாகல் பகுதியில் உழவு இயந்திரத்துடன் விட்டு நானும் பலத்த காயமடைந்து சென்றேன். பின்பு செடிக்குளம் வலயம் 4 இருந்து எனது முருகன் செயலால் திரும்பவும் எனது ஊருக்கு வர மக்கள் அனைவரும் காவடி கட்டுவீர்களா? என்று கேட்ட போது நான் சொன்னேன், திரும்பவும் காவடி கட்டுவேன், உங்கள் நேர்த்திக்கு காவடி தருவன் என்று சொல்லி நான் பல கஸ்தத்தின் மத்தியில் ஊர்களில் திரிந்து மயில் இறகு சேர்த்து காவடி கட்டி அந்த வருடமே 15காவடிகள் செல்லையாதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலய சங்காபிழேகத்துக்கு, பறவைக்காவடியும் கொடுத்தேன். இப்ப எனது கையில் 25 காவடியும் 2செற் பறவைக்காவடியும் வைத்திருக்கின்றேன். அம்மாவை நினைத்து தான் காவடி கட்டினேன். அம்மா சண்டைப் பகுதியில் இறந்து விட்டார். இவை அனைத்திற்கும் காரணம் என் அம்மா தான்.

ஆறுமுகம் ஆனந்தராசா,
பிள்ளையார் நகர் 5ம் குறுக்கு,
பள்ளிக்குடா,
புநகரி.

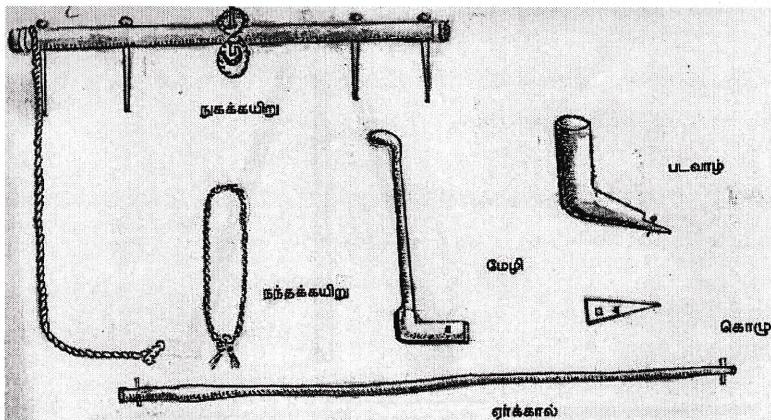
பூந்துணரனும் புதுமலரே

உயர்தனிச் செம்மொழி உரைத்திடல் - தமிழூன
 உணர்ந்தோம் போற்றிடும் தொன்மைசேர் - இப்புமியில்
 வண்தமிழ் ஓண்தமிழ் முத்தமிழ் செந்தமிழ்
 தெய்வத் தமிழூனச் சிறந்தோர் போற்றிடும்
 தென்தமிழ் தண்தமிழ் தெளிதமிழ் பைந்தமிழ்
 மெய்ப்புகழ் பெற்ற மொழியின் சிறப்போங்க
 மன்னுலகில் மகிமை பெறு கலாசாரம் தன்னை
 தண்ணொளியென விளாங்கிடவைத்திடவே
 பண்ணுறுபு பாவலரோடு பக்கி கலைவல்லோர்தாழும்
 திண்ணமாய்த்திருந்துவாழ்வோங்க வைத்திட
 கண்ணின் மணியென விளாங்கு கலைவல்லோர் தமை
 எண்ணில் காவியங்கள் கூறிடு - நிலைவிளாங்க
 விண்ணில் ஒளிவீச் விழியல்தரு சூரியன் போல்
 நண்ணியே நூற்பெயர் கொண்டு விளாங்கிடு பூந்துணர்தன்னை
 வல்லநல்ல கலையொடு கலாசாரம் தனைப்பேண
 சொல்லில் வல்ல நாவண்மையாளர் தம் அறிவு மேவ
 அல்லல் இன்றி மக்கள் கலாசாரம் பேண
 நல்ல பூந்துணரனும் புதுமலரைப் படைத்தார் இங்கே
 பார்தனில் பலசிறப்புறு பண்பான பூமியாம் பூநக்தன்னில்
 பேரறிபெரும் சேவைக்காய் கலாசாரப் பேரவைதனில்
 ஊரொடு உலகறி ஒப்புமைகாள் கலைஞர் தமைக்கூட்டி
 தார்சேர் மக்களதும் நன்னெறிக்கு வழிகாட்ட
 வல்லநல்ல கலைகளின் வழிவங்கள் மினிர்ந்திடஞான்றும்
 சொல்லில் உறுதியொடு சேர்விலாச் சேவை காணப்படுத்திட்ட
 கல்விக் களஞ்சியமென கவினுறுபு கலைகளின் பயன்மேவ

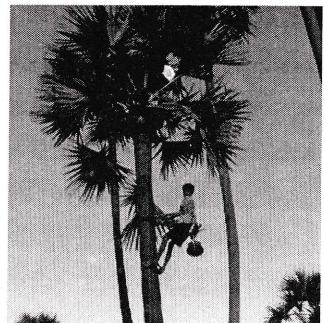
பல்கலை காவியங்கள் பயன்காணப் பூத்திட்ட பூந்துணரே
 உயிராய் உணர்வாம் ஊறிடும் நினைவாய்
 உரையாய்ப் பாட்டாய் ஓங்கிடும் இசையாய்
 தமிழும் கலந்தே தானிதாகி நாளும்
 ஆண்டது தோறும் அழகுடன் தோன்றிலே
 திங்கள் தோறும் வளர்சேலை செய்திடவே
 வளர்க் வளர்க் வளர்கவென வாழ்த்துரை செய்தேனே.

பொன் தங்கஜகந்நாதன்,
 வரகவித்தென்றல்,
 கலைக்கிளி,
 நெற்புலவு, மட்டுவில்நாடு மேற்கு,
 பூநகரி.

சாம்பல் பூத்த சங்கதிகள் சில.....

★ பணையில குந்தச் சொல்லுது
 பச்சைப் புழாவைக் கோலச் சொல்லுது
 மூச்சுவிடாமற் குடிக்கச் சொல்லுது
 கட்டின பெண்டிலை அடிக்கச் சொல்லுது
 கட்டின தாலியை அறுக்கச் சொல்லுது
 கள்ளுக்கடைவு வைக்கச் சொல்லுது.
 (மேற்படி நாட்டார் பாடலாடிகள் தம்பிராய் பிரதேசத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

தகவல் - செ.தர்மிகா,
 தம்பிராய், பூநகரி.

★ உச்சியில் பூவானவரே உள்ளங்கை மூக்கனார்
 உம்மை உண்ணவாறார்
 கழுத்தில்லா மாங்கையே உனக்கார் சொன்னார்?
 சொன்னது குரல்கண்டி அழுதவன் கூப்பிட்டுச் சொன்னான்.

★ மிடுக்கன் சரக்கு இருக்க விழைப்படும்.

★ பாலையடவாள், பங்கிராய் மேனி, காரை கொழுச்சிராய், கருங்காலி
 ஏர்க்கால், புன்னை நுகம் புதுப்பூட்டு, ஒத்திநார்.....

★ எண்பது அரைக்கால் சீரசனை இருபது மாட்ச்சிரசன் கொல்லுவேன்
 கொல்லுவேன் என்றால், அது எதற்காக வென்றால்

★ சவ்வதனில் நாலதையும், தெளவதனில் ஒன்பத்தனையும்
 தான் கவர்ந்து சென்றதனால் கொல்லுவேன்
 கொல்லுவேனென்றால் - அது சீதை

★ வெந்து சிவந்த வீடிடல் திண்டு சிவந்திருக்கும் பெண்பிள்ளை உன் புருசன்
 எங்கே?
 என் புருசன் தலைமேலே, ஊரார் புருசன் மழிமேலே

★ செட்டியார் செத்துப்போக சிறுபிள்ளை மூவருண்டு, கட்டியாம் எட்டுக்கட்டி, கால் அரை முக்கால் மாற்று தங்கம் வெட்டியும் பயிருளாது விளையுமோ, மதிக்கொணாது கட்டியார் பயிந்தவரை கணக்கின்றி உரைக்கலாமே!

.....

தகவல் - இ.பொன்னையா,
வயது 77, பிள்ளையார் நகர்,
பூநகரி.

★ ஆட்டக்காரி நெல்லும் சொல்விளாம்பும் கள்ளும்
நீண்ட வாளைமீனும் பூநகரியின் கதை சொல்லும்.

தகவல் - வீ.சந்திரமோகன்,
விநாயகபுரம், முழங்காவில்.

★ அரிவு வெட்டப் போறேன் - பெண் ஞே
அரிவாளைக் கொண்டுவா
மறந்திடாமல் சொல்லிப்போட்டேன்
பழும் சோத்தைக் கொண்டுவா.....

★ கண்ணுாறு கழிதல் தொடர்பில்
கண்டவர் கண்ணுாறு
காணாதவர் கண்ணுாறு
பேசினவர் கண்ணுாறு
மறைந்தவர் கண்ணுாறு
கண் கரைஞுச் நாக்குத் தெறித்து
நாசமாய் போக

★ ஓரிங்கரகமம்மா முத்துமாரி - நீ
ஓடிவர வேணுமம்மா முத்துமாரி
எராம் கரகமம்மா முத்துமாரி - நீ
எரம் கொள்ள வேணுமம்மா முத்துமாரி

★ மாம்பட்ட மருதம்பட்ட
பசம்பட்ட புளியம்பட்ட
வெளவாலோடிய தென்னம்பட்ட

பருத்துக் காய்க்கும் நாவல்பட்ட
பட்டணம் பட்டணம் பட்டணம்.....

★ அம்மியில் அரைத்தெல்லோ என்றராசா
பத்தியமாய் நான் பார்த்தேன் என்றராசா
பத்தியமாய் நான் பார்க்க என்றராசா
என்னை பரிதவிக்க விட்டுவீட்டரே என்றராசா

தகவல் - தி.ரசந்தா,
கிராஞ்சி , பூசகரி

★ ஏருக்கலம் பிட்டிக்கு ஏருவு கொண்டு
போற தம்பி மச்சானைக் கண்டால் - உனை
மயில் வரட்டாம் என்று சொல்லு.....

★பொலி பொலி தாயே - பொலி தம்பிரானே
பொலி பூமி பொலி பூமாதேவித்தாயே

★குத்துக்கட்டை மேலேறி
கொழுந்து வெத்தல போடயிலே
கைபுடி லோஞ்சு கண்டு - என்
கள்ள மனம் துள்ளுதைய்யா.....

தகவல் - பெ.சிவசாந்தி,
ஜெயபுரம் தெற்கு. பூநகரி

★ அறுத்த கூலியும் அங்கே கொடுப்பார்
அரிவானும் கையும் ஆக வருவார்
தொடுத்த மாலையும் தோள்மீது தொங்கலும்
தோழியர் வீட்டை போறதும் வாறதும்
படுத்த பாயிலே பாலனுக நானும்
பாதிச் சாமம் தனி கிடந்தோமே

கூறியவர்: கு.மனோன்மணி,
வயது 40, கறுக்காய்தீவு
திரட்டியவர்: கா.கார்த்திகேஸ்

மனதில் பூத்தவரே

நீண்ட பிரதேசம் கொண்டது பார்
 அதில் நீண்ட வரலாறு உள்ளது பார்
 காண்போர் அனைவரும் காதல்கொள்ளும்
 கறுக்காய்த்தீவின் அழகைப்பார்
 கொடும்பகை வந்து தொலைந்ததனால்
 கொட்டுண்டு கிடக்கும் கட்டிடம் பார்
 கட்டுண்டு கிடக்கும் கயிற்றுத்துப்
 பூநகர் செல்லும் நாளினைப்பார்
 கமமும் கடவும் களைகட்டும்
 பூநகர் மன்னைக்காண்பதெப்போ.....
 கலையுடன் காவடி குலையுடன் வாழ்முயை
 கண்டு மகிழும் நாள் எப்போ.....
 கல்முனை தொடங்கிக் கடற்கரை மணலால்
 பள்ளிக்குடா நடந்து செல்வதெப்போ
 கலக்கமுமின்றித் தயக்கமுமின்றி
 பூநகர் செல்லும் காலமெப்போ.....
 பிறந்திடவில்லைத் தவழ்ந்திடவில்லை
 என்னை வளர்த்த பூநகரே
 அடைக்கலம் தேடி அண்டி வந்தோரை
 அனைத்த அன்னை பூநகரே
 உரத்தகுரலால் உன்னை நோக்கிக்
 கதறி அழுதோம் பூநகரே
 மரத்தில் பூக்காப்பூநகரே-எங்கள்
 மனதில் பூத்தாய் பூநகரே.....
 என்றும் அன்புடன்.....

யோசப் பிரான்சீஸ்,
 58வயது,
 பள்ளிக்குடா,பூநகரி.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள சிறுவர் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகள்

கடந்த கால யுத்தம் காரணமாக கிளிநொச்சி மாவட்டத் தினைப் பொறுத்தவரையில் சிறுவர்களும் பெண்களும் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் வறுமை, நோய், பாலியல் சுற்றால்கள், சிறுவர் தொழிலாளிகள், வாழ்வாதார பிரச்சனைகள், கல்வி வசதியின்மை, ஊனம், உடல் அங்கவீனம், உளப்பிரச்சனைகள் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். இவர்களில் பெண்கள் சிறுவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

அந்த வகையிலே பெரும்பாலான இளம் விதவைகள் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு வருமானத்திற்கு வழியின்றி மிகவும் கஸ்ரப்பட்டு வருகின்றனர். இதனால் பெண்கள் வீதி வேலைகளுக்கு சென்று வருகின்றனர். அங்கு வேலைக்கு வருகின்றவர்கள் இவர்களை திருமணம் செய்து விட்டு பின்னர் இவர்களை கைவிட்டு தங்கள் இடங்களுக்கு சென்று விடுகின்றனர். இதனால் தேவையற்ற காப்பம் ஏற்படுகின்றது. இவற்றினை சிலர் கருக்கலைப்பு செய்கின்றனர் மற்றும் சிலர் குழந்தையினைப் பெற்று வேறு பிரதேசங்களுக்கு விற்பனை செய்து வருகின்றனர். வேறு சிலர் தெருவில் விட்டு ச்செல்கின்றனர். மற்றும் பெரும்பான்மையான பெண்களின் கணவன்மார்கள் தடுப்பு முகாம்களில் உள்ளனர். இவ்வாறான பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு பிரச்சனைகள் வருமானம் இன்மை போன்ற பிரச்சனைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு காணப்படும் தறப்பாள் வீடுகள் பாதுகாப்பு இன்மையால் பல வேறு வகையான சிறுவர் பெண்கள் பல வேறு பிரச்சனைகளை (துஸ்பிரயோகம்) ஏற்படுகின்றன. இப்பிரச்சனை ஒரு சிலவே தெரிய

வருகின்றது. மற்றும் கணவன் தடுப்பில் உள்ளவர்களின் மனைவிமார்கள் உழைப்பிற்கு வழியின்றி தப்பான தொழில்களில் ஈடுபடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் காணப்படுகின்றன.

இவற்றினை விட போர்க்கால சூழ்நிலையில் இளவயது திருமணங்களே பெரும்பான்மையாக நடைபெற்றன. இவர்களது திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் உள்ளன. இதனால் இவர்களுக்கு பிறந்த குழந்தைகளது பிறப்பு சான்றிதழ்களை பெற்றுமியாதுள்ளது. தற்போது போர் முடிவுற்றநிலையில் இத்திருமணங்கள் கூடுதலாக பிரிந்த நிலையிலே காணப்படுகின்றன. இதனால் குடும்ப வன்முறைகள் பலதார திருமணங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மற்றும் இளம் வயது விதவைகள் தங்களது பிரதேசங்களில் பணிபுரியும் இராணுவத்தினரை திருமணம் செய்யும் நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு திருமணம் செய்த பெண்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் விடுமுறைக்கு சென்ற கணவனை நீண்ட நாட்கள் ஆகியும் காணவில்லை என்ற முறைப்பாட்டுடன் வரும் நிலையும் காணப்படுகின்றது.

குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக 16-20 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களை தையல் வேலைக்கு என வெளியிடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர். தற்போது அப்பின்னைகளின் நிலை என்ன? எந்தவித தொடர்பும் இல்லை. இவர்கள் விபசார தொழிலில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர். என்ற தகவல்கள் வருகின்றது. மற்றும் மலைநாட்டு பகுதிக்கு தோட்டவேலைக்கென பெண்கள் செல்கின்றனர். இப்பெண்களையும் தவறான தொழில்களில் ஈடுபடுத்துவதோடு வேறு நாடுகளுக்கு விற்பனை செய்வதாக உறுதிப்படுத்தப்படாத தகவல்கள் மூலம் நெரியவருகின்றது.

இவ்வாறன பிரச்சினைகளால் சிறுவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பெற்றோர்கள் வருமானம் இன்மையால் உறவினர்களுடன் பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு வேலைக்கு செல்கின்றார்கள். இதனால் இரத்த உறவுகளால் (மாமன், சகோதரன், தந்தை, பாட்டன்) சிறுவர்கள் பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இதனால் சிறு பிள்ளைகள் கர்ப்பம் அடைகின்றனர்.

இவ்வாறான தவறான வழிகளில் கிடைக்கும் பிள்ளைகள் தற்போது பெருகி வருகின்றனர். இவ்வாறான பிள்ளைகள் சிறுவர் இல்லங்களில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். சிலர் குழந்தைகளை தெருவில் பற்றைகளில் கொண்டு வீசுகின்றனர்.

மற்றும் இங்கு வறுமை காரணமாக சிறுவர்களை பாடசாலைக்கு அனுப்பாமல் வேலைக்கு அனுப்புகின்றனர். இங்கு கடல் பிரதேசம் அதிகம் என்பதால் மீன்பிடித்தல் வேலைத்தடுதல் போன்ற வேலைகளுக்கு சிறுவர்களை பயன் படுத்துகின்றார்கள் இதனால் பாடசாலை இடைவிலகல் கள் காணப்படுகின்றது. சிறுவர்கள் ஒழுங்காக பாடசாலைக்கு போகமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. சில இடங்களில் பாடசாலைகளோ போக்குவரத்து வசதிகளோ இல்லாத ஒதுக்குப்புறமான இடங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு இருந்து பாடசாலைக்கு செல்லாத பிள்ளைகள் (5-20 வயதுடையவர்கள்) கூடுதலாக உள்ளனர். இவர்கள் பாடசாலைக்கு செல்லாது மரத்தில் ஏறி கள்ளு சீவுவதும் அதனை அருந்துபவர்களாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் கூலிக்கு மணல் ஏற்றுகின்றனர். அதில் கிடைக்கும் பணத்தினைக் கொண்டு மதுபானம், புகைத்தல் போன்ற போதைக்கு அடிமையாகின்றனர். இவர்கள் பெண் பிள்ளைகளுடன் தகாத முறையில் நடந்து கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறான பிரதேசங்களில் வாழ்வார்கள் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளை வீட்டில் விட்டு செல்வதற்கு அஞ்சகின்றனர். இதனால் உறவினர்கள் வீட்டிலும் சிறுவர் இல்லங்களிலும் சேர்த்து கல்வி கற்பிக்கின்றனர். மற்றும் பெற்றோர்களது பொறுப்பில் லாத தன் மையினால் பெரும் பாலான பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பெற்றோர்கள் பலதார திருமணங்கள் செய்வது வழக்கமாகி விட்டது. இதனால் பிள்ளைகள் சிறிய தந்தை சித்தி இவர்களால் தன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

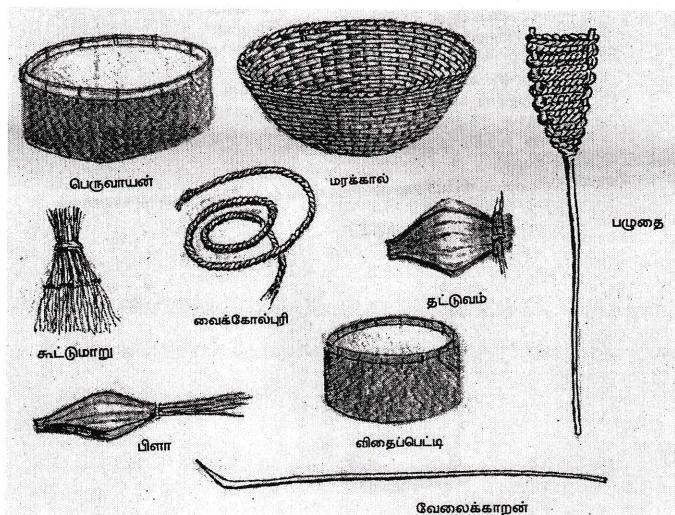
பெற்றோர்களது குடும்ப சூழ்நிலை வறுமையினை காரணம் காட்டி பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பில் இருந்து தட்டிக்கழிக்கின்றனர். பிள்ளைகளை சிறுவர் இல்லங்களில் விட்டுவிட்டு நிம்மதியாக இருக்கின்றனர். இதனால் பெருந்தாகையான பிள்ளைகளது விண்ணப்பங்கள் சிறுவர்

இல்லங்களுக்கு வந்த வண்ணம் உள்ளன. சிறுவர் இல்லங்களில் இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இங்கு இருப்பவர்களால் துக்கபிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இதனால் பெற்றோர்களும் சிறுவர்களும் உள்ளடல் நெருக்கீட்டுக்குள்ளாகின்றனர்.

இவ்வாறான குடும்பங்களிற்கு போதிய வாழ்வாதார உதவிகள் கிடைக்கப் பெற்ற போதும் தொழில் செய்வதற்குரிய போதிய அனுபவம், அறிவு, சந்தைப்படுத்தும் திறன் இன்மையால் இவர்கள் செய்யும் சுயதொழில் வெற்றி அடைவதில்லை. இதனால் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் தங்கியிருக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

(இங்கு கூறப்பட்ட விடயங்களில் பெரும்பாலனவைகளுக்கு ஆதாரங்கள் இல்லாமல் உள்ளது என்பதனை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.)

K.O.ராபன்,
சமூக சேவை உதவியாளர்,
பூநகரி.

தனியே ஒரு பறவை பூமியில் அலைகிறது.

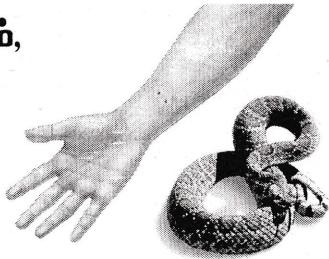
தாய் மண் வாசம் தேடும் என் சுவாசம்
 திரும்ப நான் போவேனோ
 அகதியாகவே என் ஆயுள் ரேதை
 அழிந்து சாவேனா
 கின்னாரு முறை என் சொந்த மண்ணை
 மீண்டும் பார்ப்பேனா
 மறுமடி நான் அங்கு செல்கிறபோதும்
 முன்போல் சிரிப்பேனா
 என்னை விட்டுப்பிரிந்த உறவுகள் எல்லாம்
 நினைவில் சுடுகிறது
 நெருப்பில் விழுந்த புல்லாங்குழல்
 நெஞ்சம் எரிகிறது
 கூர்நகம் கொண்ட மிருகங்கள் எங்கள்
 கூட்டைக் குதறியது
 நினைவைத் தவிர வேறென்ன மிச்சம்
 கணவும் கசக்கிறது
 கண்ணென்றில் உயிர் பிரிந்தவர் முகங்கள்
 கணவில் அழுகிறது
 கதறிய அவர்களின் கடைசிக் கூக்குரல்
 காற்றில் அலைகிறது
 ஓன்றாய் வாழ்ந்த உறவுகள் எல்லாம்
 உடைந்து சிதறியது
 ஒவ்வொரு நாட்டில் ஒவ்வொரு சொந்தம்
 உயிரில் வலிக்கிறது.

(தேசிய கலை இலக்கியப் போட்டி 2012 கனிஷ்டபிரிவு கவிதைப் போட்டியில்
 கிளிநாச்சி மாவட்ட மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற கவிதை.)

விங்கராசா லோஜனி,
 கிளிநாச்சிக்குடா ஆ.ஆ.பாடசாலை,
 புநகரி

பாம்பினாங்களின் தோற்றப்பாடும்,
பாம்புக்கழியும் அவற்றுக்கான
ஆயுர்வேத மருத்துவ
முறைகளும்.

பாம்பினாங்களின் தோற்றப்பாடுகளும், பாம்புக்கழியும். அவற்றுக்கான ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளும் பற்றிச் சில விடயங்களை நான் கூறலாம் என நினைக்கின்றேன்.

முதலாவதாக நல்ல பாம்பாகிய விரிதலை நாகங்களும், அவற்றின் பிறப்பும், அவை மனித வர்க்கத்தை தீண்டினால் செய்ய வேண்டிய எங்கள் பாரம்பரிய ஆயுர்வேத மருத்துவ சிகிச்சை பற்றி நோக்குவோம்.

காசிப்ப பிரஜாபதிக்கும், தவஸ்பிரஜாபதியின் புத்திரியாகிய கத்துருவை வயிற்றில் பிறந்த நாகர் அனைவரும் “பிரம்மசாதி” என்று சொல்லப் பெறுவர். இச்சாதியினர் ஒழுக்கமுடைய, வெள்ளை நிறமுடைய சத்துவ குணாதிக்க உள்ளவராவர்.

இரண்டாவதாக சாந்த குணமின்றி கோபாவேசத்தோடு நீதி வழிப்படும் நாகர் “சத்திரியராவர்” இவர்களின் நிறம் செம் பொன்னிறமாகும்.

மூன்றாவதாக நோக்கும் போது வைசியர் எனப்படும் நாகர் பிறருக்கு உபத்திரவுத்தைக் கொடுக்காது சுத்ததாமத குணத்தையுடையவராயும் மஞ்சள் நிறமுடையவராவர்.

நான்காவதாக கேவலதாமத குணத்தைக் கொண்ட கருநிறமானவர்கள் சூத்திரசாதியினராவர். இச்சாதிப் பாம்புக்கு பறைச்சாதி என்றும் பெயர் உண்டு. இவை 400 முட்டைகளை இடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

இந் நான்கு வகை பாம்பு சாதியினருக்கும் நான்கு வகை ஆண் சர்ப்பங்களும் உண்டு. எனவே இவர்களின் பெயர்களை நாம் நோக்கு வோமானால்,

அனந்தன், குளிகன், வாசுகி, சாங்கபாலன், தக்கன், பதுமன், மகாபதுமன். காற்கோடகன் என்பது இவர்களின் பெயராகும்.

இந்நாகர் இனங்கள் பொதுவாக 400 முட்டைகளை கிடும் எனவும் சிலநாகங்கள் 240 முட்டைகளை கிடும் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவை 7 நாட்களுக்குள் பத்துமுட்டையை வைத்துக் கொண்டு எஞ்சியவற்றை குடித்துவிடும். பத்து முட்டைகளும் 27 நாட்களில் வெடித்து பாம்புக் குட்டிகளாகும். இக் குட்டிகள் 7 நாட்களில் சூரியனை அண்ணாந்து பார்த்து ஆழ விஷத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும். அந்தக் குட்டிகள் பழங்கோயில்கள், பாழடைந்த வீடுகள், காடுகள், புற்றுக்கள் போன்ற இடங்களில் ஒழித்து வாழ்த்தான் அவை விரும்பும்.

இந்நாக இனங்களில் காற்கோடன் என்ற பறைப்பாம்பு வீடுகளிலும், செழிகளிலும், மறைந்து திரிந்து வாழும். இது குணநலக் கேடு உடையது. இப் பாம்பு மனிதனுக்கு கடிப்பதற்கான காரணாங்களை நோக்கும் போது

இவை பசியினால் உணவு தேழி அலையும் போது மனிதர்கள் இருட்டிலும், செழிகளிலும் கவனக் குறைவாக ஊசாடுவதனாலும் காலனுடைய ஏவலாலும் மனிதனைத் தீண்டுகின்றது. இவற்றை விட இடி, மின்னல் போன்ற காலங்களில் கோபமாக இருக்கும் போதும் மனிதர் எதிப்பட்டால் தீண்டிவிடும். அடுத்து கடிவாயில் பற்றி நோக்கும் போது,

அரவம் கடித்த கடிவாயிலில் பனிச்சலும் போல் நீர் கசிந்தால் காளி என்ற பல்லுப்பட்டிருக்கலாம் என நினைக்கலாம்.

“காளி என்றொரு பல்லும் காளாஸ்திரி என்றொரு பல்லும் நீவி என்றொரு பல்லும் நீலகண்டி என ஒரு பல்லும் உண்டு”
இந் நான்கு பற்களிலும் விஷம் உண்டு.

கடிவாயிலில் மஞ்சள் நீற் நீர் வழந்தால் காளாஸ்திரி என்ற பல்லும், கடிவாயிலில் செந் நீற் நீர் வழந்தால் நீலி என்ற பல்லும், கடிவாயிலில் களனி நீர் போல நீர் வழந்தால் நீலகண்டி என்ற பல்லும் பட்டிருக்கின்றது என்பதனை இனங்கள் டு கொள்ள முடியும்.

அடுத்து இவை தீண்டினால் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சை முறை பற்றி நோக்கும் போது முதலில் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு மனத்தைதரியத்தை ஊட்ட ஒரு சிறங்கை தண்ணியில் கெருட தியானம் செய்து முகத்தில் நீரை அடித்து மனோதத்துவம் ஊட்ட வேண்டும். பயப்படாதே மாற்றி விடலாம் என மனோதத்துவத்தை ஊட்ட வேண்டும். இதுவே பிரதானமான மருந்தாகும்.

அரவத்தின் ஒரு பல்லுப்பட்டிருந்தால் தோற்பிரசைப் பற்றி விஷம் ஏறும்.

இரு பல்லுப்பட்டால் நரம்புக்களைப் பற்றி விஷம் ஏறும்.

மூன்று பல்லுப்பட்டால் சதையைப் பற்றி விஷம் ஏறும்.

நான்கு பல்லுப்பட்டால் நரம்புகள் ஊடாக மூனையைப் பற்றி விஷம் ஏறும்.

இவ்வாறு அரவம் தீண்டியவருக்கு அடிக்கடி அறிவு மயங்கும்.

மூன்று பற்கள் பட்டால் மணியாலும், மந்திரத்தாலும், ஓட்டதத்தாலும் மாற்றலாம்.

நான்கு பல்லுப்படின் தெய்வ நம்பிக்கையும், மருந்தும், வைத்தியரின் பார்வையும், நோயாளிக்கு ஆடிட்பலமும் இருப்பின் மீட்கலாம்.

எனவே நான்கு பல்லுப்படின் உயிர் அடக்கத்தில் இருக்கும்.

“அடக்கமன்றறிந்த போதே அவர் தலை உச்சி கீறி குடத்தின் வாயோடு அமுத்தி கொடும்புரை அடைத்த பின்னர் வெழித்திடும் வேளைச் சாற்றை விட்டு மேல் ஓட்டை வைத்து கடுக் கணல் ஏரிக்க மீண்டு கடிவிடம் கடிவாய் காணும்”

எனவே வைத்தியரின் ஆழ்ந்த சிந்தனையும், இறை நம்பிக்கையும், மருந்துகளின் துரிதமும், பார்வையாலும் மீட்கலாம்.

அடுத்து விரியன் வகைப் பாம்பு இனங்களை பார்ப்போமானால்

விரியனில் ஆறுவகை உண்டு. இவற்றில் இரத்த விரியன் கடித்தால் வாய்

வழி குறுதி வெளியேறும். கழவாயிலும் இரத்தம் சிந்திக் கொண்டிருக்கும். மற்றைய வகை இனங்கள் ஜந்தும் கழித்தால் கழவாயிலில் நீர் வரும்.

அடுத்து புடையன் வகைப் பாம்பினை நோக்கும் போது 4 வகை உண்டு. நான்கு வகையும் மனிதனை தீண்டுவன.

இவை தீண்டி விட்டால் மயக்கம் வரும். கண்பஞ்சடையும். விஷம் ஏறும் போது கடி உண்டாகும்.

அடுத்து வழுவையினப் பாம்பு பற்றி நோக்கும் போது ஆறுவகைப்படும். இப் பாம்பு வகை தீண்டினால் உணர்ச்சி இல்லாது மயங்கி பிணம் போல் கிடப்பார்கள்.

அடுத்து சுருட்டையினப் பாம்பு பற்றி நோக்குவோமானால் சுருட்டையில் 4 வகை உண்டு. இவை கழித்தால் கழித்த இடம் வீங்கிக் காணப்படும். வேதனையாய் இருக்கும், எரியும். இவை போல் இன்னும் பல கொடிய பாம்புகள் உண்டு. உதாரணமாக கொம்பறி மூக்கனில் இரண்டு வகை உண்டு.

அடுத்து கூழையினப் பாம்பு பற்றி நோக்கும் போது இப்பாம்பு புழுதி நிறைந்த மணல் மண் நிலங்களில் இருக்கும். இது கழித்தாலும், வாயினால் குத்தினாலும் விஷம் உண்டு. இது கழித்தவடன் கடி வாய் பக்கங்கள் அனைத்தும் வீங்கும். கடும் குத்து, உளைவு வேதனையாகவிருக்கும். கண்பஞ்சடையும்.

மேலும் புலுமைச்சிலந்தி, தேள்வகைகள், எலிவகைகள், மரநாய், ஓநாய், வெறிநாய், நீர்நாய், வீட்டுநாய், கதண்டுக் குழவிகள் போன்ற விஷங்கள் தீண்டினாலும் ஆபத்துண்டு. இவ்விஷங்கள் ஓவ்வான்றுக்கும் அவை அவைக் கேற்ற மருந்துகளும், மந்திரங்களும் உண்டு.

மேலும் நாம் இவற்றுக்கான சிகிச்சை முறையை நோக்கும் போது பாம்பு முதல் சிலந்தி, தேள் வரையான சகல விஷஜந்துக்களுக்கும் சங்கார வைரவன் தைலம் பயனாளிக்கும். இத் தைலத்தை தலையில் வைக்க பயனாளிக்கும். சகல விஷங்களுக்கும் கெளசிகர் பாடிய ஈஸ்வரக் குழம்பை குடிக்க கொடுக்க வேண்டும். கண்ணுக்கும் கலிங்கம் போடலாம் அடக்கமாயின் உச்சி கீரி

இக்குழம்பை தலைக்கு வைத்து குடத்தின் ஓட்டில் ஓடு வைத்து சூதத்தையும், வெடிவலவன் சாற்றையும் அதனுள் விட்டு தண்ணில் சூடு காட்ட துயில் கொண்டெழுந்தது போல் எழுந்திருந்திருந்து சில நல்ல வார்த்தைகளை கூறுவார்.

அடுத்து பரஞ்சோதி குழம்பை ஈஸ்வரக்குழம்பு கொடுத்து மூன்று மணித்தியாலத்தின் பின் கொடுக் வேண்டும்.

அடுத்து அன்னமனோன்மணியால் சூரணத்தை பரஞ்சோதி குழம்பு கொடுத்து நான்கு மணித்தியாலத்திற்கு பிறபாடு வெற்றிலை சாற்றில் கொடுக்கலாம். இச்சூரணம் கொடுக்க விஷங்கள் இறங்கி பழனத்துக்கு வந்துவிடும். பின் நாங்கள் செய்ய வேண்டிய அனுகூலமான முறை என்னவென்றால் விஷவாயுக்களை தோற்கடித்து பசியை துரிதப்படுத்தி குணப்படுத்துவதற்கு கற்ப சூரணத்தையும் உள்ளி சூரணத்தையும் கொடுக்க சூரியனை கண்ட பனி போல் விஷம் நீங்கி விடும்.

அடுத்து விஷ வருத்தங்கள் மாறி வரும் பதினொராம் நாள் சங்கபால சூரணத்தை இரண்டு, மூன்று முட்டைகளுடன் ஒரு தேக்கரண்டி போட்டு நன்றாக கலக்கி தலைக்கு வைத்து அரை மணி நேரம் ஊற விட்டு கறுத்தப்பூங்கொடி சாற்றை பிழிந்து இச் சூரணம் ஊறிய அரை மணி நேரத்தின் பின் தலையில் வைத்து உடம்பிலும் நன்றாக பூசி முழுக வேண்டும். கைபோய் சோப் பாவிக்கலாம். சளிக்கிழமைகளில் இவ்வாறு முழுகி ஞாயிறு பேதி அருந்த வேண்டும்.

இப்பேதி பற்றி விபரிக்கும் போது ஏரம்பர் மாத்திரை என்ற பேதியை ஆமணாக்கு எண்ணொயில் கலக்கி கொடுக்க பேதியாகும்.

இவ்வாறு நாம் நோக்கும் போது சில விஷங்களுக்கு இரண்டு நாட்களிலும் சில விஷங்களுக்கு மூன்று நாட்களிலும் விஷம் இறங்கி விடும். அந்நிலைகள், சுழ்நிலைகள் நோயாளியின் நிலை என்பவற்றை அவதானித்து பத்தியமாக சாபி அரிசிக் கஞ்சி அல்லது மொன்றி அரிசிக்கஞ்சி அல்லது பச்சை அரிசி

குறுணல் கஞ்சி போன்ற இவற்றில் ஏதாவதொன்றுடன் தேங்காய்பாலுடன் உப்பில்லாமல் கொடுக்கலாம்.

இன்னும் அதிவிசேடமாக பாசிப் பயறும், பசுப்பாலும் சேர்த்து கஞ்சி காய்ச்சியும் கொடுக்கலாம். உப்பு, புளி ஆகாது. பேதி அருந்தி முடித்த பின் முருங்கக்காய் பிஞ்சு, வாழைக்காய் பிஞ்சு அரைத்து காய்ச்சி புழங்கல் அரிசிச் சோற்றை கரைய விட்டு காய்ச்சியும் கொடுக்கலாம்.

விஷத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு தவிர்க்கப்படவேண்டிய உணவு வகைகளையும் அவை எவ்வளவு காலம் என்பதையும் விஷத்துக்கு தக்க மாதிரி சொல்ல வேண்டும். 6 மாதம், ஒரு வருடம் தவிர்க்க வேண்டும்.

கிரந்தி உள்ள சுடை மீன், கீரை மீன் போன்ற மீன்வகைகளும் நண்டு, இரால், திருக்கை போன்றனவும் இறைச்சி வகைகளில் பன்றி இறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி போன்றனவும் தக்காளி, கத்தரி போன்ற கிரந்தியை சேர்ந்த மரக்கறி வகைகள் பாகற்காய் போன்ற இவற்றினை ஆறு மாதம், ஒரு வருடத்துக்கு நோயாளி தவிர்த்து நடக்க வேண்டும்.

இவற்றில் பன்றி, ஆட்டிறைச்சி, பாகற்காய் என்பவற்றை ஒரு வருடத்திற்கு கட்டாயம் நோயாளி சாப்பிடக் கூடாது. சிறிது காலத்தின் பின் கறிக்கு உப்பு சேர்க்க வேணுமாகில் இயங்கப்பிடிலை போட்டு வறுத்து சுத்தி செய்து போட்டு சாப்பிடலாம். புளி சேர்க்க வேணுமென்றால் தேசிப்பழசாறு பாவிக்கலாம்.

இவ்வாறு நான் கூறியது போல மணிமந்திர ஓளடதம் என்பவற்றால் விஷத்தை மாற்றலாம். மணி என்பது இறைவனை குறிக்கின்றது. மந்திரம் என்பது நாம் செயிப்பது. ஓளடதம் என்பது மருந்துகள், எண்ணெய் வகைகள், ஒத்தணாங்கள் என கூறப்படும். ஏந்த இன விஷ ஜந்துக்கள் தீண்டனாலும் அவற்றிற்கேற்ற படி மேற்கண்ட மருந்துகளால் மாற்றலாம். இது எனது பாரம்பரிய வைத்திய சேவையில் 40 வருட காலத்தில் நான் கை கண்ட முறையாகும்.

அடுத்து முக்கியமான சில மருந்து குழம்புகளின் செய்முறையை நாம் நோக்கலாம். முதலில் ஈஸ்வரக் குழம்பு செய்வதற்கு தேவையான மூலிகை வகைகளை நோக்குவோம்.

சுதம்.
மனோசிலை.
இந்துப்பூ.
கடுக்காய்.
பெருங்காயம்.
வெண்காரம்
கடுகுதாரம்
கடுகுரோகணி
நாவி
கருஞ்சீரகம்
திப்பிலி
நேர்வானம்.

போன்றவற்றை சமனாக எடுத்து சுத்தி செய்து இளவறுப்பாய் வறுத்தெடுத்துக் கொண்டு சிரட்டைக்கரி ஜந்து விராகனும் சேர்த்து தூள் செய்து பனங்கட்டி ஜந்து விராகன் அம்மியில் அரைக்கும் போது சேர்க்கவும். பின் வேலிப்பருத்திச்சாற்றை ஊற்றி ஒருநாள் விடாது அரைத்து மறு நாள் தோங்காயப்பாலில் ஒரு நாள் ஓயாது அரைத்து வழித்து எடுத்து வாய் குவிந்த பீங்கானில் அடைத்து வதனாம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து பரஞ்சோதி குழம்பு தயாரிக்கும் செயன்முறையில் தேவையான பொருட்களாவன : -

மகிழும்வித்து
அணிஞ்சில்வித்து
வெண்குன்றிப்பருப்பு
வானம்
உள்ளி
கெவுறிதாரம்
நவச்சாரம்
திரிகடுகு
நாவி
நெறிவிஷம்

துருசு
கெந்தி இரசம்
வெண்காரம்
தில்லைவித்து
சீனக்காரம்
மானோசிலை
லிங்கம்
கொன்மெழுகு

இவற்றை சமநிடையாக களஞ்ச வீதம் எடுத்துக் கொண்டு சுத்தி செய்து எடுத்துக்கொண்டு எலுமிச்சம்பழச்சாற்றில் ஜந்து நாட்களாக அரைத்து எடுத்து வையிலில் உலர்த்தி வாய் குவிந்த பீங்கானில் வைத்துக் கொள்ளவும்.

இவ்வாறு நாம் பாம்புக் கடிக்குரிய வேறு ஆடுர்வேத மருந்துகளையும் மூலிகைகளைக் கொண்டு தாயாரித்து விஷத்தைப் போக்கி ஆரோக்கியமாக வாழ வழி செய்யலாம்.

பிரபல விஷகடி வைத்தியர்,
புண்ணியர் நடராசா,
வயது 72,
ஆலங்கேணி,பூநகரி.

பூநகர் பிரதேச மணம் கமழு

பழிமொழிகள்

1. கஞ்சி கடப்படி, கூழ் குடத்தடி
பிட்டு பட்டணம், சோறு சொன்ன இடம்.
2. முதலாளி கிழக்கே பார்ப்பான்
கூலிக்காரன் மேற்கே பார்ப்பான்.
3. கூலி கொடுத்துச் செய்தாலும்
கூட இருந்து செய்.
4. அல்லைக்கிழங்கு தின்பான்
கல்லையும் புரட்டவான்.
5. ஏர் உழுப்பவன் இழுப்பமானால்
எருது மச்சான் முறை கொண்டாடும்.
6. அரிவாள் ஆடுமேட்டும்
குடுவையும் ஆடும்.
7. ஏழு உழுவு உழுதால்
எருவும் வேண்டாம்.
8. அறுக்க ஊறும் பூம்பாளை,
அனுக ஊறும் சிற்றின்பம்.

தகவல் - கா.கார்த்திகேஸ்,
பூநகரி.

வில்லாஷ்சான் கோயிலிலே
விளக்கு வைக்க நேரமில்லை.

தகவல் - ம.தர்சிகா,
செய்புரம் தெற்கு.

முஸ்லீம் களின் திருமண நடைமுறைகள்

எல்லா சமயங்களை விடவும் இல்லாமிய சமூகத்தில் முற்றிலும் மாறுபட்ட திருமண நடைமுறை காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் திருமணம் நடைபெற வேண்டுமொனால் அங்கு 4 நிபந்தனைகள் கருத்தில் கொள்ளப்படும். இது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டமன்று. புனித அல்குர்ஆனில் இறைவனால் கூறப்பட்ட சட்டமாகும்.

திருமணம் ஒன்று பூர்த்தியாவதற்குரிய நான்கு நிபந்தனைகளாவன.

1. மணமகன், மணமகள்
2. (வலீ) - சாட்சி
3. கொடுத்தல், வாங்கல்
4. மஹர்.

மேற் கூறப்பட்டவைகள் திருமணம் ஒன் றில் இடம் பெறுமானால் அதுவே பூர்த்தியான திருமணமாகும். மேற்கூறப்பட்டவையின் விளக்கமாவது திருமணம் ஒன்றிற்கு மணமகனும், மணமகளும் தேவை. அடுத்து வலீ எனும் அரபுச் சொல் சாட்சியை குறிக்கின்றது. இது மணமகனுக்கே தேவை மணமகனுக்கு அவசியமில்லை. சாட்சியாளராக தந்தையே முதலானவராக காணப்படுகின்றார். தந்தை இல்லாதவிடத்து தந்தையின் தந்தை, சித்தப்பா அல்லது பெரியப்பா, சகோதரன் என்ற அடிப்படையில் அமையும்.

கொடுக்கல் வாங்கல் எனும் போது ஒரு பெண்ணை ஒரு ஆணுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று சாட்சி அதனை தான் பொறுப்பேற்று வழி நடத்துவதாக மணமகன் வாங்கி ஏற்றுக் கொள்ளலாகும். இதன் போது சாட்சியானவர் மணமகளின் கையை மணமகனின் கையில் பிழத்து கொடுப்பார்.

அடுத்தாகக் காணப்படுவது மஹர் ஆகும். இதன் விளக்கமாவது ஒரு பெண் தன்னை திருமணம் முடிக்கவிருக்கும் ஆணிடம் தனக்கு வீவுவளவு தர வேண்டும் என்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வதாகும். இதற்கு குறிப்பிட்ட அளவு இல்லை. சீதனாம் என்ற சொல்லுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு விடயமாக உள்ளது.

மேற்கூறப்பட்டவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் தான் அது முற்றிலும் செல்லுபடியான இஸ்லாமிய திருமணமாகும். மேலும் திருமணம் முடிந்து ஓரிரு நாட்களில் மணமகன் தனக்கு திருமணம் நடைபெற்ற மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஒரு விருந்துபசாரமும் நடத்துவார். இது பெண் தரப்பிற்கு எந்த இன்னல்களையும் ஏற்படுத்தாதவாறு அமைய வேண்டும். அத்துடன் ஆணின் உழைப்பையும், வீரத்தையும் வெளிக் காட்டுவதும் திருமணமாக அமைகின்றது. திருமணத்தை பகிரங்கப்படுத்த உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்களை அழைத்துச் செய்ய வேண்டும். திருமணங்கள் பள்ளி வாசல்களில் செய்யப்படுவது சிறந்தது.

மேற்கூறப்பட்டவை முஸ்லீம்கள் மத்தியில் குறிப்பிட்ட சிலரால் மட்டும் நடைமுறைப் படுத்தப்படும் இஸ்லாமிய சட்டமாகும். மாற்றாக பெரும்பான்மையினரால் பெண் தரப்பில் இருந்து சீதனாம் பெறல் திருமண செலவுகள் அனைத்தையும் பெண் தரப்பினரிடம் பாரம் சாட்டுதல் போன்ற நடைமுறைகள் கலாசார மாற்றத்தால், இஸ்லாமிய புரிந்துணர்வு இன்மையால் பலரால் நடாத்தப்படுகின்றது. மேலதிகமாக ஆராத்தி எடுத்தல் கூறை புடவை கொடுத்தல், தாலி கட்டுதல், பெண்ணை அலங்கரித்து காட்சிப்பொருளாக வைத்தல், என்பன இஸ்லாம் வெறுக்கக் கூடிய நடைமுறையாகும்.

மேலும் பெண்ணை மருதானி இட்டு அலங்கரிக்க வேண்டும். அவனை காட்சிப் பொருளாக வைத்தல் கூடாது. அத்துடன் ஆண், பெண் கலப்பு இல்லாமல் திருமணம் நடந்தேற வேண்டும். இதுவே முஸ்லீம்களின் திருமண நடைமுறையாகும்.

அமீரா அமீன்,
நாச்சிக்குடா.

பூநகரி வளங்களும் எதிர்கால நிர்மான திட்டங்களும் - ஆலோசனை!

கைவிடப்பட்ட தரிசு நிலங்களை மீட்டடுத்து
நெற்செய்கைக்கு உட்படுத்துதல்.

பூநகரி, கரியாலை, நாகபுவோன் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் உவராகியதால் 1500 ஏக்கர் வயல் நிலம் கைவிடப்பட்டுள்ளது. நொச்சிமுனை உப்பு நீர் அணைக்கட்டை அமைப்பதன் மூலம் கோட்டி ஒத்துநாடாக உட்புகுந்து பரவும் கடல் நீரை தடுத்து நிறுத்தி பயிர்ச்செய்கைக்கு மீளப்பயன்படுத்த முடியும்.

பூவாளி-கொக்குடையான் பிரதேசங்களில் கைவிடப்பட்ட உவர் நிலங்கள் 1500 ஏக்கர் வரை மீள் பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்த மாளாப்பு உப்பு நீர் அணைக்கட்டு அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

நிலமற்ற சிறு விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு மேற்படி நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் பொருத்தமானது.

மாளாப்பு குள நிர்மாணம்.

மாளாப்பு கொக்குடையான் ஆகிய இரு குளங்களையும் இணைத்து புனரமைப்புச் செய்வதன் மூலம் 60 ச.கி.மீ² பரப்பளவு உள்ள பாரிய நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை அமைக்க முடியும்.

பயன்பாடுகள்:- உப உணவு பயிர்ச்செய்கை, நன்னீர் மீன்வளர்ப்பு, தரவை நிலங்களில் நெற் பயிர்ச்செய்கை.

மண்டைக்கல்லாறு நீர்த்தேக்கம்.

பள்ளிக்குடாக் கடலில் கலக்கும் மண்டைக்கல்லாற்றின் குறுக்கே அணைக்கட்டு அமைப்பதன் மூலம் மயில்மட்டாறு, நாலாவளி பகுதியிலும் ஒத்துநாடு மேல் பகுதியிலும் நீர்த்தேக்கம் அமையும்.

பயன்பாடுகள்:- பழுமரச்செய்கை, சோளம், கச்சான், பயறு. தானியச் செய்கை. தரைக்கீழ் நீர் மாற்றம், நிலம் உவராதல் தடை.

உப்பளவான் இராமன் களப்பு நன்னீர் நிலையாக மாற்றுதல்.

இடையெண்ணியறவுக்கடல் நீர் ஏரியில் இருந்து பிரிந்து உவர் நீர் உட்புகுவதால் தன்மடுவன் உப்பு விளையும் இவ்விரு களப்புகளிலும் கிழுக்குப் புறமாக மறித்துக் கட்டும் அணைக்கட்டு மூலம் இவ்விரு பரந்த சமவெளிப்பிரதேசத்தை நன்னீராக்க முடியும். (ஒவ்வொன்றின் பரப்பளவு 3 ச.மீமல்)

பண்ணசார் கைப்பணிகள் விருத்தி செய்தல்.

மட்டுவில்நாடு,கெளதாரிமுனை, வெட்டுக்காடு. நல்லூர். கறுக்காய்த்தீவு போன்ற மணற்பாங்கான பிரதேசங்களில் காணப்படும் பனை வளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பனை சார் கைப்பணி உற்பத்திகளை விருத்தி செய்வதுடன் முன்னர் தம்பிராயில் இயங்கிய பனை வெல்லம் உற்பத்தி நிலையத்தை மீளப் புத்துயிர் பெறச் செய்தல் வேண்டும். நன்மைகள்:- சுயதொழில் உற்பத்தியும், ஊக்குவிப்பும்.

கடல் உயிர் உற்பத்தி.

நீண்ட கடற்கரை ஓரமாக இருக்கும் தரவை நிலங்களை பரமன்கிராய், கெளதாரிமுனை கிராமங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.இப் பகுதியில் இரால் வளர்ப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள முடியும். (புத்தளப் பகுதிகள் போன்று) பயன்பாடுகள்:- வருவாய், தொழில் வாய்ப்பு,சந்தை வாய்ப்பு

பால் உற்பத்தி.

பொன்னாவெளிக் கிராமமே பாலுக்கு பெயர் போனது. அப்பழும் பெருமையை நிலை நாட்டும் வகையில் மேச்சல் தரவைகளைக் கொண்ட பொன்னாவெளியில் உயர்கப் புற்களை வளர்த்தும், கறவைப்பசுக்களை வளர்த்தும் பால் உற்பத்தியை செய்ய முடியும்.(திட்டம் தேவை)

மரமுந்திரிகை செய்கை.

பூநகரி திக்குவில் பகுதியில் மரமுந்திகை செய்கை வெற்றி அளித்திருப்பதால் இதனை முன்மாதிரியாக கொண்டு மரமுந்திரிகைப் பண்ணைகளை அமைக்க முடியும்.

துறைமுகம் அபிவிருத்தி - வலைப்பாடு.

1990 காலப்பகுதியில் லில்லி அமேசன் என்ற பெயர்களை உடைய கப்பல்கள் வலைப்பாட்டுத்துறையில் உணவுப்பொருட்களை இறக்கின. இவ்வணவுப் பொருட்களை மூல்லைத்தீவு, கிளிநோச்சி மாவட்டப் ப.நோ.கூ சங்கங்கள் பெற்று விநியோகித்தன. வலைப்பாட்டுத் துறைமுகம் கப்பல் போக்குவரத்திற்கேற்ப அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

விவசாயிகளின் நலமும் எதிர்கால திட்டங்களும்.

விவசாயமானது சமுதாயம் இயங்குவதற்கு அடிப்படைத் தொழிலாகும். பூநகரி ஒரு விவசாயப் பிரதேசமாதலால், இங்கு விவசாயிகள் நலம் முன்னுரிமைப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

01. சருகு, சாணம், சாதானை.சணை. குப்பை. பனை ஓலை இவற்றை உற்மாகப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
02. விவசாயிகளுக்கென்று தனியான விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவை உழை இயந்திரம். அறுவடை இயந்திரம் போன்ற உற்பத்திச் சாதனங்களை உடமையாக்ககொண்டு இருக்க வேண்டும்.
03. விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் நிலம், காணி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை அகிம்சை/சமாதான வழியில் தீர்த்து வைக்க(நீதிமன்ற நாடாது) தனியான இனக்க சபை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
04. விவசாயிகளின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி ஆரோக்கியத்துக்கான வசதிகளை செய்துர அமைப்புக்கள் முன்வர வேண்டும்.
05. அறுவடைக் காலத்தில் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்ய நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை முன்வர வேண்டும்.

06. விவசாயிகள் சிந்தித்து செயற்படும் வகையில் கல்விப் பயிற்சி வேண்டும்.
07. கூட்டுறவு விவசாயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
08. இளம் விவசாயிகள் நல்ல பயிற்சி முகாம்களில் தரமான பயிற்சி பெற வேண்டும்.
09. விவசாயிகளிடையே சேமிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க கமக்கார வங்கிகள் சேமத்திற்கு கூடிய வட்டி கொடுக்க வேண்டும்.

மணல் குன்றுகள்.

இயற்கை வளங்களில் ஒன்றான மண்ணித்தலை மணல் குன்றுகள் என்றும் பேணிப்பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

வனவளம்.

காடழிப்பால் குறைந்து செல்லும் வனவளம் பாதுகாக்கப்படுவதுடன் மீள்நடுகை தேக்கு சவுக்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கடல் உணவு.

பூநகரி மிகநீண்ட கடற்கரையை கொண்டிருந்தும் வகைப்பாடு நாச்சிக்குடா, பள்ளிக்குடா, மீன்பிழ கிராமங்களாக இருந்தும் பூநகரி மக்களுக்கு கடல் உணவு கிடைப்பதில்லை. நல்ல மீன்கள் யாவும் கிளிநெநாச்சிக்கு எடுத்து செல்லப்படுகின்றன. மற்றும் இரால், நண்டு இவையும் கடற்கரையிலேயே வியாபாரிகள் கொள்வனவு செய்து விடுகின்றனர். தரமற்ற பழதான மீன்களை சைக் கிள் வியாபாரிகள் குறிப் பிட்ட நேரம் மட்டும் விற் பணம் மேற்கொள்கின்றனர். உழைக்கும் விவசாயிகளான பூநகரி வாழ் மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கடல் உணவு கிடைக்க வழி காணப்படல் வேண்டும்.

பூநகரி சைவ சமய அபிவிருத்திச்சங்கத் தலைவர்,
கா.கார்த்திகேசு,
நல்லூர், பூநகரி.

கல்லா ? மனிதனா?

வேஷ்க்கையாய் குடித்தவன்
வாஷ்க்கையாய் குடிக்கிறான்
பொழுது போக்காய் குடித்தவன்
பொழுதெல்லாம் குடிக்கிறான்
ஒளிச்சுக் குடித்தவன்
ஊர் அறியக் குடிக்கிறான்
வளமுள்ள போது குடித்தவன்
வறுமையிலும் குடிக்கிறான்
பிள்ளைகள் பட்டினி கிடந்தாலும்
பேய் மனிவிளன் குடிக்கிறான் - இவன்
கல்லா ? மனிதனா?

சசீகரண் கஸ்தாரி,
சித்தன்குறிச்சி, பூநகரி.

நாட்டார் பாடல் - மழை வேண்டி

வானம் கறுக்க வேணும் மழை
 வயல் நாடெல்லாம் பெய்ய வேணும்
 தேனான சம்பா நெல்லும் நம்
 சீமையெல்லாம் விளைய வேணும்

கட்டாந்தரைக ளெல்லாம் - நல்ல
 காய்களிகள் ஆக்க வேணும்
 மட்டாக நாமும் உண்டு - நாட்டு
 மக்களுக்கும் ஈய வேணும்

தூரத்து நாட்டாரிடம் - நாம்
 தூது விட்டு உணவு கேட்கும்
 பாரத்தைப் போக்குவதற்கு - நாம்
 பாடுபெட்டு உழைக்க வேணும்

முத்து வெள்ளைச் சம்பா நெல்லு
 வயலில் முற்றி விளைந்து கிடக்குத்தா
 கொத்தும் கிளி குருவியெல்லாம் வந்து
 கூட்டமாய் நெல்லைக் கொத்துத்தா

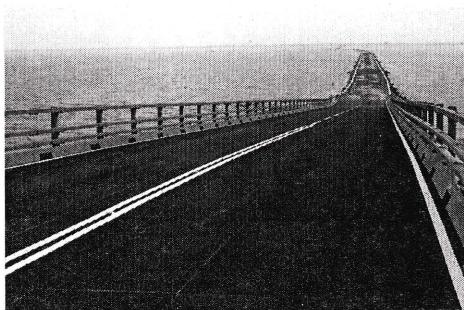
பஞ்சம் பறக்க வேணும் எங்கும்
 பல கலைகள் சிறக்க வேணும்
 கஞ்சிக்கு அலையும் இந்த - கெட்ட
 கஞ்சல் வாழ்க்கை ஒழிய வேணும்

(வானம்)

சுதர்சிகா தர்மரட்ணைம்,
 மட்டுவில்நாடு மேற்கு,
 புநகரி.

பதிவுகளும் பகிர்வுகளும்

நேற்றுவரை
சேற்றில் ஒருகால் ஊன்றி
வள்ளத்தில் மறுகால் வைத்து
சங்குப்பிடிச்த துறையில் இருந்து
காற்றசைத்து வள்ளம் ஆட
அக்கரை போனோம்
பஸ் வண்டிக்கும் வள்ளத்திற்கும்
காத்திருந்து காத்திருந்து
கண் பூத்தோம்
இன்று இங்க எழுந்தது
உயர்ந்த பாலம்
நீண்ட பயணம்
மணிந்துளியாய் சுருங்கியது
பார்! பாரத்தைத் தாங்கிப்
பாலத்தில் ஓடும் வண்டி
பார்! அயலுாராய் தெரியது யாழ்ப்பாணம்
பூநகரி வரலாற்றில்
பொறிக்கப்பட்டு விட்டது
கேரதீவு - சங்குப்பிடிசுப் பாலம்

கா.கார்த்திகேச,
பூநகரி.

பூநகரி தீடப்பெயர்களும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவமும்

பகுதி I

ஆதிக்குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்த வரலாற்று மிக்க பிரதேசமாக பூநகரிப் பிரதேசம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பிரதேச அமைவிடமானது வரலாற்றில் பல திருப்பு முனைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது.

பூநகரி ஆதிக்குடியிருப்புப் பிரதேசமானது வடக்கு நோக்கி நாகதேவன் துறையையும் தெற்கு நோக்கி வெள்ளாங்குளம் வரையும் கிழக்கு நோக்கி உருத்திரபுரம் தென்னியங்குளம் வரையும் மேற்கு கல்முனை பொன்னாவெளி வரையான கடல்வளம் வரையும் தனது அமைவிடத்தைக் கொண்டிருந்தது.

இந்த நான்கு திக்குகளையும் இணைக்கின்ற மையப்புள்ளியில் நகர் அமைந்திருந்தது. இந்த நகர் தற்போது வாழியடி என அழைக்கப்படுகின்றது.

13 -17 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நல்லுாரைத் தலைநகராகக் கொண்ட யாழ்ப்பாண அரசு தொடர்பாக எழுந்த இலக்கியங்களில் பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் பொன்னாவெளி, பல்லவராயன்கட்டு, நெல்லுார் என்பன முக்கியமான வரலாற்று தீடங்களாகக் கருதப்பட்டன.

வரலாற்று நோக்கில் பூநகரி என்ற சொல்லாட்சியானது கால ஆட்சிகளில் பல்வேறு விதமான அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. புதுக்கி, பூணரி, பூநகரி, புனேரியன், பூநகர், புனரின் போன்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய பெயர்கள் காலப்போக்கில் நடைமுறை வழக்கில் மாற்றமடைந்து இன்று பூநகரி என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றது.

ஆதிக்குழியிருப்புக்களைக் கொண்ட பூநகரிப் பிரதேசமானது, வயலும் வயல் சார்ந்த, காடும் காடுசார்ந்த, கடலும் கடல் சார்ந்த பிரதேசமாகவும் தனது அமைவிடத்தைக் கீன்று வரையும் கொண்டிருக்கின்ற வரலாற்று சிறப்பம்சமாகும்.

இத்தகைய அமைவிடத்தில் வரலாற்று ரீதியாக நெல்லும், நெல் சார்ந்த வளமும், பனையும் பனை சார்ந்த வளமும், மரமும் மரம் சார்ந்த வளமும் மணலும் மணல் சார்ந்த வளமும், வனமும் வனம் சார்ந்த ஜீவராசிகளும், மீனும் மீன் சார்ந்த வளமும் என பல எண்ணில் அடங்கா வளங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய வளங்களை சூழல் பாதிப்பு ஏற்படா வகையில் பயன்படுத்துகின்ற தனியுரிமை பெற்ற மக்கள் கூட்டங்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். ஆனால் கீன்றைய பூநகரி இவ்வாறு இல்லை.

பூநகரி என்பது நெல் பூக்கும் பூந்துணர் பருவத்தை குறிப்பதாக பாரம்பரியமான மூத்தவிவசாயக்குழமக்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். இந்த நெல்பூக்கும் காலம் தான் கீப்பிராந்திய மக்களின் வசந்தகாலமாக இருந்திருக்கின்றது. “நகரி” என்பது நெல் எனவும் நெல்லுார் என்பது நல்லுார் எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆதிக்குழியிருப்புக் காலப்பகுதியில் பொன்னாவெளி பாற்பண்ணைக்கும், பல்லவராயன்கட்டு வேட்டுவத்தொழிலுக்கும், நெல்லுார் நெற்களஞ்சியமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது.

மகாவம்சத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நாகதீபம் என்பது பூநகரி உள்ளிட்ட யாழ்ப்பாணத்தையே குறிப்பிடுகின்றது. பூநகரியில் உள்ள வரலாற்றுப்

பழமைவாய்ந்த நாகமுனைபேய்முனை/நாகமுனை ஆறு/ நாகபடுவான்/ நாகதேவன் துறை முதலான இடப் பெயர் களை நோக்கும் போது தெளிவாகின்றது.

கி.பி 2ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கிரேக்க நாட்டவரான தொலமி குறிப்பிட்ட புதுக்கி என்ற இடம் பூநகரியையும், தலைக்கோரி என்ற இடம் பூநகரி உள்ள கல்முனையையும் குறிப்பிடுகின்றது என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1924இல் கொட்றிங்கரன் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட இலங்கையில் ஆதிகால நாணயங்கள் பற்றிய நூலில் பூநகரியில் உரோமக்கால நாணயங்கள் கிடைத் ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இவை அக்காலத்தில் இருந்த வியாபாரத்தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இக்காலப்பகுதியில் புராதன யாழ்ப்பாணம் என்னும் நூலை எழுதிய இராசநாயகம் முதலியார் பூநகரி அரசபுரத்தில் புராதன நகரங்களின் அழிபாடுகள் காணப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கி.மு 3ம் நூற்றாண்டில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கும் அனுராதபுரத்திற்கு இடையிலான வர்த்தக பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் யாழ்ப்பாணம் - பூநகரி ஊடாக நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பூநகரியில் வெட்டுக்காடு, வினாசியோடை, கெளதாரிமுனை போன்ற இடங்களில் பல தொல்பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை இன்றும் யாழ்ப்பாண அரும்பொருள்கள்த்தில் உள்ளன.

பூநகரியில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கு முன்னரே இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். குறிப்பாக அரசபுரம், செக்காலை, வெட்டுக்காடு, பல்வராயன்கட்டு, பொன்னாவெளி, கெளதாரிமுனை, வினாசியோடை பகுதி மக்கள் இப்பண்பாட்டுக்குரிய மக்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

பூநகரியைப் பொறுத்தவரை மேற்குப்பக்கம் கடல்காணப்படுகின்றது. இதனால் பூநகரி அமைவிடம் தமிழ்நாட்டிற்கு நேர் எதிரே மிகக் கிட்டிய தூரத்தில் அமைந்துள்ளதால் வரலாற்று ரீதியாக அடிக்கடி மீனவர் படையெடுப்புக்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

பூநகரி இலங்கையின் பெரும் நிலப்பகுதியையும், யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தையும் இணைக்கும் தொடக்க வாயிலாக அமைந்திருப்பதனால், இரு பிராந்தியங்களிலும் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண் பாட்டு மாற்றங்கள் ஒரு பிராந்தியத்தில் இருந்து இன்னொரு பிராந்தியத்துக்கு பரவிய பொழுது அம்மாற்றங்களை முதலில் உள்வாங்கிக்கொண்ட இடமாக விளங்கிவருகின்றது.

இன்றைய நிலையில் பூநகரி என்னும் இடப்பெயரில் பொன்னாவெளி, முழங்காவில், கரியாலைநாகபடுவான், பல்லவராயன்கட்டு, அரசபுரம், தியாகம், நல்லூர், குடமுருட்டி, செல்லையாதீவு, நாகதேவன்துறை, கௌதாரிமுனை, வெட்டுக்காடு, ஆலடி, செட்டியார்தரவெளி, மண்டக்கல்லாறு போன்றன வரலாற்றுப் பண்பாட்டுடன் கூடிய கிராமங்களாகக் கருதப்படுகின்றது.

அரசபுரம் - இடப்பெயர்

புராதன யாழ்ப்பாணம் என்னும் நூலை எழுதிய இராசநாயகம் முதலியார் தமிழ்ப் பிராந்தியங்களில் புராதன நகரங்களில் அழிபாடுகள் காணப்படும் இடங்களில் ஒன்றாகப் பூநகரியில் உள்ள அரசபுரத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அரசபுரம் வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த இடமாகும். இது தற்போது பூநகரி - மன்னார் வீதியில் மண்டைக்கல்லாறு குறுக்கிடும் பகுதியில் கிழுக்குப் பக்கமாக 3 கிலோமீற்றரூக்கு அப்பால் அமைந்துள்ள கிராமமாகும்.

இடப்பெயர்வு காலத்துக்கு முன்னர் இவ்விடத்தில் ஒரு புராதன கட்டடம் இருந்ததற்கான கட்டட அத்திவாரங்களும், சிதறுண்ட நிலையிலே செறிவான சொங்கட்டிகளும் காணப்பட்டன. இதற்கு கிழுக்கே அரசபுரக் குளம்

காணப்படுகின்றது. பலவருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கிருந்த கட்டிடங்களை இடித்து அதன் கற்களையும், சொங்கட்டிகளையும் கொண்டு மாந்தையில் உள்ள சில ஆலயமும் கறுக்காய்தீவு அரியாலைப் பகுதியில் ஆலயங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது.

பூநகரியில் வாழும் மக்கள் இங்கிருந்த கட்டடத்தை அல்லிராணி வாழுந்த அந்தப்புரம் எனக் கூறிக்கொள்கின்றார்கள். இந்த மரபு வழியிலே அந்தப்புரம் அரசுபுரமாக இடம்பெயர் பெற்றது எனக் கருதப்படுகின்றது.

ஆலங்கேணி - இடப்பெயர்

குடமுருட்டியாற்றுக்கு வடமேற்கே பூநகரி - பரந்தன் வீதியில் 20வது கிலோமீற்றரை மையப்படுத்தி ஆலங்கேணி என்னும் கிராமம் அமைந்துள்ளது.

சோழர்கால கல்வெட்டுக்களில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள முக்கியமிடங்களில் ஆலங்கேணி என்ற இடப்பெயர் முக்கியமிடம் பெற்றுள்ளது. பூநகரியிலும் ஆலங்கேணி முக்கியமானதொரு கிராமமாக வரலாற்று ரீதியில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது சோழர்காலத்து இடப்பெயராக கருதப்படுகின்றது.

சோழர் காலத்தில் ஆழமான கேணிகளைக் கொண்ட இடமாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கேணிகளில் நல்லநீர் இருந்ததாக பழங்குடி விவசாயமக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனால்தான் காலப்போக்கில் ஆழமான கேணிகள் சோழர்காலத்தில் ஆலங்கேணியாக மாறியதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இன்றைய நிலையில் இந்த ஆழமான கேணிகள் தான் கட்டுக்கரைபிள்ளையார் கோவில் குளம், பூக்குளம், புறக்குளம், மூலையடம் பன்குளம், வாங்கேணிக்குளம் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆலடிச் சோலை - இடப்பெயர்

அரசுபூரத்திற்கு அண்மையில் ஒருகாட்டுப்பகுதியாக ஆலடிச்சோலை என்ற இடம் காணப்படுகின்றது. அல்லிராணியின் நந்தவனமாக இந்தஇடம் கருதப்படுகின்றது. பெரிய ஆலமரங்கள் சோலையாகக் காணப்பட்டமையால் ஆலடிச்சோலை என வரலாற்றில் கருதப்படுகின்றது.

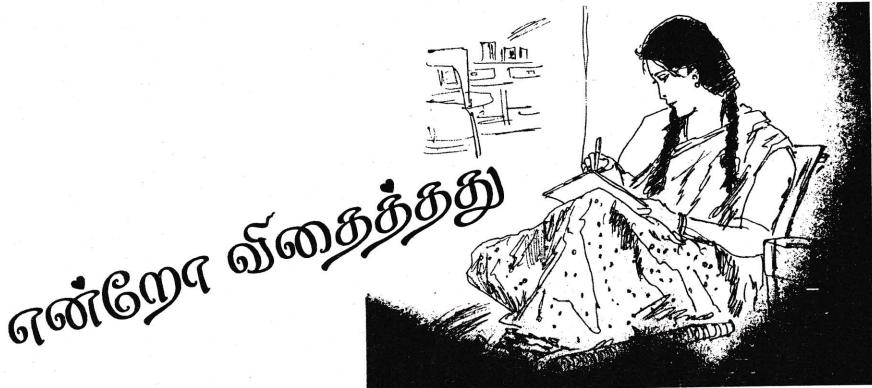
இந்த ஆலடிச்சோலை காட்டுப்பகுதியில் விநாயகர் சிற்பம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது வேட்டையில் ஈடுபட்டோரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விளாத்திக்காட்டு என்னுமிடத்தில் வைக்கப்பட்டு பரம்பரை பூசாரியார் வரிசையில் சிவப்பிரகாசப் பூசாரியால் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது அவர் இறந்தநிலையில் கதிரவேல் பூசாரியாரால் பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

வரலாற்று ஆய்வு ரீதியில் இந்த சிற்பம் பொன்முலாம் பூசப்பட்ட கருங்கல்லிலே புடைப்புச் சிற்பமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனக் கூறப்பட்டாலும் அந்தச் சிற்பம் தான் தற்போது விளாத்திக்காட்டில் உள்ளது என்பது சந்தேகமேயாகும்.....

(மிகுதி மறு இதழில் தொடரும்)

உசாத்துணை: பூநகரி -தொல்பொருளாய்வு-பேராசிரியர் பரமு புக்ஷபரட்ணம் அவர்களுக்கு நன்றி.

ஆக்கம்.என்.சுந்தரமூரத்தி,
B.A (Hons)
M.Phil(P.,S) யாழ்ப்பாணம்,
Dip.in.Mass Media
பூநகரி.

என்றே வதைத்திடு

அன்று ஜனவரி எட்டாம் நாள். விழிவை அறிவிக்கும் சேவல் கூவவில்லை காகம் குருவி கரையும் ஓலி கேட்கவில்லை. அதற்கு முன்னதாகவே வாசகி படுக்கையை விட்டு எழுந்துவிட்டாள். அவளுக்கு அன்றைய நாள் வாழ்வில் ஒரு பொன்னாள். சோதனை பாதி.....வேதனை பாதி எனக் கடந்து போன நாட்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி இடும் நாளும் கூட. அன்று அவளது இருபதாவது பிறந்தநாள் கடந்து போன பத்தொன்பது வருடங்களிலும் பிறந்தநாள் வந்துபோகும் அதைப்பற்றி சிந்திக்கும் தகுதி காணல் நீர் தான் அன்று அவள் புதிதாக ஆசிரியத் தொழிலில் கால் பதிக்கும் நாளும் கூட அதுவே அவளது வாழ்வில் பொன்னாள்.

அயற்கிராமத்தில் அண்மைக்காலத்தில் சாதனை படைக்கும் கல்விக்கூடமாக சாந்தசோலை கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் பதவியேற்கும் நாள். தந்தையின் முகத்தைக் கண்டறியாத அவள் தாயின் அரவணைப்பில் அந்த சிறிய குழைசயில் இருதசாப்தங்களை கழித்துவிட்ட அவள் தாயிடம் முன்வைக்கும் வினாவுக்கு அவள் தாய் “உனக்கு அப்பா இல்லை அந்தப் பேச்சை நிறுத்து” இக்கட்டுப்பாட்டை போட்டு வளர்த்து விட்டாள் அவள் வளர்ந்த பெண்ணாயிற்றே “உலை வாயை முடினாலும் ஊர் வாயை முடினாலும் முடியாது” இது வாசகியின் தாய் பாக்கியத்துக்கும் தெரியும். தன் ஏழ்மையை போக்க அவள் தேர்ந்தெடுத்த தொழில் அப்பம் சுட்டு கடைக்கு கொடுப்பது. அதனால் அப்பக்கார பாக்கியம் என்ற பெயரே அவளுக்கு ஊரார் இட்ட பட்ட பெயராயிற்று.

சேலை கட்டி பழக்கப்படாத வாசகி ஓன்றுக்கு பல தடைவை சேலையை கட்டி சரிப்படுத்திக் கொண்டாள். “அம்மா” அழைப்புடன் தாயருகே ஓடிக்கென்றாள். “காலம் ஒருநாள் மாறுமென்பேன்” காலம் மாறப் போகிறது “இனி நீ அப்பக் கார பாக்கியம் இலை வாசகி ரீசர் அம்மா பாக்கியம்” மகளை கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டு கண்ணீர் பொங்கிவர விடை கொடுத்தாள். மெல்ல மெல்ல காலடி வைத்து பத்தாண்டு காலமாக தன்னைச் சுமந்து தன்னை இந்நிலைக்கு உயர்த்திட்ட உயிரற்ற ஜீவன் அந்த லேஷஸ்சைக்கிளைத் தொட்டு கண்ணீரில் வைக்கிறாள். நன்றி உணர்வுடன் நகர்த்தி அதன் மீது ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். கால் கள் பெடலை மிதிக் கிறது. அவள் உள்ளமோ கற்பனைக்கெட்டாத உலகமெலாம் சென்று சுற்றி வருகிறது. கண்ணீர் ஆறாக ஓடுகிறது. அக்கண்ணீர்த் துளிகள் அவள் கதையை காற்றில் கலக்க வைக்கிறது. பத்தாவது வயதுவரை தன் வீடின் பக்கத்தே உள்ள ஆரம்ப பாடசாலையில் கல்வியை நிறைவு செய்தவள் அடுத்த வகுப்பிற்கு நகரப்பாடசாலைக்கு செல்ல எந்த வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில் வாசகியின் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாள் தாய். சுட்டிப் பெண்ணாக வளர்ந்த வாசகி “நான் நடந்து போயாவது படிப்பேன்” பிழவாதமாய் நின்றாள்.” உன்றை சின்னக் காலாலை எப்படியம்மா இவ்வளவு தூரத்துக்கு போகப் போகிறாய்.” இது தாயின் குழுறல்.

ஒரு வாரமாக நகரப் பாடசாலைக்கு போன வாசகி அலுத்துப் போய்விட்டாள். அன்று பாடசாலை விட்டவுடன் கொழுத்தும் வெய்யிலில் ஓட்டமும் நடையுமாக வீடு திரும்பும் வழியில் சந்தைப்பக்கமாக பெரும் சனக்கூட்டம் நிறைந்த வாகனமொன்றில் பல கண்ணை கவரும் பரிசுப் பொருட்கள் ஆண்கள், பெண்கள் துவிச்சக்கரவண்டி, தொலைக்காட்சி பெட்டி, வாணோலிப்பெட்டி எனப் பல பொருட்கள். ஒலிபெருக்கியில் விளம்பரம் தொடர்கிறது” பொங்கல் திருநாளையாட்டி தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் நடாத்தும் சீடிமுப்பு. இப்பொருட்கள் நாளை உங்களுடையதே” சிறியவளான வாசகியின் சிந்தனை விரிவடைகிறது” ஒரு சீட்டை வாங்கி விட்டாள் எனக்கு இந்த சைக்கிள் கிடைத்து விட்டால் பணம் வேண்டுமே..... இதுவரை நாள்

நான் போட்ட சில்லறை ஜம்பது வந்து விட்டால் போதுமே” விரைந்து வீடு செல்கிறாள் தாயின் அனுமதியைப் பெறவும் அவகாசம் லில்லை ரிக்கற் முடிந்துவிட்டால் உண் டியஸல் பிரிக் கிறாள் முச் சுவிடாமல் எண்ணிமுடித்தாள். “அப்பாடா ஜம்பது ரூபாவுக்கு மேல் வந்துவிட்டது” பொட்டலமாக கட்டிக்கொண்டு தாய்க்கு விபரத்தை கூறிவிட்டுவந்து சேர்ந்துவிட்டாள். “அண்ணை எனக்கு ஒரு ரிக்கற் தாங்கோ” “என்ன இது” சீட்டுவிற்பனையாளனின் அதட்டல். ஜயோ அண்ணை சில்லறைக்காசு ... என்ன உண் டியஸ் உடைச்சுக்கொண்டே வாறாய்.... உது என்ன நேரமில்லை பரிதமாபமாக நின்றாள் வாசகி. விற்பனையாளன் அவளையும் நாணையைப் பொட்டலத்தையும் மாறிமாறிப் பார்த்தான். இந்தா ரிக்கற் ஒரு சீட்டைக் கொடுத்தவன் சில்லறையை கொண்டு போய் உண்டியலுக்கை போடம்மா என்றான். “நன்றியண்ணை” என்று கூறிய வாசகி புன்முறுவலோடு வீட்டுக்கு வந்து தாயிடம் விடயத்தை சொன்னாள். இப்பிழியான பிள்ளையானும் இந்தக்காலத்திலை இருக்குதுகள் ஆரோ நல்ல தாய் தகப்பனுக்கு பிறந்த பிள்ளை போல கிடக்கு இந்த வார்த்தைகள் வாசகிக்கு தீக்கொள்ளி கொண்டு சுடுவது போல இருந்தது. அப்போ அவள் பேசும் சக்தி அற்றவள் தானே.....

மறுநாள் பொங்கல் திருநாள் அவர்கள் வீட்டில் பொங்கலும் இல்லைபுக்கையும் இல்லை. அவளது குடும்ப நிலையில் அது போன்ற நிகழ்வுகள் எட்டாக்கனியே. வாசகி வீட்டு முற்றத்தே வந்து வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறாள். வருண பகவான் தன் கதிர்களை விஶிற்யபடி மேலைமுந்து விட்டான். கைமாத வெயில் பரந்து ஏறிக்கிறது. சீட்டிழமுப்பை 10 மணிக்கு ஆரம்பிப்பதாகவே நேற்றே அறிவித்தார்கள். தாயிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வீட்டு செத்தையில் தொங்கிக் கொண்டு இருந்த நாட்காட்டி விநாயகரை மனமுருகி வேண்டிக்கொண்டு சீட்டிழமுப்பு மைதானத்தை நேராக்கி விரைந்தாள். ஊராங்கும் பொங்கல் நேர பட்டாசு வெடிக்கும் ஒவிகாதைப்பிளாந்தது.

அப்பாடா வந்து சேர்ந்து விட்டேன். ஏகப்பட்ட சனக்கூட்டம் அரங்கில் பரிசுப்பொருட்கள் அலங்காரமாக ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டு காட்சியளித்தது.

சிறுமியவள் அப்பொருட்களின் மீது கண்ணேண நகர்த்துகிறாள். என் மனக்கோட்டை இந்து விடுமா? என் பெருந்துன்பம் நீங்க இன்று வழிபிறக்குமா? திடீரென அவள் சிந்தனை கலைகிறது. மக்கள் கூட்டம் அரங்கை நெருங்கி ஓடிச் செல்கிறார்கள். சீட்டிழுப்பு ஆரம்பிப்பதற்கான அறிவித்தல் ஒலிபெருக்கியில் இருந்து ஒன்றுக்கு பல தடைவை ஒலிக்கிறது.

இரு பெட்டிகளில் இருந்து இரு சீட்டுக்களை இருவர் எடுக்கின்றனர். ஒன்று பரிசுப் பொருள் மற்றையது பரிசுக்குரிய இலக்கம். ஆறுதல் பரிசுகளின் இலக்கங்கள் பரிசுகள் அறிவிக்கப்படுகின்றது. வாசுகியின் உள்ளமோ அமைதியற்ற நிலையில் குழுவுகிறது. என் நம்பிக்கை வீண் போய்விடுமா?

முதலாம் பரிசுக்குரிய பொருளின் பெயர் சீட்டு பெறப்பட்டுவிட்டது. இதோ அதற்குரிய சீட்டு இலக்கம் தெரிவு கிடம்பெறும் அறிவித்தல் கேட்கிறது. நிறைந்திருந்த மக்கள் கூட்டம் தங்கள் சீட்டுக்களை கையில் வைத்து இமை வெட்டாமல் பார்த்திருக்கின்றனர். வாசுகியும் அதே நிலையில் பரிசுக்குரிய இலக்கம் மீண்டும் மீண்டும் அறிவிக்கப்படுகிறது. 8888 வாசுகி அமைதியாக தன் சீட்டை பார்க்கின்றாள். மீண்டும் மீண்டும்..... பார்க்கிறாள் சந்தேகமில்லை அவனுடைய சீட்டு இலக்கமும் அதுவே யாரும் சீட்டைப் பறித்து விட்டால் அமைதியாக நிற்கிறாள். கால் நிலத்தில் பதிந்திருப்பதாக நம்ப முடியவில்லை. சீட்டிழுப்பு முடிவடைகிறது. மக்கள் கூட்டம் நம்பிக்கை இழுந்த நிலையில் வீடு திரும்ப ஆரம்பித்து விட்டனர். அங்கு அருகே சென்று தனக்கு அந்தச் சீட்டை பண்த்தை பெறாமலே தந்த அந்த அண்ணாவை தேடுகிறாள். எங்கும் அவரைக் காணவில்லை அன்று அவரது பெயரையாவது கேட்டிருக்கலாம் தவறுவிட்டு விட்டேன். மனம் நொந்து கொண்டாள். மேடையில் உள்ள பெரியவர் ஒருவரிடம் சீட்டைக்கையளிக்கின்றாள். ஆச்சரியமாக அவரைப் பார்த்தார் அவர் தூக்கி மேடையில் நிறுத்தினார் கரகோசம் ஒலிக்கிறது. மீ வகுப்பு பள்ளி மாணவி வாசுகி என்பவர் முதலாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார் என்ற அறிவிப்பு காற்றோடு கலந்து பராவுகிறது. அங்கிருந்த சில பள்ளி மாணவிகள் அவனுக்கு அருகே வந்து வாழ்த்தை தெரிவித்துச் சென்றார்கள்.

பாக்கியம் வீட்டு முகப்பில் ஒரு புனர்வாழ்வுக் கழக வாகனம் வந்து தரித்து நின்றது. பாக்கியம் ஓடி வந்தாள். சிலையாய் நின்றாள் வாசுகி புத்தம் புதிய லேஸல் சைக்கிள் பரிசுப் பொருளுடன் சிரித்த முகத்துடன் இறங்கினாள் அவள் வஞ்சகம் இல்லா சிரிப்பு நம்பிக்கையின் ஒளியானது. தனது புதிய பாடசாலைக்கு வந்து விட்டதை வெண்டிடை அணிந்து வரிசையாய் வரும் சின்ன சிட்டுக்களை கண்டு கொண்டதை அடுத்து உணர்ந்து கொண்டாள்.

“புது ரீசரா நீங்கள் வாங்க மில் குட மோனிப் மில்” சிறு சிட்டுக்களின் மழுலை குரல் மிகுந்த சந்தோசத்துடன் ஒழியரம் எண்ணக்கணவுகளுடன் உள்ளே நுழைந்த வாசுகி அனுமதியிடன் அதிபர் அலுவலகம் என்ற பெயர் பலகையை பார்த்த வண்ணம் உள்ளே நுழைகிறாள். அதிபரை பார்த்து வணக்கம் சொன்னாள். சிரித்த முகத்துடன் பார்த்து வணக்கம் கூறியதுமே அவள் அதிர்ச்சி உற்றவளாய் நின்றாள். முன் ஆசனத்தைக் காட்டி அமருங்கள் என்றார் வைத்த கண்வாங்காமல் அவரையே பார்த்து நின்றாள். அவரே தான்!..... அவர் வேறு யாருமல்ல, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக தனக்கு இவைச்சாக லொத்தர் சீட்டை வழங்கிய அந்த உத்தமர், சந்தேகமே இல்லை அருகே சென்றவள் அவர் கால்களைத் தொட்டு வணங்கி எழுந்தவள் நீங்கள் எனது அதிபர் மட்டுமல்ல, எனது தெய்வமும் கூட என்றாள். அதிபருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. திருத்திரு வென முழுத்தார் நீங்கள் பத்தாண்டுக்கு முன்பதாக அந்த ஒரு சீட்டுத்தான் என்னை இந்நிலைக்கு உயர்த்தியது என்றாள். அதிபர் உள்ளத்தில் பால் முகம் மாறாத பாலகியாக சில்லறைகளோடு நின்று கெஞ்சிய முகம் நிழலாடியது.

பண்பான உள்ளங்கள் இருவரின் சங்கமம் அப்பாடசாலையை சாதனை படைக்கும் பாடசாலையாக உயர்த்தியது அதன் வெளிப்படையாக இருவர் உள்ளமும் வாழ்வில் சங்கபித்தது.

பூநகர் பொன். தில்லைநாதன்.

நாட்டார் வழக்காற்றியலும் பூநகரியும்

மலையும் மலைசார்ந்து வளர்சிறந்து விளங்கும் குறிஞ்சி நிலத்தை தன் தலையாகவும், கடவும் கடல்சார்ந்து வளங்கொழிக்கும் நெய்தல் நிலத்தை தன் அடிப்பாகமாகவும், மருத நிலத்தை இதயமாகவும், மூல்வை நிலத்தை மற்றைய உறுப்புக்களாகவும் கொண்டு நாட்டுன் நான்கு திக்குகளிலும் பரவியுள்ள பல் வளங்களுக்கும் உரிய இடமாகவே இலங்கை விளங்குகின்றது. இத்தகைய வளம்மிக்க நாட்டுலே உள்ள இடங்களில் ஒன்றாக விளங்குவதே கிளிநோச்சி மாவட்டமாகும். வளம் மிக்க வயல் நிலங்களையும், கண் கவர் கடற்கரைகளையும், பனை, தென்னை வளங்களையும் கொண்டு சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடமாக விளங்குவதே பூநகரிப் பிரதேசமாகும்.

ஆரம்பத்தில் இருபத்து நான்கு மாவட்டங்களைக் கொண்டு விளங்கிய இலங்கையிலே 1984 ஆம் ஆண்டு தனி மாவட்டமாக கிளிநோச்சி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் பூநகரிப் பிரதேசமானது ஒரு தனித்துவ சிறப்பு மிக்க பிரதேசமாக மாறி வருகின்றது. கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள நான்கு பிரதேசங்களில் வரலாற்று புகழ்மிக்க ஒரு இடமாக பூநகரிப் பிரதேசம் விளங்குகின்றது.

சமுதாயம், அரசியல், சமயம், மொழி இக்கியம், நடை உடை பாவனை முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் தனிச்சிறப்பை கொண்டு விளங்கும் பூநகரிப் பிரதேசத்திற்கு உரித்தான பல செயற்பாடுகள் அன்று முதல் இன்று வரை பேணப்பட்டு வருகின்றன.

இன்றும் எமது பிரதேச வாழ் மக்களிடையே காணப்படுகின்ற செயற் பாடுகள் எமது பிரதேசத் திற் கே உரிய மண் வாசனையை வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது எமது பிரதேசத்தில் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்ற பாரம்பரிய முறைகளாகும். இம்முறைகள் தற்போது முற்றாக மாறிவிடாமல் பேணப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. ஒரு பண்பாடோ,

சமயமோ நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின் காலத்திற்கு காலம் தோன்றும் மாறுதல்களுக்கும், தேவைகளுக்கும் முகம்கொடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றதாய் அது கிருத்தல் வேண்டும். “மாறுதல் இந்த ஜபத்தின் விதி” என்பது மகாகவி பாரதியின் கூற்று.

சமுதாயம், அரசியல், சமயம், மொழி இலக்கியம், நடை உடை பாவனை முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் மாறுதல்கள் இடம்பெற்ற வண்ணமே உள்ளன. அத்தகைய மாற்றங்கள் எல்லா காலப்பகுதிகளிலும் நிகழ்ந்துள்ளனவேயாயினும் வரலாற்றை திருப்பிப் பார்க்கும் இடத்து மாறுதல்களின் வேகம் மிகுந்து காணப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். பழையதை சுற்றும் விடாமலும் புதியதை சுற்றும் வேண்டாமலும் இருத்தல் சாத்தியமன்று. பாரம்பரிய வழிமுறைகளை அப்படியே கடைப்பிடிக்கும் தன்மையையும் புதியவற்றை கைக்கொள்வதில் துணிச்சல் குறைவும் ஆங்காங்கே தென்படினும் எமது பிரதேசத்தை பொறுத்த வரையில் பழையமையை கை விடாமலும் புதியனவற்றை ஓரளவு கடைப்பிடித்தும் வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பூநகரிப் பிரதேசத்தை பொறுத்த வரையில் ஆரம்பகாலத்தில் நிலவி வந்த பாரம்பரிய முறைகளை வழிபாட்டு முறைகள், கிராமிய கலை வழிவங்கள், தொழில் முறைகள், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள், விளையாட்டுக்கள், வைத்திய முறைகள், சமையல் பாக முறைகளும் உணவு பழக்க வழக்கங்களும், பண்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியனவற்றின் ஊடாக நோக்க முடியும். இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஒரு சிலவற்றிற்கு அவற்றிற்கிடையே புதியன புதுத்தப்பட்டாலும் பெரும்பாலான முறைகள் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வழிபாட்டு முறைகளை பொறுத்த வரையில் ஆரம்பகால வழிபாட்டு முறைகளாக மரங்களின் கீழே தெய்வங்களை வைத்து வழிபடுதல், மடை போடுதல், அன்னதானம் கொடுத்தல், தீ மிதித்தல், காவடி எடுத்தல் தூக்குக்காவடி, பறவைக்காவடி, கரகம் எடுத்தல், பாற்செம்பு எடுத்தல், கலை ஆடுதல், குறி சொல்லுதல், மேளம் அடித்தல், சங்கு ஊதுதல், அங்கப்பிரத்சனம் செய்தல், பலியிடுதல், வடந்து கட்டிப் பொங்கல், முள்ளுமிதிழகாவடி எடுத்தல்,

வேள்விகள் செய்தல், சூரிய பொங்கல், பட்டிப்பொங்கல் செய்தல், பஜனை பாடுதல், தெய்வங்களை தூக்கிக்கொண்டு பஜனை பாடி ஊரினை வலம் வருதல். வாய் கட்டி பூஜை செய்தல் ஆகியனவற்றை கூறலாம்.

எமது பிரதேசத்தை பொறுத்த வரையில் மேற்கூறிய வழிபாட்டு முறைகளில் பெரும் பாலானாவை இன்றும் கடைப்பிழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றினை பொதுவாக இப்பிரதேசங்களிலே எல்லா கிடங்களிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

“கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று முன்னையவர்கள் கூறுவதற்கமைய இன்று எமது பிரதேசத்தில் கோயில் இல்லாத ஊரே இல்லை எனலாம். இப்போது மடங்கள் அமைத்து அன்னதானம் வழங்கும் நிகழ்வு இல்லாவிடினும் கோயில்களில் சோறு சமைத்து அன்னதானம் வழங்கும் முறையும் பொங்கி படையல்கள் செய்யும் முறையும் மற்றும் மேற்கூறப்பட்ட முறைகளான காவடி, கரகம், தீ மிதித்தல், பாற்செம்பு, பஜனை பாடுதல் போன்ற அனைத்து செயற்பாடுகளும் தற்போது எம்பிரதேச கோயில்களில் பேணப்படுவதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. யாத்திரை செல்லும் முறையும் ஓரளவிற்கேனும் பேணப்படுகின்றது.

குறிப்பாக ஜயபுரப் பிரதேசத்தினை எடுத்துக்கொண்டால் இராமர் தெய்வத்தின் திருவிழாக்காலத்தின் போது இராமர் கூலத்தினை கையில் ஏந்திய வண்ணம் பக்தர்கள் கூடி பஜனை பாடிக் கொண்டு ஊர்மக்களின் வீடுகளிற்கு சென்று பூஜை செய்து ஊரினை வலம் வருவது குறிப்பிடத்தக்க உதாரணமாகும். பொன்னாவெளி பிரதேசத்தினை எடுத்துக்கொண்டால், அங்குள்ள சிவன் கோயிலிலே உடையார் எனப்படும் பரம்பரை வாய்க்ட்டி பூஜை செய்து வந்த பழக்கம் இன்றும் பேணப்படுவது ஒரு உதாரணமாக கூற முடியும்.

கிராமிய கலை வடிவங்களை பொறுத்தளவில் பிரதேச வழக்காக கூத்து, கும்மி, வில்லுப்பாட்டு, கோலாட்டம், கரகாட்டம், நாடகங்கள் போன்ற கலை வடிவங்களும் இசைக்கருவிகளாக தவில், உடுக்கு, குடம், தாளம், புல்லாங்குழல் போன்றனவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் இருந்து கூட -62-

எமது பிரதேசம் முற்றாக மாறிவிடவில்லை. நாட்டுப்புறக் கலையிலே மிகச்சிறப்பான இடத்தினை வகிப்பது வில்லுப்பாட்டாகும்.

“வில்லுப்பான் கோயிலிலே விளக்கு வைக்க நேரமில்லை”

என்பது பழமொழி அந்தளவுக்கு சிறப்பிடம் பெற்று இருப்பது இப்பாட்டு. இன்னும் எம் பிரதேச பாடசாலைகளில் தழிழ் மொழித்திறன் போட்டிகளில் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்த்துவதோடு குடம், தாளம் என்பவற்றினை பயன்படுத்துவது பெருவழக்கு.

கூத்துக்களிலே இந்துக்களை பொறுத்த வரையில் காத்தவராயன் கூத்தும், கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்த வரையில் வலைப்பாடு போன்ற இடத்திலே ஞானசௌந்தரி நாடகம், மூவிராசாக்கள் போன்றன நடாத்தப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. அதுமட்டுமல்லாமல் பாடசாலைகளிலே கரகம், காவுடியாட்டம், கோலாட்டம், கும்பி, கிராமிய நடனங்கள், கிராமிய பாட்டுக்கள் பாடுதல் போன்ற போட்டிகளை இன்றும் பண்பாடு மாறாமல் பேணிப்பாதுகாப்பதற்காகவே பாடசாலைகளுக்கிடையில் போட்டிகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

தொழில் முறைகளினை எடுத்துக் கொண் டோமானால் வேளாண்மைத் தொழில், மீன்பிழித் தொழில், குழிசைக்கைத் தொழில், பண்ணை வளர்ப்பு போன்றன காணப்படுகின்றன. வேளாண்மையானது சிறந்த வருமானத்தினையும் மகிழ்ச்சியினையும் தரும் தொழிலாக அமைகின்றது.

இதற்காக காடுகளை வெட்டி களனியாக்கி உளவுக்கு வேண்டிய மாடுகளை வளர்த்து பெரும் பட்டியாக்கினர். காட்டில் இருந்து வெட்டிய நல்ல மரங்களில் இருந்து கலப்பைகளை செய்தனர். இக்கலப்பைகளிலே மாடுகளை பூட்டி உழுது வந்தனர்.

விதைப்புக்களை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் அம்மன் கோவிலிலோ அல்லது தத்தமது குல தெய்வங்களுக்கோ பொங்கல் செய்து படைப்பார்கள்.

பின்பு தத்தமது காலைகளில் தேங்காய் உடைத்து கற்புரம் கொழுத்தி உழுது அனைவரும் விதைக்க தொடங்குவார்கள். இதுவே “வித்துநாள் விழா” என்றழைப்பார்.

மற்றும் அறுவடைக்காலத்தில் புதிர்களை வெட்டி கோயிலிலே சென்று பொங்கல் பொங்கி படைத்து சந்தோசமாக உண்பார்கள். இதுவும் “புதிர்ப்பொங்கல்” என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையிலே மேற்கூறிய பாரம்பரிய முறைகளில் இன்றும் இத்தகைய வயல் விதைப்பு முறைகள் பேணப்படுகின்றன. இத்தகைய விடயங்கள் பேணப்படும் இடங்களாக ஞானிமடம், கறுக்காய்தீவு, சித்தன்குறிச்சி, கொல்லர்குறுச்சி, செட்டியார் குறிச்சி, மறவன்குறிச்சி, அன்னதேவன் வயல், நல்லூர், ஒலூக்கேணி, தம்பிராய், அத்தாய், வில்லடி, வாடியாடி, பரமன்கிராய் போன்ற இடங்களிலும் பல்லவராயன் கட்டு, குழுமமுனை, கிராஞ்சி, கரியாலை நாகபடுவான், சோலை, ஜயபுர தும்புருவில் குழியிருப்பு போன்ற இடங்களில் இன்னும் வயல் விதைப்புக்கள் பாரம்பரியமாக பேணப்படுகின்றமை சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

மற்றும் தொழில் வகைகளில் ஒன்றாக மீன் பிழியும் முக்கியமானதொன்றாக காணப்படுகின்றது. தூண்டில் போட்டு மீன்பிழத்தல், வலை வீசி மீன்பழுத்தல், பட்டி கட்டுதல், கட்டு மரத்தில் சென்று மீன்பிழத்தல் என்பன எமது பிரதேச வழுக்காகும். முக்கியமாக இரண்ணமாதாநகர் முதல் நாச்சிக்குடா, நொச்சிமுனை, குழுமமுனை, வலைப்பாடு, கிராஞ்சி, வேரவில், பள்ளிக்குடா மற்றும் கௌதாரி முனை வரையான பிரதேசங்களிலே மீன்பிழத்தொழிலை பாரம்பரிய தொழிலாக செய்து வருகின்றனர். கௌதாரி முனை பிரதேசத்தை பொறுத்த வரையில் இறால்கள் பிழப்பதற்காக கடலினுள் நடந்து சென்று பிழத்து வரும் வழுக்கம் காணப்படுகின்றது. சிறு சிறு குளங்களில் சென்று தூண்டில் போட்டு மீன்பிழியில் ஈடுபடும் வழுக்கம் பேணப்படுவதனை கூறலாம்.

மற்றும் பன்ன வேலைகளிலே பெண்கள் ஈடுபடுதல் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். ஆரம்ப காலத்தில் பன்ன வளத்தைக்கொண்டு பெட்டி இழைத்தல்,

நீத்துப்பெட்டி இழைத்தல், கடகம், ஊமல் மற்றும் பனை ஓலைகளில் அலங்காரப் பொருட்கள் செய்தல் போன்ற பாரம்பரிய முறைகள் காணப்படுகின்றன. இன்று உதாரணமாக பனை வளம் சிறந்து விளங்கும் கொதாரி முனையிலே பெண்கள் ஊமல், பெட்டி, கடகம், நீத்துப்பெட்டி இழைத்தல், போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதனை காணலாம். பனை வளத்தினை மட்டுமேன்றி தென்னை வளத்திலும் கிடூகுகள் பின்னுதல். தும்புத் தொழில்களில் ஈடுபடுதல் போன்றனவும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

அன்றைய காலத்திலே மேற்காண்டுவந்த சேனைப் பயிர்ச்செய்கை முறை, தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடுதல், சீவல் தொழிலில் ஈடுபடுதல், பண்ணை வளர்ப்புக்கள் அதாவது மாட்டுப் பட்டிகள், ஆட்டு மந்தை வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு போன்றவற்றிலும் ஈடுபடும் வழக்கையும் இப்பிரதேசங்களில் காணலாம். திக்குவில், செம்மண்குன்று போன்ற இடங்களில் சேனைப் பயிர்ச்செய்கையும், நெற்புலவு, கள்ளிப்பிட்டி, பெரியதம்பிராய், திக்குவில், ஜெயபுரத்துரும்புவில் குடியிருப்பு, சோலை, நாகபடுவன், முழங்காவில், அன்னபுரம், கிராஞ்சி போன்ற இடங்களில் தோட்டங்கள் செய்யும் பழக்கங்களும் காணப்படுவதோடு கிராஞ்சி, கொளதாரி முனை போன்ற இடங்களில் கூடுதலான சீவல் தொழில் முறையும் காணப்படுவதும் ஓர் உதாரணங்களாகும். அது மட்டுமல்லாமல் பரம்பரை பழக்கங்களான வேட்டையாடும் தொழில்கள், உப்பள்ளுதல் போன்றனவும் காணப்படுகின்றன.

மற்றும் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களை எடுத்து நோக்குவோமானால் முன்னைய காலத்திலே பூப்பெய்துதல், திருமணச்சடங்கு, மரணச்சடங்கு, குழந்தைக்கு மொட்டை வழித்தல், பல்லுக் கொழுக்கட்டை கொட்டுதல், வளைகாப்பு செய்தல், பிதிர்க்கடன் செய்தல், அந்தியேட்டிக் கிரியைகள் செய்தல் போன்ற சடங்குகள் சம்பிரதாய முறைப்படி காண்டாடப்பட்டு வந்தன. இத் தகைய சடங்குகள் புந்காரியின் எல் லாப் பிரதேசங்களிலுமே பேணப்படுகிறமை சம்பிரதாய முறைப்படியேயாகும்.

அதாவது பூப்படைந்த ஒரு பெண்ணிற்கு சங்கிலி, காப்பு, மோதிரம் முதலிய நகைகள் அணிவிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து ஒரு குப்பையை ஒரு இடத்தில் குவித்து அதன்மேல் அப்பெண்ணை இருத்தி நீர் வார்த்து கொடுக்க வேண்டிய உணவுகளைக் கொடுத்து அவளுக்குரிய சம்பிரதாய முறைப்படி சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மரணச்சடங்கினை நோக்குவோமானால் தேவாரம் பாடி, உரல் உலக்கையிலே பொற்சன்னாம் இடித்தல் சுடலை வரை நிலப்பாவாடை விரித்து பிரேதத்தினைக் கொண்டு செல்லல், சுடலைக்கு பிரேதத்தினை மனிதர்கள் மீது தோளில் ஏற்றிக் கொண்டு செல்லல் இறந்தவர்களிற்கான பிதிர்கடன்களை மேற்கொள்ளல் போன்றனவும் இப்பிரதேசத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பாரம் பரிய முறைகளாகும். இவ் வாறான செயற் பாடுகள் பூநகரிப் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தாலில் எல்லா இடங்களிலும் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தை பிறந்தால் அவ்வீட்டிலே குறித்த நாட்களின் பின்னர் தூட்கு கழித்து குழந்தைக்கு மொட்டை வழித்து கோயிலில் சோறு தீத்துதல், பல்லுக் கொழுக்கட்டை கொட்டுதல் போன்ற சம்பிரதாயங்களும் எல்லா இடங்களிலும் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த வகையில் சடங்கு முறைமைகள் அவை தொடர்பான நம்பிக்கைகள் முதலியன சமய பண்பாட்டு அடிப்படையில் நோக்கின் தூட்கு தோசம் - நாணம் முதலான பயில் நிலையில் பூநகரிப் பிரதேசத்திலே காணப்படுகின்றன.

வினையாட்டுக்கள், வைத்திய முறைகள் என்பவற்றை நோக்கினால் கிட்டிபுல் அடித்தல் கிளித்தட்டு வினையாடுதல் வருடப்பிறப்புகளின் போது போர்தோங்காய் அடித்தல் வண்டிச்சவாரிகள் நடாத்துதல் ஊஞ்சலாடுதல் போன்ற கிராமிய வினையாட்டுக்கள் அன்றுமுதல் இன்றுவரை பூநகரியின் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் காணப்படுவதோடு வைத்திய முறைகளும் பாரம்பரியமாக காணப்பட்டன.

வைத்திய முறைகளாக நோய்கள் ஏற்பட்டால் அக்காலத்திலே எமது முதாதையர்கள் குழலில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு கை வைத்தியம் மேற்கொள்வது வழக்கம். எனவே இவ்வாறான வைத்திய முறைகளுக்கு உதாரணமாக குதி வாதத்திற்கு சாராயம், நல்லெண்ணென்று, ஒரு அளவாக எடுத்து விளைவு கற்புரம் போட்டுக்காய்ச்சி வெண் கூட்டுடன் பூசி வரல், பக்கவாதம் வராமல் தடுக்க வொங்காயம் பூண்டு வாழமுத்தன்டு சுக்குகாப்பி கியற்கைப் பூடு நீருள்ள பழச்சாறு உண்ணுதல் போன்றனவும் வேப்பம் பட்டை மரமஞ்சள் போன்றன அவித்துக் குழித்தல் போன்றன இன்றும் எம் பிரதேச முதியவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத் ததாக சுமையல் பாக முறைகளையும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் நோக்குவோம். எமது பிரதேச வாழ் மக்கள் காலாகாலமாக விவசாயத்தில் ஈடுபடும் மக்களாகக் காணப்படுவதனால் அன்றுமுதல் இன்றுவரை சோற்றினையே பிரதான உணவாக உண்டு வருகின்றனர். மற்றும் மீன் உணவுடன் வேட்டையாடுவின் மூலம் இறைச்சி வகைகளையும் உணவாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பிரதேச வளர்களைக் கொண்டு பாரம்பரிய உணவு வகைகள் தயாரிப்பதும் உண்டு. பனைவளம் சீற்று விளாங்கும் கௌதாரிமுனையிலே புழுக்கொடியல், தோட்டுப் புழுக்கொடியல், பாணிப்பனாட்டு தயாரித்தல் மற்றும் ஓடியற்கூழ் தயாரித்தல் போன்ற பாரம்பரிய உணவுகள் தயாரிக்கப்படுவதும் கூடுதலான பூநகரிப் பிரதேசங்களில் அரிசிமாப்பிட்டு உண்ணும் வழக்கமும் பசுப்பால் குழித்தல், தயிர் கடைதல், மோர் குழித்தல் போன்றனவும் அன்றுமுதல் இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்ற முறைகளாகும்.

அண்மையில் கூட பூநகரி பெருநிலப்பரப்பில் பனம் வளர்களைக் கொண்டு பாரம்பரியத்தினைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் பனங்காய் பணியாரம் சுட்டு பாரம்பரியவிழா கொண்டாடப்பட்டமை எல்லோரும் அறிந்த விடயமே. இவ்விழாவானது தற்போதும் கூட எமது பாரம்பரியம் பேணப்பட்டு

வருகின்றது என்றும் இனிவரும் காலத்திலும் பேணப்பட வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றது.

பழக்க வழக்கங்களை எடுத்து நோக்கினால் பேச்சு வழக்கு முறைகள் விருந்தோம்பல் பண்பு மெட்டியணியும் பண்பு, பெண்கள் கோயில்களிற்குச் செல்லும் வேலையில் சேலை அணிந்து பூமாலை சூடி செல்லும் வழக்கமுறை சிறுமிகள் முழுப்பாவாடை அணிந்தும் ஆண்கள் வேட்டி அணிந்தும் செல்லுதல் வழக்கம். மரண வீடுகளிற்குச் செல்லும் வேலையில் வயதான பெண்கள் பொட்டு வைக்காமை, வெள்ளைச் சேலை அணிந்து செல்லல், ஒப்பாரி வைத்தல், தாலாட்டு பாடும் முறைமைகள், கோலம் போடுதல், சாதிகள் கடைப்பிழுத்தல், வீடுகளில் தட்டி அமைத்து உட்காருதல், ஆலய வழிபாடுகளில் தவறாது ஈடுபெடுதல், பட்டிமன்றங்கள் நடாத்துதல், மரணச்சடங்கு சபைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தல் போன்ற முறைகளும் பாரம்பரிய முறைகளாகும்.

தைப்பொங்கல் நிகழ்வுகள், பூப்புனித சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகளின் போது பாரம்பரிய வழக்கமான கோலம் போடுதல் முறைமை இன்றும் கடைப்பிழக்கப்பட்டு வருகின்றது. மற்றும் பேச்சுவழக்கிலே வெத்திலை, காத்து, மாத்து, முத்தம், சோத்துப்பானை, பெத்தவள், கோவம், உசிர், மசிர், வகிறு, வித்துப் போட்டான் போன்ற பிரதேச மொழிகள் பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் பயன்னடைப்படுகின்றமை அறிந்த விடயம்.

மற்றும் திருமணச் சடங்கிலே பெண்ணுக்கு தாலி கட்டிய பின்பு அம்மி மிதித்தல் அருந்ததி பார்த்தல் மெட்டி போடுதல் போன்ற வழக்காருகளும் உள்ளன.

ஆரம்ப காலத்திலே பெண்கள் சமூகத்திலே ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்வதும் சமூகத்திலே பெண்களிற்கு தனிமரியாதை கொடுக்கப்பட்டு வருவதும் ஆதிமுதல் அந்தம் வரை பேசப்பட்டு வரும் விடயம். பெண்கள் வாழ்க்கையில் ஒருவனுக்கொருத்தியாக வாழ்ந்த பரம்பரை இன்றுமட்டும் மாறிவிட்டதா என்ன? திருவள்ளுவர் கூறிய வாழ்க்கைத் துறை நலம் என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

என்ற குறள் விளக்கும் கருத்தானது ஒரு பெண்ணாணவள் தன் கற்பையும், தன்னையும் கணவனையும் காத்து இருவரின் புகழ் நீங்காமல் தன் கடமைகளில் தவறாமல் நடப்பவளே மனைவி என்ற வார்த்தைக்கு உதாரணமாக எம் பிரதேசப் பெண் கள் வாழ்வது குறிப்பிடத் தக்க சிறப்பம்சமாகும்.

பூநகரி மண்ணிலே குறிப்பிட்ட இடங்களில் முன்னைய காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் தம் குலமரபையும் விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்குடன் தமது குலமரபினை சாதியினை இறுக கடைப்பிடித்து வந்தனர். இப்பிரதேசத்திலே அனைத்து இடங்களிலும் மட்டுமன்றி ஓரிரு பிரதேசங்களில் தற்போது சாதி பேணப்படுவதனைக் காணலாம்.

ஒரு மாமரம் ஆனது காய்க்கும் போது பூ,பிஞ்சு காய்,கனி, பூச்சிஅரித்துக் கெடுதல் போன்ற பல வகைகளில் மரத்திலே காணப்பட்டாலும், அதிலே யாரும் வேறுபாடுகள் பார்ப்பதில்லை. நாவிற்கினியதை தாம் விரும்பியதை உண்பார்கள் இதனை பாரதியார்

மாமரம் ஓன்று அதில்
காய்களுண்டு, பழங்களுண்டு
பிஞ்சில் பூச்சியிரித்துக் கெடுவதுமுண்டு
நாவிற்கினியதைத் தின்பார் - அதில்
நாற்பதினாயிரம் சாதிகள் சொல்லார்

என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். மரத்திலுள்ள பழங்களை சாதி பார்க்காமல் உண்பவர்கள் மனிதகுலத்திற்கு மட்டும் ஏன் சாதிகள் பார்க்க வேண்டும் என்று கேள்வியினை முன்வைத்துள்ளார். அந்த வகையில் சாதி முறைமை தற்போது சற்று தளர்ந்து முற்றாக நீங்கி விடாமல் இன்றும் தம் குலமரபை பேணி வரும் குலத்தவர்களும் எம் பிரதேச மண்ணில் வாழ்வது குறிப்பிடத்தக்கதோர் விடயமாகும்.

ஆலய வழிபாட்டினைப் பொறுத்தளவிலே கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்து சமய மக்களாக இருந்தாலும் தவறாது ஆலய வழிபாடுகளில் ஈடுபெடுவதும் குறிப்பிடலாம்.

எமது பிரதேச பாரம்பரியத்தில் மிக முக்கியமாக முன்னைய காலத்திலே பின்னையார் கதை பாடப்பட்டு வருவது வழக்கமாக காணப்பட்டது குறிப்பாக ஜயபூரப் பிரதேசத்திலே அதிகாலை நான்கு மணிக்கு கிராம சேவையாளராகப் பணியாற்றும் அரியநாயகம் ஜயா அவர்களும் காலஞ்சென்ற முன்னாள் கடற் தொழில் சங் கங் களின் பொது முகாமையாளரான அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் ஜயா அவர்களும் வீடு, வீடாக சென்று அதிகாலையில் பின்னையார் கதை பாடப்பட்டு வந்ததும் வழக்கமாகக் காணப்பட்டது. தற்போது நடைமுறையில் இல்லாவிட்டாலும் அந்நிகழ்வு ஓர் பாரம்பரியமாக கையாளப்பட்டு வந்தது குறிப்பிடத்தக்க ஓர் சிறப்பம்சமாகும்.

கல்வி நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தளவில் பண்டைய கிராமிய முறையாக ஆச்சிரம தர்மத்தில் பிரமச்சரிய நிலையில் வாழ்வியல் நெறிகளை ஒருவன் கற்றுக் கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டவையே குருகுலங்கள் தற்போது இம் முறைகள் பேணப்படாது விடினும் பூநகரிப் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தளவில் கோயில்களில் இந்துப் பின்னைகளை ஒன்றுகூட்டி அறநெறிப் பாடசாலைகளை நடாத்துவதும் கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தளவில் முழங்காவில் அன்பகம் நடாத்தப்படுவதும் கண்கூடாகக் காணலாம்.

எனவே ஆரம்ப காலத்திலே பரவலாக வழங்கி வந்த பாரம்பரிய முறைகள் காலாவதியாகி விட்ட காலத்தில் படிப்படியாக மறைந்து விடும் ஆனால் சமூக மாற்றத்தால் மனித உள்ளங்கள் செத்து விடுவதில்லை. புதிய சிந்தனைகளும், புதிய உணர்வுகளும் பழைமையானவற்றைப் போக்கி விடுகின்றன.

எம் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தளவில் ஆரம்ப காலத்தில் பேணப்பட்டு வந்த அரிவு வெட்டுப் பாடல்கள், மீண்பிழப்பாடல்கள், வண்டிச் சவாரிகள் நடாத்துதல், நோய்களுக்கு முற்றாக கைவைத்தியம் செய்தல், வளைகாப்பு,

சீமந்தம் செய்தல், மரண சடங்கின் போது பிரேதத்தினை சுடலை வரை நிலப்பாவாடை விரித்துக் கொண்டு செல்லல் போன்ற பாரம்பரிய முறைகள் இன்றைய வழக்கில் இல்லாத போதிலும் ஏனைய முறைமைகள் இன்றும் பெரும்பான்மையாக பெருவழக்காக பேணப்பட்டே வருகின்றன.

நாட்டுப்புற பழக்கவழக்கங்கள் முறைந்து வருகின்றன என்பது முழு உண்மையல்ல. ஒரு சில செயற்பாடுகள் தற்போது பின்பற்றப்படுவதில்லை என்பது உண்மையே.

எனவே சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த பூநகரிப் பிரதேச மண்ணிலே தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்த பாரம்பரிய செயற்பாடுகளில் ஒருசில தற்போதும் நடைமுறையில் இல்லாத போதிலும் எமது தலைப்பிற்கு இணங்க இன்றும் நாட்டார் வழக்கியல் பண்புகள் இருந்து வருகின்றன என்பதே உண்மையும் பெருமையும் சிறப்புக்குரிய விடயமுமாகும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மகேந்திரன் தர்சிகா
இல. 64, ஜயபுரம் தெற்கு,
பூநகரி.

முழங்காவில் பிரதேச ஸ்ரீ சௌல்வபோக சித்திவிநாயகர் ஆலய வரலாறு

இலங்கையின் வடக்கே அமைந்துள்ள கிளிநூச்சி மாவட்டத்தில் பூநகரி பிரதேச பிரிவில் A-32 சாலையில் முக்கனிகளும் நிறைந்துள்ள முழங்காவில் மின்னாமல் இடவிழுந்த முழங்காவில் பிரதேசத்தில் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ சௌல்வபோக சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் சிறப்புமிக்க வரலாற்றை என்கரம் எழுத விநாயகனே உண்பாதம் சரணம்.

இற்றைக்கு பலநூறு ஆண்டுகளிற்கு மேலாக இவ்வாலயம் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்ததாக எமது முன்னோர்களின் சான்றுகள் ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றது. தற்போது இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கும் வடகிழக்கு மூலையில் ஓர் புளியமரம் நின்றதாகவும், அந்தப் புளியமரத்தின் கீழ் ஓர் பிள்ளையார் விக்கிரகம் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்த விநாயகனின் விக்கிரகத்திற்கு அருகாமையில் மலைநாட்டுப்பகுதியில் இருந்து வருகைதந்த எட்டுக் குடும்பங்கள் வசித்து வந்தனர். இந்த இடத்தில் போர்த்துக்கேயரால் அமைக்கப்பட்ட வாடி வீடும், சமையலறையும், மடங்களும் அழிவடைந்த நிலையில் பிறகாலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அந்த வாடி வீட்டிற்கு அருகாமையிலேயே இந்தக் குடும்பங்கள் வசித்து வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனுடாக போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முன்பே இவ்விநாயகர் ஆலயம் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என உணர முடிகிறது.

சாவகச்சேரி, தனங்களிப்பு பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் தங்களது விவசாய காலம் (நெல் விதைப்பு) ஆரம்பிக்கும் பொழுது தங்களது கால்நடைகளை அங்கிருந்து சாய்த்துக்கொண்டு பூநகரி ஊடாக முழங்காவில்

வந்தடைந்து இங்கிருந்த விநாயகர் ஆலயத்தினை வணாங்கி மூன்றாம்பிட்டி எனும் ஊருக்கு கொண்டு செல்வர். அங்கு தமது மாடுகளை மேய்ச்சலுக்காக விட்டுவிட்டு மீண்டும் முழங்காவில் பிள்ளையாரை வணாங்கி தமது ஊருக்கு சென்றடைவர். இவ்வாறு மாடுகளை மேய்த்துச் செல்வதற்காக வந்த மக்களாலும் வழிப்போக்கர்களாலும் இவ்வாலயம் மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்திற்கு பின்னர் தொடர்ந்து ஆதரிக்கப்பட்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இம்மக்களின் போக்குவரத்திற்காக ஓர் ஒற்றையறிப்பாதையே காணப்பட்டது. அந்த ஒற்றையறிப் பாதை விநாயக விக்கிரகத்திற்கு அருகாமையுடன் வடக்கில் இருந்து தெற்கு நோக்கி அமைந்திருந்தது. இதனாலேயே இவ் ஆலயம் இன்றுவரை பாதையை நோக்கியபடி மேற்கு திசையைப் பார்த்தவாறு ஆகம விதிகளிற்கு உட்படாமல் அமைந்து காணப்படுகின்றமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

அன்று இவ்வாலயத்தின் அருகே ஓர் பழமைவாய்ந்த கிணறு ஒன்று நீர் இன்றிக் காணப்பட்டது. இதனால் அக்கிணைற்றில் இருந்து நீர் எடுத்து விநாயகருக்கு அபிகோஷகம் செய்வதற்கு முடியாத நிலை காணப்பட்டதாம். இதனால் மனம் வருந்தினார் பூசகர். அவ்வேலையில் விநாயகனின் அருளால் மின்னாமல் முழங்காமல் திடீரன இடி விழுந்தது. உடனே அந்தக் கிணற்றில் இருந்து நன்னீர் ஆறாக ஊற்றைடுத்தது. அன்று முதல் இன்றுவரை வற்றாத புனிதத் தீர்த்தமாக அக்கிணைறு காணப்படுகின்றது. முழங்காமல் மின்னாமல் இடிவிழுந்ததாலேயே முழங்காவில் என காரண இடுகுறிப் பெயராக இவ் ஊர் அழைக்கப்பட்டது. அத்துடன் “முழங்காவில் பிள்ளையார் ஆலயம்” எனவும் மக்களால் அழைக்கப்பட்டதாம்.

பலருாறு வருடாங்களிற்கு முன் ஆட்சிசெய்த போர்த்துக்கேயர், ஒல் லாந்தர் மன்னர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட மடங்கள் இங்கு காணப்பட்டதாகவும், அவை நான்கு மைல்களுக்கு ஒருமடம் என இருந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. பூநகரி வாழியறிப் பகுதியில் ஒரு மடமும் அதனைத் தொடர்ந்து செம்மன்குன்று, பத்தினிப்பாய், சுண்ணாவில், பல்லவராயன்கட்டு, முழங்காவில், வெள்ளாவுக்குளம், மூன்றாம்பிட்டி என தொடர்ந்து இருந்ததாக ஆதாரங்களும், மடங்களும் காணப்பட்டமை

குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தபால் தந்திகளை கொண்டு செல்வதற்கு குதிரை சவாரிகளை மன்னர்கள் பயன்படுத்தினராம். அந்த மன்னர்கள் தாம் இளைப்பாறிப் போவதற்காகவும் குதிரைகளின் ஓய்விற்காகவும் (யைமாக) அம் மடங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காகக் கட்டியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

1970இல் இவ்வாலயத்திற்கு அருகில் உள்ள குளத்தினை பெரிதாக அமைப்பதற்கு முயற்சித்தவேளை அங்கிருந்து வரலாற்றுத் தடயங்கள் பெறப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அதாவது மன்னர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் தமது இரகசிய போக்குவரத்துக்களை மேற்கொள்வதற்காக சுரங்கப்பாதை ஒன்றினை அமைத்திருந்தனர். அந்த சுரங்க வழி விநாயகருக்கு அருகே காணப்படும் குளத்தின் நடுவே அமைந்திருந்ததாகவும், அப்பாதை கடல்நீர் ஏரியில் சென்றடையக்கூடியவாறும் உருவாக்கப்பட்டிருந்ததாக கூறப்படுகின்றது. மழைநீர் தோங்கி நிற்கும் இந்தக் குளத்தின் நன்னீரானது சுரங்கப்பாதையூடாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கடல்நீர் ஏரியிடன் மேற்குத் திசையில் உள்ள நாச்சிக்குடா கடலிற்குள் கலந்து விடுகிறது. இதனால் இந்தக் குளத்தினை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய இயலாத பட்சத்தில் இங்கு வந்த எஞ்சினியர்கள் திரும்பிச் சென்று விட்டனர். இந்நிகழ்வு இன்றுவரை எமக்கு வரலாற்று மன்னர்களின் வாழ்க்கைத் தடயத்தை சித்தரிக்கின்றது.

அடுத்து பிற்காலத்தில் இவ்வாலயத்தை ஆதரித்து வந்தவர்களின் வரலாற்றை நோக்கின் மன்னாரில் அமைந்தள்ள ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றான திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தில் சிவராத்திரி தினம் வெகு விமர்சையாக கொண்டாடப்பட்டு வர்த்து. அத்தினத்தன்று முன்னாள் அரசாங்க அதிபரான திரு. எம். ஸ்ரீ காந் தா அவர்களும் உதவி அரச அதிபரான திரு. முருகேசம்பிள்ளை அவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தோணியில் வந்து பாலாவிக் கரைக்கு வந்தடைந்து பொன்னாவெளிக்கு சென்று அங்கு வசித்த உடையார் அருளாம்பலம் குமாரசாமி ஆகியோரை அழைத்துக்கொண்டு முழங்காவில் வந்தடைந்து முழங்காவில் பிள்ளையாரை வழிபட்டு திருக்கேதீஸ்வரம் போவது வழக்கமாக இருந்துவந்தது. அத்துடன்

பொன்னாவெளி, வேரவில், பல்லவராயன்கட்டு, பகுதியிகளில் வசித்த இந்து சமய மக்களால் தொடர்ந்தும் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தன. அக் காலகட்டத்தில் சண்முகம் சுவாமி என்பவரும் பின்னர் இளையதம்பி சுவாமி என்பவரும் இவ்விநாயகருக்கு கற்பூரதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சண்முகம் சுவாமி என்பவர் ஒருநாள் விநாயகருக்கு தீபம் ஏற்றிவிட்டு எங்கோ சென்றவர் மீண்டும் திரும்பி வரவில்லை. அவர் அன்றே விநாயகரின் அருட்கடாட்சத்தால் இறைவனோடு சங்கமித்து விட்டார் என கூறப்படுகின்றது. அவர் ஞாபகார்த்தமாக ஓர் அன்னதான மண்டபம் கட்டப்பட்டமை இன்றுவரைக்கும் காணப்படுகின்றது. விநாயகருக்கு தீபம் ஏற்றிய சுவாமிகள் மன்னர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட மடங்களில் தங்கியிருந்துதான் வழிபட்டதாக கூறப்படுகின்றது.

1964, 1965 காலப்பகுதியில் மேட்டுநில பயிர்ச்செய்கைக்காக முழங்காவில் பிரதேசம் அரசால் குடியேற்றத் திட்டமாக சிபார்சு செய்யப்பட்டது. வேலுப்பிள் ளை குமாரசாமி என்பவரால் இக் குடியேற்றத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. காடுகள் வெட்டி துப்பரவு செய்யப்பட்டு ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து ஏக்கர் திட்டம் என இருபது குடும்பத்திற்கு அரசு அதிபரான எம். ஸ்ரீகாந்தா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் இத்திட்டம் வெற்றியளிக்காததால் 1970ல் பழத்த வாலிபர் திட்டம் என்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி அதில் ஒரு நபருக்கு இரண்டரை ஏக்கர் என வழங்கப்பட்டது. மக்களின் குடியேற்றத்தை தொடர்ந்து 1964இல் முதன்முதலாக விநாயகருக்கு மூலஸ்தானம் கட்டப்பட்டது. இதனை பொன்னாவெளியில் வசித்த உடையார் என்பவரின் கடும் முயற்சியாலும், அரசின் நிதி உதவியுடனும் அரசாங்க அதிபரின் விருப்பிற்கிணாங்கவும் ஊர்மக்களாலும் கட்டப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. 1986களின் பின்னர் இவ்வாயயத்திற்கென அதிக அளவில் நிதி செலவிடப்பட்டு புனர்நிர்மாணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அழகிய கட்டிடங்களும், சிற்பங்களும் செதுக்கப்பட்டு சிறப்பான முறையில் ஊர் மக்களாலும் அரசின் உதவியுடனும் பூசகர் நியமிக்கப்பட்டு மூன்றுவேளை நித்திய பூசைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இப்பெயர்வின் பின் மறுபடியும்

புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் அழகான காட்சியில் அருள்பாலிக்கின்றார் வரலாற்று சிறப்புமிக்க விநாயகப் பெருமான்.

பலனுாற்றாண்டுக்கு முன் தோற்றம் பெற்ற இவ் ஆலயத்திற்கு மன்னர்களின் மடங்களும், அன்று அரசால் கட்டப்பட்ட தூண்களும் சராஸ்கப்பாதையும் இன்றுவரைக்கும் காணப்படுபவை வரலாற்று ஆதாரமாகும். இவ்வாலயம் மேற்கு நோக்கி அமைந்ததாகவும் பூநகரி பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் மஹோற்சவம் நடைபெறும் ஒரே ஒரு ஆலயம் ஆகவும் சிவராத்திரி தினத்தில் திருக்கேதில்வரம் செல்லும் அடியார்களின் முதல் வணக்கத்திற்குரிய ஆலயம் ஆகவும் திகழ்கின்றமை சிறப்புமிக்க ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. சிவராத்திரி சென்று திரும்பி வரும் அடியார்களிற்கு வருடம் தோறும் அன்னதானம் வழங்குகின்ற ஓர் ஆலயமாக விளங்குகின்றமை ஓர் சிறப்பான நிகழ்வாகும். அத்துடன் விநாயகரின் அற்புத்ததால் உருவாகிய புனிதக் கிணறு இன்றுவரைக்கும் வற்றாத ஊற்றும் ஆழம் காண முடியாத புனித தீர்த்தமாகவும், ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் குழந்தேவைக்காக நன்னீர் ஆகவும் பயன்பட்டு வருகின்றமை தனித்துவமான சிறப்பாகும். அத்துடன் அன்று ஒற்றையடி பாதையாகக் காணப்பட்ட பாதை இன்று டி-32 நெடுஞ்சாலையாக மாற்றப்பட்டு லட்சக்கணக்கான மக்களின் போக்கவரத்துப் பாதையாகக் காணப்படுகின்றமை விநாயகரின் அருளாட்சி வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அத்துடன் மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட பிள்ளையார் விக்கிரகம் இன்று போக்குவரத்து பாதையின் அருகில் முதல் வணக்கத்திற்குரிய விநாயகராகவும், மக்களின் வணக்கத்திற்காகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க முறிகண்டி பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு நேராகவே இந்த முழங்காவில் பிள்ளையார் ஆலயமும் அமைந்திருப்பது வரலாற்று சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“ஓம்” என்ற ஓங்காரத்துள்ளே உருவமாய் விளங்கும் விநாயகரே உன் வரலாற்று சிறப்பு மிக்க தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் அருட்கடாட்சத்தையும் அறிவோம் நாம் பலரும்.

நு. மாங்களேஸ்வரி,
பட்டதாரி பயிலுனர். பிரதேச செயலகம். பூநகரி.

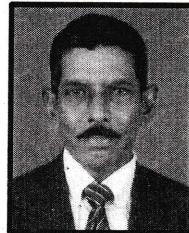
பூநகரி பிரதேச “கலைநகரி” விருது 2012

பெறும் கலைஞர்கள்.

திரு.பொன்னையா தில்லைநாதன்

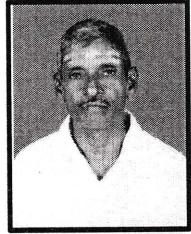
பிறந்த திகதி : 12.09.1945

நிரந்தர வதிவிடம் : மட்டுவில்நாடு கிழக்கு,பூநகரி

பூநகரி ம.வி, மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற விவர் 1972ல் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து அதிபராக, உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக 34வருடம் சேவை செய்தவர். படிக்கும் காலம் தொட்டு ஆசிரியராக இருந்த காலம் வரை நாடகங்களைத் தயாரித்து பல நாடகங்களில் முக்கியபாகம் ஏற்று நடித்ததோடு பாடசாலை சேவைக்காலத்தில் 25க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்து பல மாணவர்களை சிறந்த கலைஞர்களாக உருவாக்கியுள்ளார்கள். சிறுக்குதை எழுத்தாளரான விவர் “நினைவழியா நினைவுகள்” என்னும் சிறுக்குதைத் தொகுதியை வெளியிட்டதோடு தொடர்ந்தும் பல சுஞ்சிகைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் விவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளது. விவரது கலைத் தொண்டுக்காக 2011ம் ஆண்டில் கலாசார அலுவல் தினைஞர்களத்தால் “கலாபூசணம்” விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

**முருகனைழியான் சித்த ஆயுள்வேத விசுகடி,
கால்நடைகள் வைத்தியர்
திரு.புண்ணியர் நடராஜன்**

வடபகுதியில் தென்மராட்சியில் மட்டுவில் சாவகச்சேரியில் புண்ணியர் சரஸ்வதிக்கு 2வது மகனாகப் பிறந்து 5வயதிலே எமது ஆரம்பக்கல்வியை பூநகரி ஆலங்கேணி நல்லூர்த் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பித்து 5ம் வகுப்பு வரை கற்றுக்கொண்டேன். மேலதிக் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு எமது தாயாரின் சொந்த ஊராகிய தென்மராட்சி இந்துவில் கல்வியை தொடர்ந்து 11ம் வகுப்பு வரை கற்று வந்தேன். எமது தாயாரின் கல்வித் திறமையால் அடிப்படைக் கல்வியை எமது தாயார் சிறந்த முறையில் கற்பித்தமையினால் எமது கல்வியை இலகுவாக கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

எமது தாயார் அடிப்படைக் கல்வியை எமது சிறுவயதில் மண்ணில் “அ” எழுதி எமக்கு கல்வியில் அதிக நாட்டம் பெறச் செய்தார். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் என்பது போல, எமது தாயார் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் தமது ஓய்வு நேரங்களில் அரவணைத்து பாடங்களை கற்பித்து என்னை வகுப்பில் ஒரு முதலாவது மாணவனாகவும் சைவசமய பர்த்தையில் இரண்டு சான்றிதழ்களை பெற்றுக்கொள்ளச் செய்தார்.

ஆரம்பக்கல்வியை கற்பித்த மாவிட்டபுரம் கந்தையா ஆசிரியர் தமது சௌலவில் எம்மை இரவு 5 மணி தொடக்கம் 9மணிவரை கற்பித்தார். கிக்கல்வியை பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக தமது சிரமத்தை கண்டுகொள்ளாது சேவை ஆற்றினார். இவரை நான் ஒரு குருநாதன் என்று தான் சொல்வேன்.

1வயதில் இருந்து எமது பாரம்பரிய சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியத்தை தந்தையாரின் உதவியுடனும் எமது சிறிய தந்தையார் குழந்தையர்

கந்தையாவின் விரிவான அறிவுரைகளுடனும் எனது ஆர்வத்துடனும் இவ்வைத்தியத்தை ஒழுங்காக கற்று 23வயதில் சிறந்த முறையில் எமது வைத்தியத்தை செய்ய ஆரம்பித்தேன். இதில் பல வெற்றிச் சான்றிதழ்களைப் பெற்று பூநகரி ஆலங்கேணியில் சிறந்த ஒரு பாம்புக்கடி வைத்தியராக மக்களால் போற்றப்பட்டு எமது சேவையை தொடர்ந்து 72 வயதில் செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் வன்னியில் மனிதாபிமான போரினால் பாதிக்கப்பட்டு எமது ஆவணங்கள் பறி போயினா.

திரும் பவும் எமது மூத்த மகளான பட்டதாரி ஆசிரியையாழ். திருநெநல்வேலி கலாசாலை வீதி 2ம் ஒழுங்கையில் 2009ம் ஆண்டளவில் மகளிடம் வந்து சேர்ந்தோம். வன்னியிலிருந்து ஆவணங்களை கைவிட்ட வைத்தியர் எல்லோரையும் கைதடி வைத்தியசாலைக்கு பரிட்சைக்கு வரும்படி அரசாங்கத்தால் அழைக்கப்பட்டு, நேர்முகப் பரிட்சையில் சிறந்த முறையில் சித்தி எய்தி வைத்தியர் சான்றிதழினையும் பெற்று இன்று யாழ் நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தில் 42 அங்கத்தவரில் நானும் ஒருவனாக சில வைத்திய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு கருத்தராவ்குகளிற்கு சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகின்றேன்.

திரு.தங்கரட்ணராஜா ஜெகந்நாதன்

திரு.தங்கரட்ணராஜா ஜெகந்நாதன் ஆகிய நான் பாரம்பரிய கலைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவர். எனது வயது 62,1951ம் ஆண்டு பிறந்தநான் எனது பாடசாலைக் காலத்திலும் 12வயது முதல் எமது ஊரில் வருடாவருடம் நடக்கும் சிவராத்திரி நாள்தனில் மார்க்கண்டேயர் சரித்திர நாடகத்தில் எனது பேரன் அண்ணாவி பொன்னையாவின் நெறிப்படுத்தலில் நடித்து வந்தேன். 16வயதின் மேல் பல மன்றங்களிலும் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் கவிதை,நாடகம்,இன்னிசை கதாபிரசங்கம் நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தி கலைச் சேவை செய்தேன்.கலா இலக்கிய நாடக மன்றத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் தலைவராக செயற்பட்டு பூநகரி பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் 25வது ஆண்டு விழாவில் பல்துறையிலும் போட்டியிட்டு முதன்மைப் பரிசில்கள் பெற்று அன்று வரகவித் தென்றல் என பாராட்டி பட்டம் தந்து கௌரவிக்கப்பட்டேன். எனது பரம்பரை பண்டித, ஆசிரிய, சோதிட வைத்திய பரம்பரையாகும். ஆலயத்தில் சைவ நெறி வளர்ச்சியிலும் ஆன்மீகத்துறையிலும் சேவை செய்து வருகின்றேன். பூநகரி பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையின் உறுப்பினராக செயற்பட்டு 2011ம் ஆண்டு கிளிநோச்சி மாவட்ட கலாசாரப் பேரவையினால் “கலைக்கிளி” விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டேன். எனது இலட்சியம் பாரம்பரிய கலைகளை வளர்ப்பதும், அதன் மூலம் கலாசார விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி பூநகரிப் பிரதேசத்தில் வாழும் கலைஞர்களின் எதிர்கால சுபீட்சத்திற்கும் அவர்களின் சேவையை ஊக்குவித்து கலாசார சேவையில் பங்குபற்றி கலைநூல்களை வளர்த்தெடுப்பதும் ஆகும்.

வரகவித்தென்றல்,கலைக்கிளி.
பொ.த.ஜெகந்நாதன்
ஆங்கில ஆசிரியர்,மட்டுவில்நாடு.

நடுவிலார் சுப்பிரமணியம்

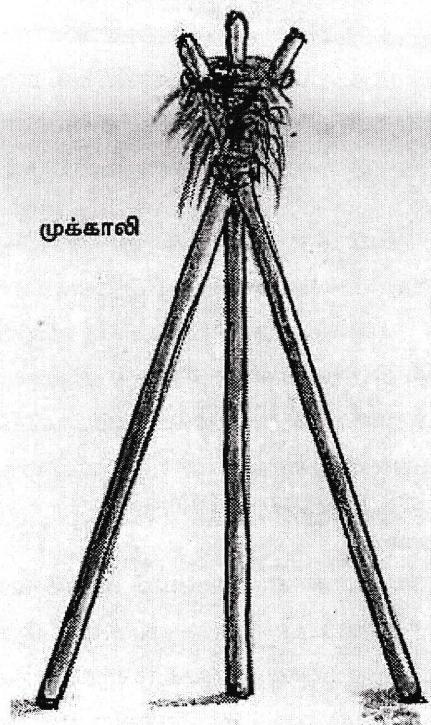
சாத்துப்படி சாத்துதல் என்னும் சமல கலாசார செயற்பாட்டை பக்தி அனுசரணையுடன் செய்து வந்தமைக்காக நடுவிலார் சுப்பிரமணியம் கெளரவிக்கப்படுகின்றார். சித்தன்குறிச்சி கிராமத்தின் தம்பையா நடுவிலார் பொன்னு என்பவர்களது ஏக புதல்வராவார். பூங்களி பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை வருடா வருடம் கலை,கலாசார,பண்பாட்டு விழுமியங்களை வளர்த்தவர்களை, பாதுகாத்தவர்களை கெளரவித்து வருகின்றது.இவ்வாண்டு எண்பது வயதினைப் பூர்த்தி செய்யும் இவ் அன்பரை இவரது முன்னைய பணியினை இனம் கண்டு விழாவில் முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளது.

சாத்துப்படி தெய்வம் எண்பது கோவில்களில் திருவிழுமாக்கள்,பொங்கல் காலங்களில் அழியார்கள் இறைவனை ஓர் உருவமாக கண்டு பார்த்து அவரிடம் தமது வேண்டுதலை முன்வைத்து அருளைப் பெறும் பேற்றை பெறுவதற்கான ஓர் வழிவழைமப்பாகும். இவ்வாறான ஓர் தெய்வ வழிவழைமப்பு பணியை 40 வருட காலமாக செய்து வந்திருக்கின்றார். இடப்பெயர்வுடன் தெய்வ உருவமைப்பு சாதனங்கள் யாவும் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு இறுதியில் கைபறிபோய்விட்டது என பெரும் கவலையுடன் தெரிவித்தார்.

இக் அக்கலையை இவரது தாய்வழி மாமனான அமரர்.நா.முருகேசு என்பவரிடமிருந்து கடத்தப்பட்டது. அக்கால சமூக தேவைகளான நாவுத்து பார்த்தல்,சுனுக்கு,உளுக்கு,மிருக வைத்தியம் ஆகியவற்றை பழகி சமூகத்திற்கு சுகம் கொடுத்து வந்திருக்கின்றார். ஆஞ்சிநேயர் என்கின்ற இராம பக்தனை ஆதரித்து வந்தார். அதனது கடாஷ்சத்தால் மக்கள் சுகவீனப்படும் போது விபூதி போட்டு சமூகத்தில் உயர் அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தார்.

1980க் கு முன்பு பூநகரியில் ஒரு சில வீடுகளை தவிர கிடூகு, பணையோலையால் ஒன்றைவிட்ட ஒரு வருடம் வேயப்படும் வழுமை இருந்தது. அவ்வாறான வீடு மேய்தலிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சி துலங்கியவராக விளங்கினார். பூநகரியில் சாத்துப்படி சாத்தலுக்கும் வீடு மேய்தலுக்கும் அழைக்கப்பட்டார். இவ்வாறான பாரம்பரிய சமய பாதுகாவலனையும் மேச்சல் வல்லுனரையும் கலாசார பேரவை வாழ்த்துவதில் பெரு மகிழ்வுறுகின்றது.

முக்காலி

கலாசாரவிழா - 2012 நடாத்தப்பட்ட கட்டுரைப்போட்டி முடிவுகள்

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மிரிவு :-

கணிஷ்ட பிரிவு:-

முதலாம் இடம் : அருணாசலம் தரணிகா
கிளி. ஜெயபுரம் மகா வித்தியாலயம்

இரண்டாம் இடம்: இராசவிளக்கம் சுதர்ச்சினி
கிளி.ஜெயபுரம் மகா வித்தியாலயம்

மத்திய பிரிவு :-

முதலாம் இடம் : துச்யந்தி முருகானந்தம்
கிளி.ஜெயபுரம் மகா வித்தியாலயம்

இரண்டாம் இடம்: பறராஜசிங்கம் ரம்சன்
ஸ்ரீகர நர்த்தனலாயா கலாமன்றம்,
முழுங்காவில்.

சிரேஸ்ட் பிரிவு :-

முதலாம் இடம் : சுலக்ஸனா தர்மரட்னாம்
மட்டுவில்நாடு மேற்கு,
கிளி.புநகரி மகா வித்தியாலயம்.

இரண்டாம் இடம்: செல்வராசா டிலைக்ஸனா,
கிளி.வேரவில் இந்து மகா வித்தியாலயம்.

திறந்த பிரிவு:-

முதலாம் இடம் : மகேந்திரன் தர்சிகா
கிள64, ஜயபுரம் தெற்கு.

இரண்டாம் இடம்: திரு.கா.கார்த்திகேச
பூநகரி இந்துசமய பேரவைத் தலைவர்.

மூன்றாம் இடம் : வீரரட்னாம் சந்திரமோகன்
ஹீகர நர்த்தனாலயாக் கலைமன்றம்,
விநாயகபுரம், முழுங்காவில்.

உங்களுடன்

ஓரு நிமிடம்

மனித வாழிலியலில் வரலாறுகள், நடைமுறைகள் காலம் என்னும் வெள்ளத்திலே கலந்து மிதப்பதும், தவழ்வதும், திரிவுபடுவதும் இயல்பானது. பூநகரி பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், இடப்பெயர்கள், பழமொழிகள், தொல்லியல் வரலாறுகள், ஆலயங்களின் அற்புத தன்மைகள், நாட்டார் இலக்கியங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், விளையாட்டுக்கள், வைத்திய முறைகள், தொழில் முறைகள் முதலான பலவேறு தகவல்களையும் ஆவணப்படுத்தி வெளிக்காண்றும் நோக்குடன் “பூந்துணர்” எனும் அரையாண்டுச் சஞ்சிகையைப் பூநகரி கலாசார பேரவை வெளியிட்டுள்ளது.

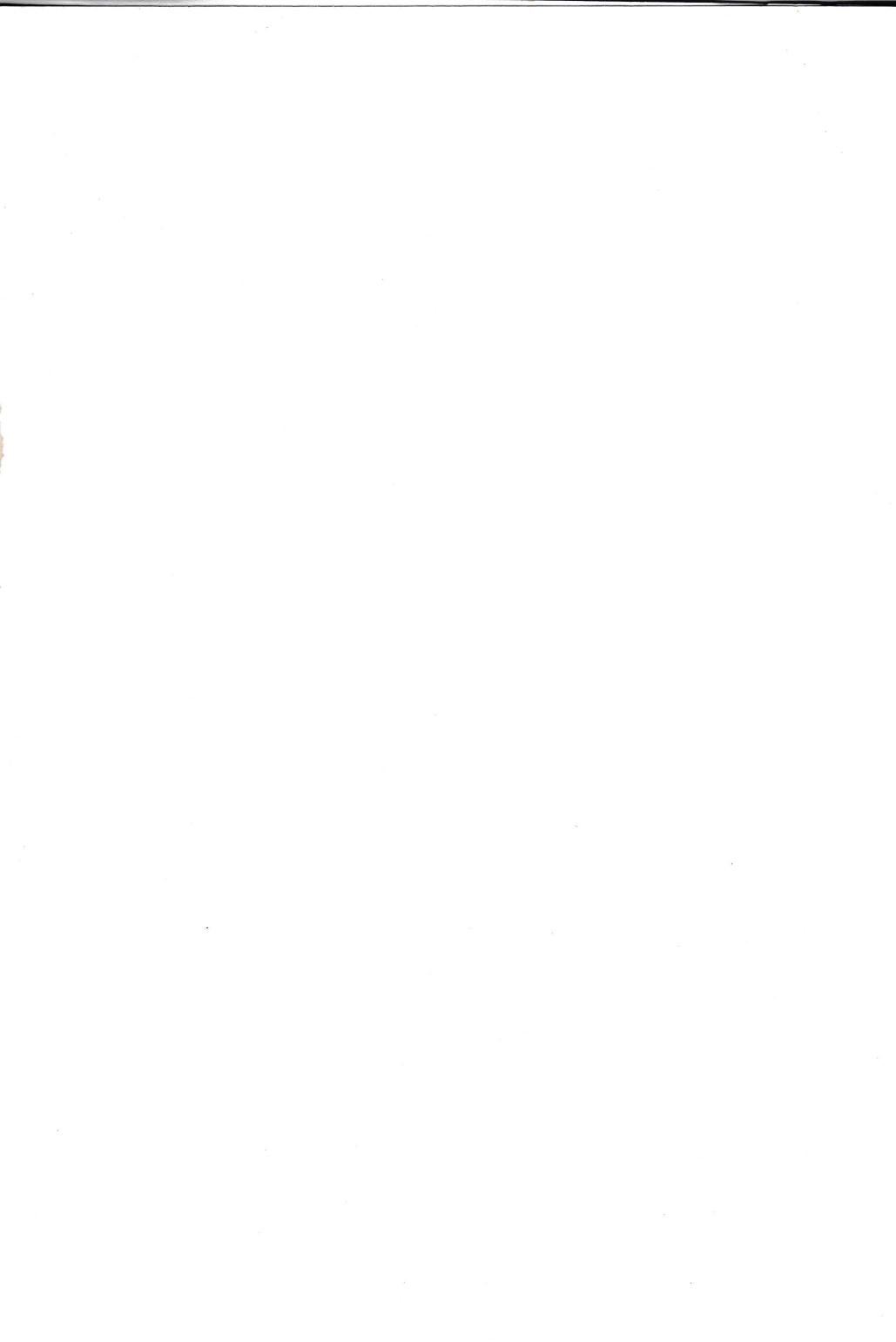
மேலும் பூநகரி கலை ஆர்வலர்கள் தமது திறன்களை வெளிக்காண்ற ஒரு களமாகவும் இச்சஞ்சிகை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

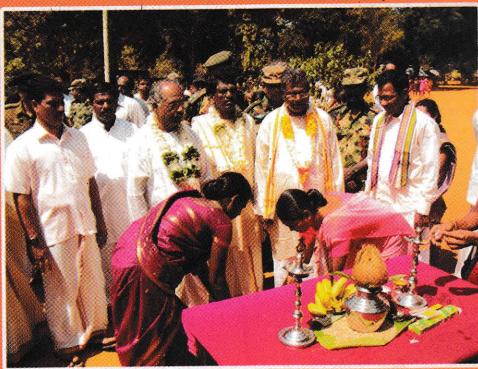
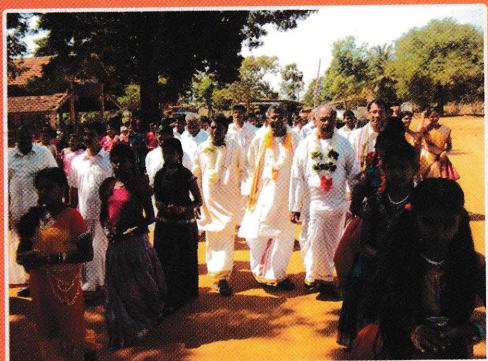
எனவே இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவர மேலே குறிப்பட்ட தகவல்கள் சார் ஆக்கங்களை உங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்கின்றோம்.

இச்சஞ்சிகை தொடர்பான தங்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும் வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

பூநகரி பிரதேச கலாசார பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
பூநகரி.

புநகரி கடற்றையிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் சமாசமி
மாது கட்டுமோன தொழிற்சாலை

(நீர்கொழும்பு நிலம்நாயன் கம்பனியின் தொழில்நுட்பம்)

ஜேயபுரம் வடக்கு
ஜேயபுரம்

தொலைபேசி இல-021 321 7575